

Φασίστες στα δημοκρατικά Χανιά

Στις 25 Μαρτίου, μέρα εθνικής ανάτασης στα δημοκρατικά Χανιά, 40 περίπου φασίστες και εθνοπατριώτες συγκεντρώνονται απέναντι από την εξέδρα των επισήμων υπό την προστασία (και με τη συμμετοχή) ασφαλιτών και μπάτσων. Σκόπος τους είναι η διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της εθνικιστικής/στρατιωτικής παρέλασης. Τις προηγούμενες μέρες “αγανακτισμένοι” εθνωσώτηρες με εξώδικο προς τους μπάτσους, ζητούν να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για την αποτροπή της αμαύρωσης της παρέλασης. Η πρόφαση ήταν η κατασκευασμένη φήμη ότι μετανάστες πρώην απεργιοί πείνας θα επιχειρούσαν να παρέμβουν στην παρέλαση. Ο πραγματικός λόγος ήταν η ματαίωση της παρέλασης της 28^{ης} Οκτωβρίου της προηγούμενης χρονιάς από πάνω από 800 διαδηλωτές, κυρίως μαθητές εν μέσω μαθητικών καταλήψεων. Αυτή η συσπείρωση του εθνικιστικού συρφετού αφορούσε χρυσαυγίτες, φασίστες, μπράβους και ασφαλίτες μέχρι μέλη της εθνοπατριωτικής ΣΠΠΘΑΣ και ΔΑΠίτες.. Μετά το τέλος της παρέλασης πραγματοποιήσαν πορεία με μπροστάρη μια περικεφαλαία. Ήταν η πρώτη δημόσια εμφάνιση φασιστών στα Χανιά. Για όσους ακόμα δεν το κατάλαβαν γίνεται σαφές τι είναι αυτό που υπερσπίζονται όχι μόνο οι φασίστες, αλλά και όσοι τοποθετούν το έθνος πάνω από όλες τις κοινωνικές αντιθέσεις. Η υπέρσπηση του έθνους, οδηγεί στην ενίσχυση του κράτους, της νομιμότηας και της τάξης. Μπροστά στην όξυνση των αγώνων και την κοινωνική/ταξική πόλωση, όσοι προτάσσουν την εθνική ενότητα και το συμφέρον της πατρίδας, θα παίρουν θέση υπέρ του “νόμου και της τάξης” και άρα υπέρ ενός ισχυρού κράτους. Αυτό που ενόχλησε ήταν η διάσταση που έλαβε ο αγώνας των μαθητών και η μέγιστη ύβρις που πραγματοποιήσε: την απαξίωση του έθνους, μέσα από τη ματαίωση της παρέλασης της 28^{ης}, και την πρόταξη των αναγκών και των επιθυμιών τους σε σύγκρουση ακριβώς με αυτούς που επικαλούνται το καλό του έθνους, δημιουργοί της σημερινής κοινωνικής απαθλίσωσης.

Μέσα στην επόμενη βδομάδα τα φασιστοειδή επιτίθενται σε μετανάστες στην περιοχή της πλατείας 1866 και του ΚΤΕΑ, πυρπολούν το αμάξι μέλους του Φόρουμ Μεταναστών Κρήτης και ένα εγκαταλειμμένο σπίτι όπου έμεναν μετανάστες. Την Κυριακή 3/4 φασιστοειδή απειλούν και τραμπουκίζουν μετανάστες. Μόλις φτάνει η αστυνομία προσπαθεί να φυγαδεύσει τους φασίστες και μπροστά σε απειλές για μινύσεις, οι μπάτσοι “αναγκάζονται” να προσαγάουν 2 φασίστες απουνθνόμενοι σε αυτούς με τα μικρά τους ονόματα. Ο ένας μάλιστα ξεφορτώνεται με άνεση μαχαίρι που κουβαλούσε πάνω του. Την επόμενη μέρα και ενώ αντιφασίστες βρίσκονται στο δρόμο για να αποτρέψουν φασιστικές επιθέσεις, ένα περιπολικό και ένα ασφαλτικό αυτοκίνητο συνοδεύουν και φυγαδεύουν αυτοκίνητο με στιλιάρια που θα χρησιμοποιούσαν φασίστες.

Στις 5/5 έχει κανονιστεί πορεία διαμαρτυρίας στην πλατεία της Αγοράς, από μερίδα μεταναστών πρώην απεργούς πείνας, για την υλοποίηση των δεσμεύσεων της κυβέρνησης σχετικά με την απεργία πείνας των 300 μεταναστών. Την ίδια ώρα περίπου 25 φασιστοειδή συγκεντρώνονται στην πλατεία της Αγοράς. Μια διμοίρια ΜΑΤ εμφανίζεται μέσα σε 5 λεπτά και προστατεύει τους φασίστες. Ασφαλίτες και ΜΑΤάδες συζητούν φιλικά με τους φασίστες. Κάποια στιγμή και ενώ έχει μαυτεί αρκετός αλληλέγγυος κόσμος, οι μπάτσοι συνοδεύουν τους φασίστες ενώ αποχωρούν από την Αγορά. Ακολουθούν μικροσυμπλοκές με τους φασίστες και οι μπάτσοι απωθούν τους αλληλέγγυους με χημικά και ξύλο. Οι φασίστες τελικά κάνουν πορεία στο κέντρο της πόλης, με τους μπάτσους να παραμένουν στην Αγορά εμποδίζοντας οποιαδήποτε κίνηση των αλληλέγγυων. Αυτή τη φορά το κάλυμμα των φασιστών ήταν ανακίνωση της ΝΟΔΕ Χανίων της Νέας Δημοκρατίας για επέμβαση της αστυνομίας στις συνεχείς συγκεντρώσεις μεταναστών στην

πόλη, που παρεμποδίζουν την οικονομική κίνηση. Σε λίγο θα μας πουν πως οι μετανάστες έκομαν το επίδομα ανεργίας, πετσόκοψαν τους μισθούς των ελλήνων και υπέγραψαν το Μνημόνιο.

Τα συγκεκριμένα γεγονότα δεν είναι παρθενογένεση, ούτε αφορούν μονάχα τα Χανιά. Έχουν να κάνουν με μια εντεινόμενη δράση των φασιστών εδώ και τουλάχιστον ένα χρόνο στα Χανιά, αν και με διαφορετικά χαρακτηριστικά πλέον. Επίσης συνδέονται με μια γενικότερη ενεργοποίηση των φασιστικών δράσεων πανελλαδικά και μια συνολικότερη ένταση των ρατσιστικών/ εθνικιστικών αντιλήψεων. Και για να αναφερθούμε απλώς σε μερικά πρόσφατα περιστατικά, στο Ηράκλειο παρές νεολαίων βγαίνουν τα σαββατοκύριακα και εκτονώνονται χτυπώντας μικροπωλητές μετανάστες. Στην Ηγουμενίτσα εδώ και καιρό εκατοντάδες κάτοικοι, με την επίσημη συμμετοχή δημοκρατικών φροφών (Δήμος κτλ) προχωρούν σε ρατσιστικές συγκεντρώσεις εναντίων μεταναστών, τους απαγορεύουν την είσοδο σε σούπερ μάρκετ και νοσοκομεία. Κορυφαία στιγμή του ρατσιστικού μίσους αποτελεί το τεραήμερο πογκρόμ φασιστών και αγανακτισμένων νοικοκυραίων που ακολούθησε τη στυγερή δολοφονία του 44χρονου Μ. Καντάρη για μια κάμερα στις 10 Μαΐου. Το αποτέλεσμα του πογκρόμ ήταν ένας δολορονημένος 22χρονος μετανάστης και δεκάδες μαχαιρωμένοι. Είναι επίσης χαρακτηριστικό του κράτους, της νομιμότηας και της τάξης. Μπροστά στην όξυνση των αγώνων και την κοινωνική/ταξική πόλωση, όσοι προτάσσουν την εθνική ενότητα και το συμφέρον της πατρίδας, θα παίρουν θέση υπέρ του “νόμου και της τάξης” και άρα υπέρ ενός ισχυρού κράτους. Αυτό που ενόχλησε ήταν η διάσταση που έλαβε ο αγώνας των μαθητών και η μέγιστη ύβρις που πραγματοποιήσε: την απαξίωση του έθνους, μέσα από τη ματαίωση της παρέλασης της 28^{ης}, και την πρόταξη των αναγκών και των επιθυμιών τους σε σύγκρουση ακριβώς με αυτούς που επικαλούνται το καλό του έθνους, δημιουργοί της σημερινής κοινωνικής απαθλίσωσης.

η αποκάλυψη συνεργασίας μπάτσων-φασιστών και το ζήτημα ενός παρακρατικού μηχανισμού στα Χανιά

Η ιστορία της στενής σχέσης κράτους-φασιστών και οι παρακρατικές μορφές οργάνωσης της καταστολής δεν είναι κάτι νέο, αλλά μια συνθήκη που έχουν βιώσει στο πετσί τους χιλιάδες αγωνιστές. Το αποκορύφωμα ήταν η αποκρυστάλλωση του μετεμφυλιακού κράτους τις δεκαετίες του '50-'60, όπου η παρακρατική αντίληψη θεσμοποιήθηκε επίσημα. Έτσι επανερχόμενοι στα Χανιά, δεν μπορούμε παρά να επισημάνομε την αναβαθμισμένη εδώ και καιρό στενή συνεργασία/κάλυψη που παρέχουν οι μπάτσοι στους φασίστες. Από την εξιστόρηση των τελευταίων γεγονότων γίνεται σαφές ο ρόλος που έπαιξαν οι μπάτσοι στην 25^η Μαρτίου, στην αντισυγκέντρωση των φασιστών την 5^η του Μάη και σε πλήθος άλλων περιπτώσεων, όπου Ζητάδες και Δίας παρόντες σε ξυλοδαρμούς μεταναστών στην πλατεία 1866 είτε έκαναν τα στραβά μάτια είτε παρότρυναν τους φασίστες να φύγουν όταν μαζεύονταν αλληλέγγυοι. Πέρα από το

Φασίστες, ασφαλίτες και μπάτσοι σε αντισυγκέντρωση στην πλ.Αγοράς (5/5)

μπάτσοι προστατεύουν την αντισυγκέντρωση των φασιστών (5/5)

γεγονός ότι κάποιους τους ξέρουν με τα μικρά τους είναι γνωστό ότι ορισμένοι ασφαλίτες είναι ταγμένοι χρυσαυγίτες. Δεν μπορούμε ακόμα βέβαια να μιλήσουμε για οργανωμένο παρακρατικό μηχανισμό με κεντρικό συγκεκριμένο σχεδιασμό. Το σίγουρο όμως είναι ότι υπάρχει έντονη σχέση και διαυλοι επικοινωνίας μεταξύ φασιστών και κράτους/μπάτσων, αν αναλογι-στούμε επιπλέον και τη συμμετοχή μπράβων της νύχτας και ατόμων που έχουν σχέση με το Μαρκογιαννάκη (όπως ο Λυκούργος Κατάκης). Σχέσεις οι οποίες δεν αποκλείεται να αποτελέσουν πρόπλασμα για το στήσιμο ενός οργανωμένου παρακρατικού μηχανισμού καταστολής στα Χανιά. Στην πράξη λοιπόν σπάει η περυσινή φαινομενική γραμμή που κρατούσαν οι μπάτσοι, τον ρόλο δηλαδή μιας υποτιθέμενης σύγκ-ρουσης 2 άκρων, και παίρνε απροκάλυπτα το φυσικό του ρόλο.

τα σημεία συσπείρωσης των φασιστών

Η φασιστική δράση στα Χανιά, περίπου ενόμιση χρόνο πριν, είχε κυρίως να κάνει με εμπρησμούς και νυχτερινές επιθέσεις σε ντόπιους αγωνιστές, μετανάστες, σπίτια, στέκια και καταλήψεις. Τον τελευταίο καιρό γίνονται τα πρώτα βήματα για δημόσιες εμφανίσεις και προσπάθεια νομιμοποίησης στο δρόμο. Δεν είναι τυχαίο ότι και τις δύο φορές που εμφανίστηκαν είχε προηγηθεί η προετοιμασία ενός κλιμάτου. Στη μεν 25^η Μάρτη με το εξώδικο που ζητούσε τη

διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της παρέλασης, στη δε 5^η Μάη με ανακινώσεις της ΝΟΔΕ Χανίων της Νέας Δημοκρατίας που ζητούσε την επέμβαση της αστυνομίας για να σταματήσουν οι διαδηλώσεις μεταναστών που παρεμποδίζουν την οικονομία της πόλης. Έτσι στα δημοκρατικά Χανιά έχουμε και τις πρώτες προτροπές για απαγόρευση των διαδηλώσεων. Το πέρασμα στην προσπάθεια για νομιμοποίηση της δημόσιας εμφάνισης των φασιστών, επ’ ουδενί δεν σημαίνει ότι σταμάτησαν τις τακτικές των νυχτερινών επιθέσεων και των ξυλοδαρμών.

Τα φασιστικά ρεύματα εσωκλείουν τάσεις με πολλαπλά χαρακτηριστικά. Κεντρικά σημεία συσπείρωσης των φασιστών είναι απ’ τη μια το ρατσιστικό μένος απέναντι στους μετανάστες και απ’ την άλλη η εχθρότητα που τρέφουν για οποιονδήποτε είτε αντιπολιτεύεται –ακόμη και– θεσμικά το κράτος είτε το ανταγωνίζεται έμπρακτα. Βασικό πρόταγμα υπεράνω κάθε άλλης κοινωνικής αντίθεσης είναι η υπέρσπηση του έθνους, της μικροϊδιοκτησίας έναντι του μεγάλου κεφαλαίου, της οικογένειας και της θρησκείας. Κύρια τακτική είναι η συνεχής άσκηση βίας και επιβολής ως κουλτούρα και αντίληψη ζωής και συνεπώς ως συστατικό στοιχείο της κοινωνικής οργάνωσης. Στους περισσότερους κυριαρχεί η στρατιωτική πειθαρχία και η προσωπολατρία μπροστά στο δέος του Άριου αρχηγού. Η συμπύκνωση όλως επιβεβαιώνουν εν μέρει αυτήν την αντίληψη.

Είναι προφανώς σαφές πώς αυτές οι δύο αναγνώσεις ούτε αντικρουόμενες είναι –και σίγουρα αλληλομπλέκονται–ούτε και μοναδικές και σίγουρα σαν κοινωνικές καταστάσεις είναι υπό διαμόρφωση και όχι παγιωμένες. Το ζήτημα που τίθενται είναι μια ανάγνωση και ερμηνεία του φασιστικού φαινομένου σήμερα στον ελλαδικό χώρο για τη χάραξη μιας ανάλογης στρατηγικής σύγκρουσης και ανακοπής της ανάπτυξής του. Το σίγουρο είναι πως είτε ως κοινωνικό φαινόμενο είτε ως παρακρατικός μηχανισμός, η θέση που έχουν πάρει από πάντα είναι εχθρική απέναντι στους κοινωνικούς αγώνες και άρα, όπως και να έχει, η σύγκρουση με το φασισμό γίνεται και θα γίνεται με όρους κοινωνικού πολέμου, ενταγμένη στο συνολικότερο αγώνα για ελευθερία και αξιοπρέπεια.

■/ βλάσσης κοινωνικός εφφασισμός ή ενίσχυση του παρακράτους;

Ένα από τα κύρια ζητήματα που τίθενται επιτακτικά για το ανταγωνιστικό κίνημα και χρίζει διερεύνησης είναι το στάδιο στο οποίο βρίσκεται αυτή τη στιγμή το φασιστικό φαινόμενο στον ελλαδικό χώρο. Σχηματικά μπορεί να τεθεί με δύο

■ Σητεία: η χωματερή της ανάπτυξης των υπόλοιπων νομών

Πόσες μονάδες παραγωγής ενέργειας μπορεί να φορτωθεί περιβαλλοντικά ή επαρχία Σητείας;

Είτε πρόκειται για μονάδες παραγωγής ενέργειας ήπιων μορφών και αναφέρομαι στα αιολικά, φωτοβολταϊκά, ηλιοθερμικά πάρκα, είτε στην χείριστη των περιπτώσεων μιλώντας για εργοστάσια καύσης μαζούτ στον Αθερινόλακκο. Η δραστηριοποίηση και η ανάπτυξη ήπιων μορφών ενέργειας, που στηρίζεται στη χρήση αβλαβών και ακίνδυνων περιβαλλοντικά πηγών εκμετάλλευσης, τίθεται σε πρώτο πλάνο τον τελευταίο καιρό.

Στην προκειμένη περίπτωση, ορθώς, μας απασχολεί η προστασία και η μη επιβάρυνση του πλανήτη από εκμεταλλεύσεις περεταίρω ρυπογόνες ώστε να εξαφραλισθεί η αναγκαία (περιβαλλοντική) ισορροπία. Η επιστημονική κοινότητα αποδεχόμενη και υπερασπιζόμενη το καθεστώς αυτής της ισορροπίας, προωθεί προγράμματα αυτής της μορφής και αυτό ασφαλώς σε πλαίσια διασφάλισης χωροταξικού σχεδιασμού και έννομης τάξης.

Τι συμβαίνει όμως όταν μια επαρχία φορτώνεται κυριολεκτικά την παραγωγή ενέργειας ολόκληρης της Νήσου; Γιατί να συνεχίζεται η παραγωγή ενέργειας από το εργοστάσιο καύσης μαζούτ στον Αθερινόλακκο ιδίως αν υπάρχει η ισχυρισμός ότι όλη αυτή η ενέργεια εξυπηρετεί ένα και μόνο νομό; Για ποιο λόγο ενώ υπάρχει καθορισμένος όγκος ενέργειας που καλύπτει τις ανάγκες του πληθυσμού της επαρχίας, παρουσιάζεται αυτή η αντίφαση στην κατανομή των μονάδων σε ολόκληρη την Κρήτης και φαίνεται να γίνεται σε βάρος μιας και μόνο περιοχής, της περιοχής της Σητείας;

Τα ήδη εγκατεστημένα αιολικά πάρκα στην επαρχία βρίσκονται:

Α) Στην περιοχή Τοπλού. Β) Στην περιοχή της Ξερολίμνης. Γ) Στην Πλακοκερατά του π. Δήμου Ιτάνου. Δ) Στο Χανδρά του π. Δήμου Λεύκης. Ε) Στη Μαρωνιά. Στ)Στην περιοχή του Χάνου Σητείας. Ζ) Στην περιοχή Χορδάκι στον π. Δήμο Λεύκης. Η) Στα Αχλάδια του Δήμου Σητείας.

Η συνολικά παραγόμενη ενεργειακή ισχύς είναι περίπου 80 ΜW, σύμφωνα με δεδομένα του 2009 από πτυχιακή εργασία στο τμήμα Μηχανολογίας του Τ.Ε.Ι Κρήτης.

Λόγω της διαρκούς αυξητικής πορείας κατασκευής φωτοβολταϊκών πάρκων, δεν υπάρχει δυνατότητα συγκεντρωτικής καταγραφής τους. Έχουν κατασκευαστεί ήδη και έχουν μπει στον κύκλο παραγωγής τουλάχιστον 10 μονάδες και είναι σε εξέλιξη η κατασκευή εγκατεμένων σταθμών στις περιοχές: 1) Ξερολίμνη, 2) Ανάλουκα, 3) Πισκοκέφαλο,4) Χαλικιές –Σελάδες Σητείας.

Αξιοσημείωτο είναι ότι η έγκριση αδειών φωτοβολταϊκών πάρκων στο νομό Λασιθίου είναι η μεγαλύτερη σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο νομό της Κρήτης.

Επιπρόσθετα προχωρεί και οσονούπω υλοποιείται η εγκατάσταση και λειτουργία σε

πρώτη φάση τριών ηλιοθερμικών πάρκων:

1) Στον Αθερινόλακκο του π. Δήμου Λεύκης, ισχύος 38ΜW,2)Στην περιοχή Χάνου του π. Δήμου Ιτάνου, ισχύος 60ΜW,3)Στα Φουρνιά του π. Δήμου Ιτάνου, ισχύος 70ΜW και παρουσιάζεται ως ο μεγαλύτερος ηλιοθερμικός σταθμός σε ευρωπαϊκή κλίμακα.

Η συνολική παροχή ενέργειας των σταθμών αυτών θα ξεπερνά σε ισχύ τα 170ΜW.

Και τέλος, υπενθυμίζουμε την ύπαρξη και παράλληλη λειτουργία του εργοστασίου καύσης μαζούτ στον Αθερινόλακκο με παραγωγική ισχύ της τάξης των 170ΚW.

Επομένως, μόνο η επαρχία Σητείας προετοιμάζεται για να τροφοδοτεί την Κρήτη με συνολική ενεργειακή ισχύ της τάξης των 420ΜW, χωρίς να έχουμε υπολογίσει και την ισχύ που θα προέρχεται από τα πολυάριθμα φωτοβολταϊκά πάρκα.

Αυτό λοιπόν που θα έπρεπε να μας απασχολεί την συγκεκριμένη περίοδο είναι προς τα πού οδεύει αυτή η συγκεκριμένη κινητικότητα, ποια θα είναι τα αποτελέσματα των ενεργειών αυτών για τους ανθρώπους και το περιβάλλον της περιοχής μας και εν τέλει η χρησιμότητά της.

Πιο αναλυτικά, μια μονάδα παραγωγής εκμεταλλευμένη ήπιες μορφές ενέργειας μεμονωμένα έχει ελάχιστες επιπτώσεις σε περιβαλλοντικό επίπεδο. Όταν όμως αναφερόμαστε σε τέτοια μεγέθη, συγκέντρωσης δηλαδή πολλών μονάδων σε μια περιοχή, τότε τίθενται πολλά ερωτήματα και υπάρχουν πολλοί περιβαλλοντικοί σκόπελοι.

Πιο εστιασμένα και χωρίς να παραβλέψουμε το θέμα που πολλοί θέτουν ως το μοναδικό μειονέκτημα, αυτό της φθοράς της φυσικής ομορφιάς και της αισθητικής επιβάρυνσης του φυσικού τοπίου, για την ανάπτυξη φωτοβολταϊκών, ηλιοθερμικών ή αιολικών κατασκευών, απαιτείται η χρήση τεράστιων εκτάσεων γης τα οποία λόγω των κινδύνων πυρκαγιάς «ερημοποιούνται» εξ’ ολοκλήρου.

Η ερημοποίηση εδαφών, προχωρά και σε δευτερογενές στάδιο αρνητικών επιπτώσεων, τη διάβρωσή τους και τη μείωση της παροχής του νερού που προέρχεται από κατακρημνίσματα στους υπόγειους υδροφορείς. Επομένως, προκαλείται μια μεταβολή των φυσικών συνθηκών η οποία συνοδεύεται και από μεταβολή της βιοποικιλότητας. Προχωρώντας σε μια μελλοντική ανασκόπηση, αφού πλέον είναι δεδομένη η καταστροφή και ο ρηγμαγμός του εδάφους, και θεωρώντας δεδομένη τη μικρή διάρκεια ζωής των φωτοβολταϊκών συστημάτων (20-25 χρόνια), θα βρεθούμε αντιμέτωποι με εκτάσεις γης ερημοποιημένες και χωματερές σκουριασμένες και εγκαταλελειμμένων μεταλλικών κατασκευών, τα νεκροταφεία δηλαδή των νεκρών πια συστημάτων της πάλαι ποτέ «ήπιας μορφής ενέργειας». Για την αναδόμηση και επαναφορά της περιοχής θα χρειαστούν χρόνια.

Ας αναφερθούμε τώρα στη λειτουργία των ηλιοθερμικών πάρκων και συγκεκριμένα σε αυτό

στα «Φουρνιά». Για τη λειτουργία του θα απαιτείται ετησίως ποσότητα 50.000 κυβικών μέτρων νερού, η οποία θα αντλείται πιθανολογούμε από γειτονικές ιδιωτικές γεωτρήσεις. Εδώ οπωσδήποτε γεννάται εύλογα το ερώτημα: είναι ικανός ο υδροφόρος ορίζοντας της περιοχής να ανταπέξει όλες τις απαιτήσεις απαίτηση; Και αν ναι, πόσο θα επηρεαστεί απ’ όλο αυτό; Πώς θα επηρεάσει αυτή η υπέρ-άντληση την ήδη επιβαρμημένη υδρολογικά περιοχή;

Για την μεταφορά της ηλεκτρικής ενέργειας που θα παράγεται μελλοντικά στην επαρχία, απαιτείται η ανάπτυξη δικτύου, πυλώνων δηλαδή, που λόγω της υψηλής τάσης ρεμάτων περιμετρικά τους δημιουργείται υψηλό ηλεκτρομαγνητικό πεδίο. Πεδίο που σε ακτίνα 280 έως 300 μέτρων είναι υπεύθυνο για κακοήθειες και όχι μόνο, κάτι που δυστυχώς δεν αποτελεί κινδυνολογία καθώς είναι επιστημονικά αποδεδειγμένο.

Όσον αφορά τέλος την αιολική ενέργεια, έπειτα από επιστημονικές μελέτες είναι αποδεδειγμένο, ότι επηρεάζει το μικροκλίμα της περιοχής σε ακτίνα 1000 μέτρων από το σημείο τοποθέτησής τους, όταν δεν έχουν πραγματοποιηθεί οι κατάλληλες μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων (Κάτι που μέχρι τώρα στην Ελλάδα δε φαίνεται να τηρείται). Όλα αυτά ίσως ακούγονται πταίσματα μπροστά σε μεγαλύτερες και άμεσες περιβαλλοντικές καταστροφές, πταίσματα όμως ικανά να αλλοιώσουν την ισορροπία και να επιφέρουν μακροπρόθεμες αλλαγές.

Τίθεται επομένως ζήτημα μέτρου και σύννεσης. «Ναι» στις ήπιες μορφές ενέργειας όσο αυτές λειτουργούν ώστε να καλύπτουμε τις καθημερινές μας ανάγκες, οι οποίες καθορίζονται πρωτίτως από τις «αντοχές» της φύσης.

Επικεντρώνοντας στη δυσανάλογη τοποθέτηση μονάδων τροφοδοσίας ρεύματος στην Κρήτη, διαφαίνεται η επιρροή οικονομικών παραγόντων στη διαδικασία αυτή της κατανομής τους. Εννοούμε ότι στην περίπτωση ισοκατανομής οι υπόλοιποι νομοί θα επιβαρύνονταν με κακόγυστα σχηματοπλέγματα γύρω από ξεριζωμένες και εγκαταλελειμμένες γεωργικές εκτάσεις, καθώς έτσι δεν διασφαλίζεται η πολυπόθητη τουριστική τους ανάπτυξη. Η δική μας περιοχή θα φέρει το βάρος του φορτίου της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ολόκληρου του νησιού και μόνο αυτό. Απορρίπτεται αυτομάτως κάθε δυνατότητα γεωργικής ανάπτυξης, τουριστικής προόδου (με την προϋπόθεση ότι αυτή δε θα στηρίζεται κυρίως στην κατανάλωση, αφού οι συνέπτες της ρύπανσης μπορούν να γίνουν και σ’ αυτήν την περίπτωση εξίσου καταστρεπτικές). Συμπερασματικά, διαβλέπουμε την εναπόθεση αρμοδιοτήτων σε βάρος της επαρχίας Σητείας με ρόλο “χωματερός”, κάτι που θα ενισχύει την ήδη πλεονεκτική θέση των υπόλοιπων νομών.

■/ **Falco Eleonora**
 candidaalternativa.wordpress.com/

■ λαϊκές συνλεύσεις στην πλατεία Αγοράς Χανιά

Την Τετάρτη 25/5 με αφορμή κυρίως τις καταλήψεις πλατειών στην Ισπανία, ξεκινά και στον ελλαδικό χώρο, σε αυτήν δεν έχουν θέση οι φασίστες, πράγμα το οποίο παίρνει έμπρακτη μορφή, μέσα από την απομόνωση και απομάκρυνσή τους όποτε κάποιοι από αυτούς προσπάθησαν να έρθουν.

Εκφράζονται οι λόγοι για τους οποίους ο καθένας/μια ήρθε και ακούγονται αρκετές προτάσεις για δράσεις και για το πώς θα συνεχιστεί. Ο κόσμος στις συνλεύσεις, και ανάλογα με τη μέρα, ποικίλλει από 150

έως 600 άτομα. Γίνεται προσπάθεια να φτιαχτούν ομάδες εργασίας (καθαριότητας, περιφρούρησης, έντυπου υλικού, πληροφόρησης κτλ), γίνονται ανταλλακτικά παζάρια, συλλογικές κουζίνες, προβάλλουν ντοκιμαντέρ. Όλες οι προτάσεις καταγράφονται στα πρακτικά και στο τέλος αποφασίζεται η υλοποίησή τους.

Το φαινόμενο αυτής της αυθόρμητης σκουριασμένης και εγκαταλελειμμένων μεταλλικών κατασκευών, τα νεκροταφεία δηλαδή των νεκρών πια συστημάτων της πάλαι ποτέ «ήπιας μορφής ενέργειας». Για την αναδόμηση και επαναφορά της περιοχής θα χρειαστούν χρόνια.

βέονται καθημερινά. Τα media το γλεψίζουν από πάνω μέχρι κάτω, σε μια προσπάθεια να το αφομοιώσουν και να το καταστήσουν ακίνδυνο, μέχρι να φυλλορροφήσει και ο κόσμος να ξαναγυρίσει στους καναπέδες. Είναι χωρίς για μια γενικότερη κριτική αποτίμηση που εν εξελίξει δικαδικαίων. Το πώς θα προχωρήσει, αν θα διαλυθεί, αν θα ενταθεί, αν θα ριζοσπαστικοποιηθεί ή όχι είναι κάτι απρόβλεπτο και κατά ένα μέρος ανακρίβευτα και διαμορφώνεται μέσα σε αυτές τις συνλεύσεις και με τη συμβολή όλων μας.

■ το κίνημα κατά των διοδίων «δεν πληρώνω»

Ηταν φθινόπωρο του 2008, όταν κάτοικοι της Βορειοανατολικής Αττικής, αντιδρώντας στις αυξήσεις του χαρτασιού των διοδίων που επέβαλε κάθε τόσο η ‘’παραχωρησιούχος’’ εταιρεία «ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», συγκεντρώθηκαν και άνοιξαν το σταθμό διοδίων των Αφιδνών, για να περνούν ελεύθερα οι διερχόμενοι οδηγοί.

Συγχρόνος, άρχισαν ολόενα να αυξάνουν οι διαμαρτυρόμενοι πολίτες της Αττικής, αλλά και άλλων περιοχών (π.χ. Κορινθού – Πατρών κ.λ.π.) που αρνούνταν να πληρώνουν διόδια. **Η ατομική – προσωπική ανυπακοή** γινόταν σιγά-σιγά καθημερινό φαινόμενο σ’ όλους τους εθνικούς δρόμους της χώρας, που απ’ το 2007 και εντεύθεν είχαν παραχωρηθεί και «ιδιωτικοποιηθεί» με το νόμο Σουφλιά (Ν. 3555/2007) και τις συνακόλουθες συμβάσεις στις πέντε (5) κοινοπραξίες ιδιωτικών κατασκευαστικών εταιρειών, ντόπιων μεγαλοεργολάβων και πολυεθνικών («ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», «ΙΟΝΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», «ΟΛΥΜΠΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.», «ΜΟΡΕΑΣ Α.Ε.», «ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΣ ΑΙΓΑΙΟ Α.Ε.»).

Το κίνημα των ανυπακόων πολιτών, που ήταν ακόμη σχετικά λίγοι, δεν είχε ακόμη όνομα. Την επόμενη χρονιά (2009) πήρε το όνομά του: ΚΙΝΗΜΑ «ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ!». Κι έμελλε να θεριέψει τις γιορτές Χριστουγέννων – Πρωτοχρονιάς 2011, όταν σχεδόν ένα (1) εκατομμύριο οδηγοί (επαγγελματίες και γιοταχίδες) σήκωναν τη μπάρτα και δεν πληρώνανε διόδια.

Το κύμα αυτό μαζικής ανυπακοής και αντίστασης ανησύχησε τους κυβερνώντες, τα ΜΜΕ των μεγαλοεργολάβων, αλλά και το ...πρακτορείο ΡΟΪΤΕΡ, που το χαρακτήρισε «σπυλο» κίνημα, το οποίο προσπάθη θα μπορούσε να καταστεί επικίνδυνο για το σύστημα.

Οι εταιρείες υπέδειξαν, και 160 βουλευτές (156 ΠΑΣΟΚ και 4 της Ντόρας) ψήφισαν το «νόμο

■ αγανακτισμένος;

Καλημέρα... Ωστε ξύπνησες, σηκώθηκες από τον καναπέ σου, τον υπολογιστή σου, κατάλαβες πως το σύστημα είναι σάπιο, πως τα κόμματα σε δουλεύουν, πως οι πολιτικοί είναι άχρηστοι, απατεώνες και κλέφτες, πως η οικονομία σε θέλει σκλάβο, πως το δημοκρατικό μας πολιτεύμα είναι αυταπάτη, πως πολιτική δεν σημαίνει σέρνω το κουφάρι μου στις κάλπες κάθε 4 χρόνια για να κάνω τα ρουσφέτια μου, αλλά παίρνω μέρος και θέση σε αυτά που συμβαίνουν τριγύρω μου.

Είπες φτάνει πια, πήρες τους δρόμους, διαμαρτυρήθηκες, φώναξες, τραγούδησες, χόρεψες, συμμετείχες στις ομάδες εργασίας, στις πλατείες για πρώτη φορά ένωσες, τη δύναμη που έχεις και στην οποία ποτέ δεν πίστευες, τη χάρά να μοιράζεσαι με τους διπλανούς σου τις απόψεις σου. Ματιές που κάτι λένε, δεν είναι αποχωνισμένες όπως συνήθως στα μπαρ, στα καφέ, στη δουλειά, στη σχολή, στο σχολείο. Ωραία, καιρός ήταν.

Όμως η πραγματικότητα σου χαμογελά, με τα δόντια ακονισμένα, αστραπερά, και θα είναι σκληρή μαζί σου. Όχι επειδή αυτή είναι η φύση της, όχι, αλλά επειδή χρόνια τώρα άφησες τους κερ(δ)οσκόπους να την διαμορφώσουν, να (σε) καθορίσουν, να (σε) υποτάξουν.

Σκέψουν λοιπόν καλά, θέλεις να διαμαρτυρηθείς? Να κρινιάξεις? Λιγότερους φόρους, περισσότερα δάνεια, τίμιους πολιτικούς, περισσότερη δουλειά, λιγότερους μετανάστες, περισσότερους μπάτσους, λιγότερους δημόσιους υπαλλήλους, έναν πιο

Ρέππα – Μαγκούφη», που έκανε τη μη πληρωμή του χαρτασιού των διοδίων ... αδικημα του ΚΟΚ, με διοικητικό πρόστιμο 200 € για οδηγό και ιδιοκτήτη του οχήματος! Παράλληλα, το κίνημα «Δεν Πληρώνω», εδώ και δύο χρόνια, αλλά κυρίως τους τελευταίους μήνες, άρχισε ν’ απλώνεται και στις αστικές συγκοινωνίες Θεσσαλονίκης και Αθηνών, και τελευταία με τάσεις να επεκταθεί και σ’ άλλα κοινωνικο – οικονομικά πεδία (όπως τράπεζες, ΔΕΗ, κ.λ.π.), αλλά κυρίως στο δημόσιο χρέος της χώρας, για το οποίο πιστεύει πως δεν μπορούμε να το αποπληρώσουμε, πως είναι εξοντωτικό, δεν είναι δημόσιο, είναι ταξικό. Επιπλέον, το Κίνημα Κατά των Διοδίων άρχισε απ’ τις περιοδικές πανελλαδικές Συνελεύσεις – Συνεδρία, που ήδη αριθμούνται σε τέσσερα: το 1ο τον Δεκέμβριο 2009 στο Βόλο, το 2ο τον Οκτώβριο 2010 στο Δίον Πιερίας, το 3ο τον Ιανουάριο 2011 στη Λαμία και το 4ο την 13-03-2011 στα Τρίκαλα.

Συντονίζεται από την Πανελλαδική Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα, που εκλέγεται απ’ τις περιοδικές πανελλαδικές Συνελεύσεις – Συνεδρία, που ήδη αριθμούνται σε τέσσερα: το 1ο τον Δεκέμβριο 2009 στο Βόλο, το 2ο τον Οκτώβριο 2010 στο Δίον Πιερίας, το 3ο τον Ιανουάριο 2011 στη Λαμία και το 4ο την 13-03-2011 στα Τρίκαλα.
Τα διόδια πυκνώνουν ραγδαία σ’ όλη την Επικράτεια και μπλοκάρουν την κυκλοφορία των Ελλήνων μέσα στην ίδια τους τη χώρα! Αν συνεχιστεί αυτή η κατάσχεση, σε λίγο η Ελλάδα θα θυμίζει κατεχόμενη Παλαιστίνη! Ιδιωτικές κατασκευαστικές εταιρίες, με τις πλατέες των κυβερνήσεων, παραβιάζουν τα συνταγματικά μας δικαιώματα και μας χαρατσώνουν ληστρικά.

Δικαιούμαστε να μην πληρώνουμε Νομική προσέγγιση:

Με το νόμο 3555/2007 κυρώθηκε η αποικιακού χαρακτήρα σύμβαση της εταιρείας «ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.» με το ελληνικό Δημόσιο. Για τους

χρήστες της ΠΑΘΕ ισχύει ο νόμος αυτός, αλλά φυσικά ισχύει και το Σύνταγμα της Ελλάδας. Με τον παραπάνω νόμο προβλέπεται ότι η «παραχωρησιούχος» εταιρεία μπορεί να απαιτήσει απ’ τη χρήστη που δεν πλήρωσε, την καταβολή του 20πλάσιου του αντιτίμου **σαν ΑΣΤΙΚΗ ποινή**, με κάποιες προϋποθέσεις και διαδικασίες, ζητώντας εν τέλει την έκδοση διαταγής πληρωμής.

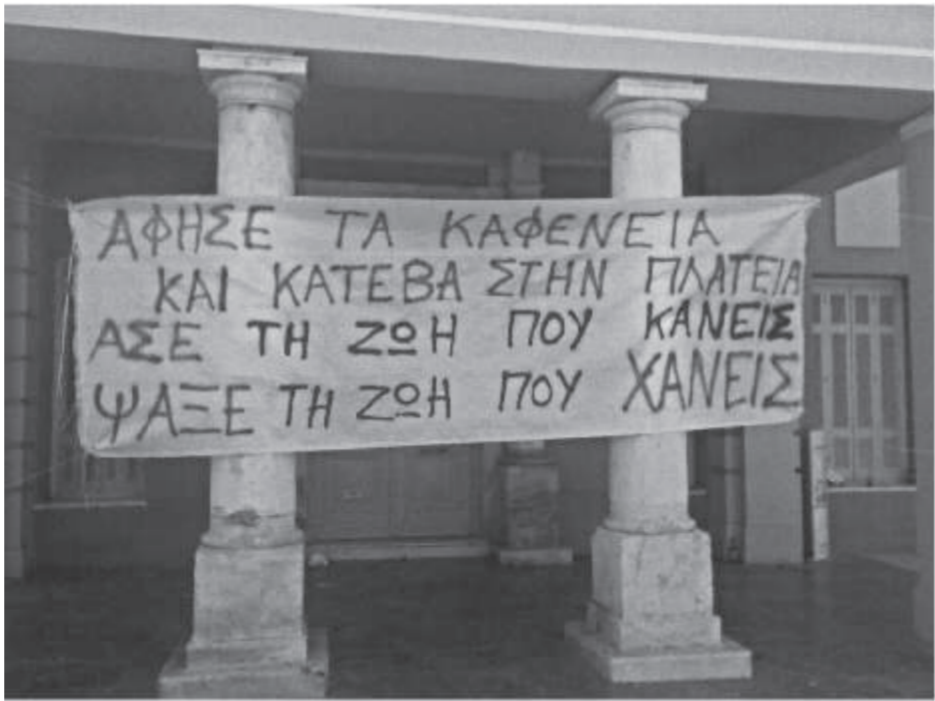
Η διάταξη όμως αυτή είναι αντισυνταγματική, αφενός γιατί δεν παρέχει στον πολίτη το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης και αφετέρου γιατί παρέχει στο προσωπικό της «παραχωρησιούχου» ιδιωτικής εταιρείας αρμοδιότητες δημοσίου υπαλλήλου (παράβαση άρθρων 20 και 103 αντίστοιχα του Συντάγματος).

Συγχρόνος ο ίδιος ο νόμος (3555/07) ορίζει ότι **το Δημόσιο (Αστυνομία, Τροχαία, Δ.Ο.Υ.) δεν έχει καμιά ανάμειξη** στη διαδικασία επιδίωξης είσπραξης του αντιτίμου και της αστικής ποινής. **Πρόκειται δηλαδή για μια ιδιωτική οικονομική διαφορά μεταξύ χρήστη και του ιδιώτη ΝΕΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.**

Για όλους τους παραπάνω λόγους *πρέπει* να θεωρείται βέβαιο ότι εάν ο «Παραχωρησιούχος» προσπαθήσει μέσω διαταγής πληρωμής να εισπράξει πρόστιμα απ’ τους πολίτες που αρνούνται να πληρώσουν διόδια, τα Δικαστήρια, όπου θα προσφύγουν αυτοί, θα τους δικαιώσουν και η εταιρεία θα έχει γενικότερα προβλήματα σχετικά με τη νομιμότητα της Σύμβασής της (που μπάζει από παντού).

Σε κάθε περίπτωση η άρνησή μας να πληρώνουμε διόδια και το ανέβασμα της μπάρας για να περάσουμε **δε συνιστά κανένα ποινικό αδίκημα**. Ούτε παράβαση του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας έχουμε. Γ’ αυτό και η Τροχαία δενεπεμβαίνει.

Η μπάρα των ιδιωτικών εταιρειών στα διόδια

υλικές καταστροφές οδηγεί σε αδιέξοδο και λειτουργεί τελικά εκτονωτικά. “Ας είμαστε λοιπόν όλοι παρόντες σε αυτή την ευκαιρία συνδιαμόρφωσης... με τις όποιες διαφωνίες, ενστάσεις, προβληματισμούς... ας είμαστε εκεί. Γιατί αγανάκτηση έχουμε όλοι... το στοίχημα που μένει να κερδηθεί είναι το πώς αυτά θα μορφοποιηθεί και τί τελικά χαρακτηριστικά θα πάρει.”

...γιατί είναι η ευκαιρία να βρεθούμε με πολλούς που θέλουν να είναι συνένοχοι στο Ν **α ε φ α ρ μ ό σ ο υ μ ε τ η ν Α Μ Ε Σ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.**

Να λιποτακτήσουμε συλλογικά από τις συστημικές δομές.

αντιστρατεύεται και παραβιάζει την ελευθερία και δη την ελευθερία μετακίνησής μας στους εθνικούς δρόμους, που προτατεύεται απόλυτα για όσους βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια. Το δικαίωμα αυτό, ως μερικότερο δικαίωμα του δικαιώματος για ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου, αφορά Έλληνες πολίτες και αλλοδαπούς που βρίσκονται στη χώρα μας και προτατεύεται «απόλυτα» από το άρθρο 7 του Συντάγματος.

Ξεπούλημα δρόμων και χαράτωμα πολιτών
ΑΝΤΙΔΡΑΜΕ γιατί έχουμε χρυσοπληρώσει την Εθνική Οδό από τη φορολογία και από τα πανάκριβα διόδια που τόσα χρόνια καταβάλλουμε. Καλούμαστε να πληρώνουμε για έργα που το κράτος είχε και έχει υποχρέωση να κατασκευάσει και να παρέχει δωρεάν στους πολίτες.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ το απαράδεκτο και προκλητικό ξεπούλημα των εθνικών μας δρόμων στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΣΤΕ γιατί τα διόδια επιβαρύνουν περισσότερο το εισόδημα των κατοίκων και εργαζομένων της χώρας.

ΔΕΝ ΠΑΗΡΩΝΟΥΜΕ ΔΙΟΔΙΑ και ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ να καταργηθούν οι αποικιακού τύπου συμβάσεις παραχώρησης των εθνικών μας δρόμων. Συμβάσεις που επιτρέπουν στις «παραχωρησιούχες» εταιρείες να τοποθετούν διόδια μετωπικά και πλευρικά όπου και όσα θέλουν, αδιαφορώντας για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και τα κοινωνικοινωιακά προβλήματα που δημιουργούνται, καθώς και να αυξάνουν κάθε χρόνο τις τιμές των διοδίων.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΧΩΡΙΣ ΔΙΟΔΙΑ!

■/ Χ.Σ., μέλος της Κίνησης Τρικάλων κατά των διοδίων

■ διακήρυξη της ανοιχτής συνέλευσης αλληλεγγύης στους διωκόμενους και φυλακισμένους αγωνιστές Ηράκλειο Κρήτης

Έχουμε πόλεμο

Απτός και ορατός, το οικονομικό και πολιτικό σύστημα εναντίον της κοινωνίας.

Υγεία, παιδεία, ασφάλιση, εργασία καταστρατηγούνται, Όλο και περισσότερες απεργίες κηρύσσονται παράνομες, τα ΜΑΤ ξυλοκοπούν αδιακρίτως τους διαδηλωτές, περιοχές που αντιστέκονται βρίσκονται υπό αστυνομική κατοχή (Εξάρχεια-Κερατέα), νομοθετήματα (τρομονόμος) ποινικοποιούν όσους τολμούν να σηκώσουν κεφάλι. Από την άλλη η δυσανεξία μεγαλώνει, όλο και περισσότεροι βρίζουν και αναθεματίζουν το πολιτικό σύστημα, τους πολιτικούς, τις τράπεζες, τις ασφαλίσεις, τους μπάτσους, τη μοίρα τους. Κάποιοι δεν αρκέστηκαν σε αυτό, σηκώθηκαν από τους καναπέδες τους, βρέθηκαν, συζήτησαν, οργανώθηκαν και πέρασαν από την απάθεια στην επίθεση. Τράπεζες, πολυεθνικές, μηχανήανοι, αστυνομικά τμήματα, ακροδεξιές ομάδες, το

Έχουμε ευθύνες

Και δεν είναι λίγες. Πρέπει να οικοδομήσουμε τις βάσεις που θα βάδουν

Το λακωνίζειν εστί φιλοσοφείν

Σύντροφοι-ισες

Ας δούμε πέρα από την μύτη μας, Ας εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες...

Άσχετα με το πως κρίνει κανείς το κίνημα των πλατειών, ή κατά πόσο πιστεύει στις επαναστατικές προοπτικές που ανοίγονται μέσα από αυτό (ή όχι) θα πρέπει να κάνουμε κάποιες στρατηγικές αναλύσεις, εκτιμήσεις, κινήσεις, να βάλουμε συγκεκριμένους στόχους. Το παρακάτω κείμενο είναι κάποιες σκέψεις πάνω και πέρα από την διακήρυξη της Συνέλευση Αλληλεγγύης Ηρακλείου Θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί σαν ακροβατισμός, αλλά μήπως η εποχή το απαιτεί? Ας το πάρουμε από την αρχή.

Μια σύντομη ανάλυση:

Η πολιτικό-οικονομικό-κοινωνική φάση που περνάει το σύστημα, είναι κάτι παραπάνω από ρευστή. Παγκόσμια εμφανίζονται ρήγματα. Όλα δείχνουν πως ο 21 αιώνας θα είναι αυτός που όλοι μας ποθούσαμε. Τα καθεστώτα χάνουν την κοινωνική νομιμοποίησή τους. Εξεγέρσεις παντού. Διαφαίνεται μια πλήρης αδυναμία διαχείρισης κρίσεων από μεριάς του εχθρού. Αποκορύφωμα... **τα καλύτερα είναι ακόμη μπροστά μας; από τη μια το εξωτερικό χρέος των ΗΠΑ και από την άλλη η αδυναμία της Ιαπωνίας, η απροθυμία της Κίνας και των πετρέλαιο-παραγωγών χωρών να συνεχίζουν να αγοράζουν τα ομόλόγα τους (ΗΠΑ) οδηγούν αναγκαστικά σε υποτίμηση του δολαρίου και σε βάθεμα της κρίσης στο δεύτερο μισό του 2011.** Στη δικιά μας περίπτωση τώρα, δεν υπάρχει ελπίδα ανάκαμψης της οικονομίας έτσι και αλλιώς. Το Πασόκ μπορεί να λείι (μέχρι την στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές) ότι δεν θα πάει σε εκλογές αλλά αυτό είναι διακαείς πόθος. Η κυβέρνηση εθνικής ενότητας είναι η μοναδική επιλογή που έχουν οι μέχρι τώρα κυρίαρχοι (πριν την επιβολή ευρωπαϊκής αστυνομικό-στρατιωτικής για την ολοκλήρωση της ήδη υπάρχουσας οικονομικής δικτατορίας).

Μια Εκτίμηση:

Στην περίπτωση κυβέρνησης εθνικής ενότητας, το σχήμα εξουσίας αυτό θα κληθεί να εκτονώσει την κοινωνική δυσαρέσκεια και να διαχειριστή το φαινόμενο των αγανακτισμένων, αν θέλει να έχει κάποιο μέλλον. Αναγκαστικά θα πρέπει να βρει τρόπο να εξεμειώσει το πλήθος, και δεν υπάρχει άλλος από την υποχώρηση και την ικανοποίηση κάποιον κοινωνικών αιτημάτων ώστε να αποφυγή την έκρηξη.

Εδώ θα πρέπει να ανοίξουμε μια παρένθεση και να

χρηματιστήριο, δικαστήρια και άλλα βρέθηκαν στο στόχαστρο.

Έχουμε ομίρους

Αυτή την στιγμή στην Ελλάδα έχουμε δεκάδες αγωνιστές-ριες που κρατούνται στις φυλακές για τις ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ επιλογές ή τις ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ τους αντιλήψεις. Αν προσθέσουμε όλους όσους διώκονται ποινικά, φτάνουμε σε τριψήφια νούμερα. Έχουμε νεκρούς και ακρωτηριασμένους συντρόφους. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι αποκομμένοι από την αγωνιζόμενη κοινωνία, αντίθετως είναι οι πιο προσηθιμένοι μαχητές της, είναι αυτοί που το σύστημα ανακήρυξε ως τους πιο επικίνδυνους εχθρούς του, γι’ αυτό και βρίσκονται εκεί που είναι, γι’ αυτό και δικάζονται υπό ειδικό καθεστώς, κρατούνται σε ειδικά κελιά. Γιατί είναι πολιτικοκρατούμενοι.

Έχουμε ευθύνες

Και δεν είναι λίγες. Πρέπει να οικοδομήσουμε τις βάσεις που θα βάδουν

την αλληλεγγύη προς αυτούς σε ένα συνολικό πλαίσιο που θα τους αγκαλιάζει ΟΛΟΥΣ, θα στέκεται δίπλα τους, θα μιλάει με και γι’ αυτούς. Όπως είπε και ο Δ. Κουφοντίνας σε παρέμβαση του:

“Η αναφορά του κινήματος αλληλεγγύης, αλλά και των πολιτικών κρατούμενων, ιδιαίτερα όσων πήραν τα όπλα για να επαναστατικοποιήσουν την κοινωνία, χρειάζεται να είναι ολόκληρη η κοινωνία, και όχι στενοί κοινωνικοί χώροι στο όνομα μιας «καθρότητας» που οδηγεί σε διαρκή κατακερματισμό, μέχρι το όριο του ατόμου. Είναι απαραίτητη η πολιτική σύνδεση με το ευρύτερο κίνημα, και γι αυτό το κίνημα αλληλεγγύης δεν μπορεί απλώς να είναι καθαρά ιδεολογικό, χωρίς να έχει δηλαδή συγκεκριμένους πολιτικούς στόχους”.

Εμείς από την πλευρά μας ορίζουμε τους στόχους αυτούς ως εξής:

ΣΥΝΟΛΙΚΗ και όχι επλεκτική αντιμετώπιση του ζητήματος.

Αναφορές στις επί μέρους υποθέσεις δίχως να τις τοποθετούμε στο επίκεντρο, αποκόπτοντας τες έτσι από την ουσία του ζητήματος.

Μπόλιασμα κάθε είδους κοινωνικού αγώνα, από εδώ και στο εξής, με το ζήτημα ύπαρξης πολιτικών

carpe diem

βλέπουμε. Από την στιγμή που διαμορφώνεται μια κίνηση (με αρκετά “δικά μας” χαρακτηριστικά) που ίσως και να έχει την δυναμική να στριμώξει την κυριαρχία, έστω και για λίγο, θα πρέπει να δουλέψουμε ώστε την κρίσιμη στιγμή (η 15 του Ιούνη είναι μια τέτοια) μέσα στα αιτήματα που θέτουν οι πλατείες να υπάρχουν:

- η κατάργηση του τρομονόμου και της αντιτρομοκρατικής

- η άμεση απελευθέρωση και αμνηστία των πολιτικών κρατούμενων και αγωνιστών

Και εσείς σύντροφοι-ισες που βρίσκεστε όμηροι, δίχως και την δικιά σας συμβολή η επίτευξη των παραπάνω στόχων είναι απολύτως εφικτό. Όπως και να είναι, η κατάσταση που είμαστε έτοιμοι στην ώρα μας. Προς το παρόν ας ανοίξουμε τα δύο ζητήματα αυτά στις συνελεύσεις πλατιών και γειτονιών στις οποίες συμμετέχουμε, ας επιδιώξουμε ψηφίσματα πάνω σε αυτά, ας αρθρώσουμε λόγια, ας μιηραστούν κείμενα, ας μπουν πάνω, ας μοιραίσουμε τους ανθρωπούς που έδωσαν τα πάντα για την κοινωνική απελευθέρωση μόνους και έξω από τους σμημερινούς αγώνες. Ο χρόνος τρέχει... η κουβέντα ανοίξει.

al hakeka μια εφημερίδα από μετανάστες για μετανάστες

Στις αρχές Απρίλη κυκλοφόρησε η εφημερίδα AL HAKEKA, που στα αραβικά σημαίνει "Η Αλήθεια". Είναι μια εφημερίδα από μετανάστες για μετανάστες, γραμμένη στην αραβική γλώσσα. Η ιδέα για τη δημιουργία αυτής της εφημερίδας γεννήθηκε μετά τη λήξη της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών. Κάποιοι από τους απεργούς πείνας μαζί με άλλους μετανάστες, που στάθηκαν αλληλέγγυοι στο πλευρό τους, συζήτησαν και αποφασίσαν ότι πρέπει να οργανωθούν σε μόνιμη βάση για τους αγώνες που έρχονται. Απο τις συζητήσεις αυτές κατέληξαν ότι αποτελεί για αυτούς κινηματική αναγκαιότητα "να δημιουργήσουν το δικό τους δικτυο επικοινωνίας και τη δική τους οργάνωση, για να μπορούν να ξέρουν τι γίνεται, να συζητούν και να αποφασίζουν μόνοι τους και να μη χρειάζονται διαμεσολαβητές που πουλάνε τους αγώνες." Το πρώτο φύλλο της Al HAKEKA είναι αφιερωμένο στην απεργία πείνας των 300 μεταναστών, που κράτησε 44 μέρες. Έχει όμως και άλλα θέματα. Η εφημερίδα προς το παρόν είναι μόνο στα αραβικά. Κάποια άρθρα της εφημερίδας έχουν αρχίσει να μεταφράζονται στα ελληνικά και έχουν αναρτηθεί στο indymedia.

Όπως αναφέρουν οι ίδιοι οι μετανάστες σχετικά με το εγχείρημα:

“Έφτασε η ώρα για να γράφουν οι μετανάστες στη γλώσσα τους για να μπορεί να ακουστεί η φωνή τους.

συνεταιρειαυική γαλακτοβιομηχανία «Δωδώνη»

η κερδοφόρα εταιρία που την προορίζουν για εταιίρα του καρτέλ γάλακτος

Η γαλακτοβιομηχανία «Δωδώνη» είχε καθαρά συνεταιριστικό χαρακτήρα, μέτοχοι ήταν οι αγροτικοί συνεταιρισμοί της Ηπείρου. Πριν από χρόνια (επί ΝΔ), η Αγροτική Τράπεζα εξαγόρασε με πρακτικομηματικό τρόπο (κόντρα στις καταστατικές αρχές των συνεταιρισμών) το μερίδιο των Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών Άρτας, Παγωνίου και Κόνιτσας αποκτώντας έτσι το πλειοψηφικό πακέτο (51%) έτσι ώστε να κάνει κοιμιάντο μόνη της. Τώρα σχεδιάζει το ξεπούλημα του πακέτου σε ιδιώτες μας και η Δωδώνη αποτελεί φλιετακι λαχταριστό για τα καρτέλ του χώρου. Το καρτέλ του γάλακτος στην Ελλάδα είναι αδιστακτο, πανίσχυρο και μονοπωλιακό.

Πουλάει πανάκριβα το γάλα (που το βαπτίζει «φρέσκο» μετά από νόμο του τότε υπ. Ανάπτυξης Βενιζέλου, να πουλιέται ως τέτοιο ακόμη και 3 ημέρες μετά από την συλλογή του) και δίνει ψιχουλά στο τους κτηνοτρόφους. Ειδικά για τους κτηνοτρόφους αν δεν ήταν η «Δωδώνη» που κρατάει κάπως τις τιμές, η κτηνοτροφία θα είχε αφανιστεί σε όλη -και όλη- την Ελλάδα.

Η «Δωδώνη» δεν αποτελεί «φιλέτακι» μόνο για τα κέρδη της (1,2 εκατ. ευρώ δηλαδή κάπου 400 εκατομμύρια δραχμούλες, παρά το ότι της φορτώσανε και μια «ζημιγόνο» θυγατρική της ΑΤΕ) αλλά αποτελεί και το τελευταίο ανάχωμα που συγκρατεί τις τιμές γάλακτος για τους παραγωγούς αλλά και τις τιμές των γαλακτοκομικών, αν καταφέρουν την ιδιωτικοποίηση της τότε το καρτέλ θα «παίξει μπάλα» μόνο του καθορίζοντας ότι τιμές αυτό θέλει.

Παρά το φαγοπότη των τροκτικών (αγροτοπατέρες, τοπικοί κυβερνητικοί παράγοντες, βουλευτές κλπ τροκτικά) που λυμαινόνται την Δωδώνη και τις πιέσεις για «ανταγωνιστικότητα» των μνατζέρ της Αγροτικής Τράπεζας, η Δωδώνη διατηρεί σε σημαντικό βαθμό τον κοινωνικό χαρακτήρα της, στριβώντας τους κτηνοτρόφους της Ηπείρου. Η γαλακτοβιομηχανία «Δωδώνη» Α.Ε. δημιουργήθηκε από τους παραγωγούς της Ηπείρου, αναπτύχθηκε με το μόχθο τους, υπήρξε μοχλός επιβίωσης των παραγωγών της περιοχής, απέκτησε έντονα κοινωνικά χαρακτηριστικά και έγινε αναπτυξιακό εργαλείο για το σύνολο της οικονομίας της

Να πουν την άποψη τους με όλη την ελευθερία και χωρίς κανένα διαμεσολαβητή που τους εκμεταλλεύεται για το δικό του όφελος. Για να μην αφήνουμε κανέναν να μιλάει για μας, χωρίς εμάς και να αλλάζει τις απόψεις μας και να επηρεάζει τους αγώνες μας. Γι αυτό σκεφτήκαμε να φτιάζουμε αυτό το ελεύθερο βήμα για όλους τους μετανάστες, από αυτούς γι αυτούς. Από την πίστιή μας για την συνέχιση του αγώνα μας μετά το τέλος της απεργίας πείνας που έκαναν οι 300 μετανάστες στην Αθήνα αποφασίσαμε εμείς, μια ομάδα από αυτούς, να συνεχίσουμε την μάχη τακτικά μέσα από τον γραπτό μας λόγο σε αυτή την εφημερίδα. Και αυτό είναι ένα από τα σημαντικότερα πράγματα που κερδίσαμε όλοι μέσα από το σχολείο της απεργίας πείνας. Οι αγώνες πρέπει να μην σταματήσουν παρόλες τις συνθήκες και

τα εμπόδια. Για να δείχνουμε σε όλους ότι θα συνεχίζουμε και θα αντιμετωπίζουμε όποιο μπαινεί εμπόδιο στο δρόμο του μετανάστη για να υλοποιηθούν τα δικαιώματά του.

Ο στόχος μας είναι να μένουμε πάντα σε επαφή μαζί με όλους τους μετανάστες και να ανταλλάσσουμε σκέψεις και απόψεις. Να γράφουμε για όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά και να προσπαθούμε να βρούμε εφικτικές και λογικές λύσεις. Αυτή η εφημερίδα είναι δική σας. Και η συνέχεια της εξαρτάται από σας. Και η συμμετοχή σας σε αυτή με τις απόψεις σας είναι αναγκαία και σημαντική. Από το σεβασμό μας για την διαφορετική άποψη και για να μην είναι κανεις περιθωριοποιημένος, καλωσορίζουμε όλες τις απόψεις και όλες οι κριτικές είναι ευπρόσδεκτες, εφόσον αυτές μας βοηθούν στους αγώνες μας για να υλοποιηθούν τα δικαιώματά μας.”

Σχετικοί δικτακικοί τόποι:

Η ιστοσελίδα της εφημερίδας: www.alhakeka.gr

Το άρθρο από το εξώφυλλο του πρώτου φύλλου της εφημερίδας που αναφέρεται στην απεργία πείνας, μεταφράσθουν στα ελληνικά:

athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1286326

■/ Κοσμάς

Ηράκλειο 26/3

Ασφαλήτες κακοποίησαν και λήστεψαν 48χρονο.

48χρονος Ηρακλιώτης κακοποιήθηκε από ζευγάρι μπάτσων, οι οποίοι τον βόηθησαν ύποπτο απόπειρας διάρρηξης. Χωρίς να μεταφράσθουν στα ελληνικά:

Σχετικοί δικτακικοί τόποι:
Η ιστοσελίδα της εφημερίδας: www.alhakeka.gr
Το άρθρο από το εξώφυλλο του πρώτου φύλλου της εφημερίδας που αναφέρεται στην απεργία πείνας, μεταφράσθουν στα ελληνικά:
athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1286326
■/ Κοσμάς

Η πώληση της κερδοφόρας «Δωδώνης» σε ιδιώτη, δεν σημαίνει μόνο ότι κάποια πολυεθνική θα πάρει έναν λαϊκό «θησαυρό» για ένα κομμάτι ψωμί, αλλά και ότι αύριο οι τιμές αγοράς από τους παραγωγούς του αιγοπρόβειου γάλακτος-ελέω καρτέλ-θα πέσουν περίπου 20%. Φυσικά αυτή η πτώση των τιμών δεν πρόκειται να φτάσουν στο ράφι των καταστημάτων και στον καταναλωτή.

Απέναντι στα σχέδια της κυβέρνησης-ΑΤΕ για ξεπούλημα της «Δωδώνης», έχει ξεκινήσει προσπάθεια από τους κτηνοτρόφους να την πάρουν στα χέρια τους.

Πριν λίγο καιρό τ η γραφεία διοίκησης της «Δωδώνης» καταλείφθηκαν από Ηπειρώτες παραγωγούς. Από την στιγμή της κατάληξης των γραφείων της διοίκησης (και την φυγή των διορισμένων μελών από την Αγροτική Τράπεζα διοίκησης κυριολεκτικά από τη τάρταρα) μέχρι και τις 14 Μάρτ, λειτουργούσε χωρίς διοίκηση, μια «μικρή γεύση» από το ότι «μπορούμε καλύτερα χωρίς αφεντικά». Η παραγωγή κατά τη διάρκεια της κατάληψης συνεχιζόταν κανονικά. Στις 14 Μάρτ του πρωί, άγνωστο με τίνος εντολή ή κλήση, εισέβαλλαν τα ΜΑΤ στην Γαλακτοβιομηχανία συλλαμβάνοντας πέντε αγρότες/παραγωγούς από τους καταλήψεις, οι οποίοι μετά από κινητοποίηση άλλων παραγωγών αφέθηκαν τελικά μετά από κάποιες ώρες ελευθερο. Ίσως η καθολική αυτοδιεύθυνση και αυτοδιαχείριση της «Δωδώνη» από τους εργαζόμενους και τους παραγωγούς να μην είναι τελικά απλά ένα όνειρο θερινής νυκτός! Το ξεπούλημα της «Δωδώνης» πρέπει να γίνει «αγία πολέμου» εναντίον του κράτους και της κυβέρνησης, όχι μόνο από τους Ηπειρώτες παραγωγούς αλλά για όλους τους κτηνοτρόφους ανά την Ελλάδα. Να μην μας διαφεύγει και το γεγονός ότι εδώ και καιρό κάποιοι πρασινοφουροί «υπέρμαχοι» της «Δωδώνης», το χουν γυρίσει στο «τσάμικο» δηλώνοντας ότι πρέπει να παραμείνει σε «χέρι Ηπειρωτών», λες και το θέμα είναι αν ο νέος αφεντικό θα να Γιαννιώτης ή Αυστραλός και όχι το αν θα κρατηθεί στα χέρια των συνεταιρισμών, των παραγωγών και της τοπικής κοινωνίας.

■/ Βοσκαροῦδι

Για τη συγγραφή χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία που έχουν δημοσιευτεί στο Athens.indymedia.

για να μην ξεχνάμε ποιά είναι η δουλειά τους

ΙΣΤΟΡΙΕΣ “ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗΣ” ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΠΑΡΕΗΓΗΣΕΩΝ. ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ.

κατοχή της ποσότητα ινδικής κάνναβης. Η συνέχεια γνωστή: ανάκριση, απολογία, προφυλάκιση... και βασανιστήρια. Όπως περιγράφει στην κατάθεσή της η 20χρονη : «Στο Λιμενικό με χτύπησαν άσχημα ιδίως στα χέρια. Τις χειροπέδες μου τις γύρισαν με τα χέρια πίσω και μου έβαλαν σασκούλες στο πρόσωπο. Αυτό επαναλήφθηκε δύο φορές με τη σασκούλα στο στόμα. Μετά ένας από αυτούς με πήγε σε ένα δωμάτιο, μόνον εγώ και αυτός και άρχισε να με μαχουλεύει, να με πειράζει στο στήθος και λοιπά. Μετά άρχισε να με δέρνει. Ήρθαν και οι άλλοι μετά. Με ρωτούσαν συνεχώς: “Θέλεις πίπα;”, “σο αρέσει η πίπα;”. Στο πίσω μέρος του ποδιού μου έχω ένα μεγάλο σημάδι. Δεν ξέρω με τι με λάρβωσαν. Έχασα τις αισθήσεις μου τρεις φορές. Ένας με κλώτσησε στον πινούο και γενικά δεν ήξερα τι μου γινόταν». Δεν είναι η πρώτη φορά που οι κρατούμενοι, ιδίως οι κρατούμενοι, υφίστανται βασανιστήρια, απλώς δύσκολα προκύπτουν καταγγελίες. Η κοπέλα βρισκεται στις φυλακές Κορυδαλλού.

Χανιά 22/4

Ασφαλήτες παρακολουθούν μετανάστες πρόην απεργούς πείνας.

Σε στενή παρακολούθηση έχουν θέσει οι ελληνικές αρχές ασφάλιες τους πρόην απεργούς πείνας μετανάστες, όπως αποδεικνύεται από περιστατικό που συνέβη στις 22.4 νωρίς το πρωί στο λιμάνι της Σούδας στα Χανιά. Δύο από τους πρόην απεργούς πείνας πήγαν στο λιμάνι για να παραλάβουν δέμα που θα έφτανε με το πλοίο της ANEK, όπως έρχονταν και άλλες φορές. Στο χώρο των αποσκευών, όμως, βρήκαν να τους περιμένει ασφαλής του Λιμενικού, ο οποίος πήρε από τα χέρια τους το δέμα και το άνοιξε. Όταν είδε ότι περιεχε αφίσες, πήρε μια αφίσα, τη διπλωσε και την έβαλε στην τσέπη του. Επιστρέφοντας το δέμα στους μετανάστες τους είπε απειλητικά: «Βοείς έχετε πολύ μέλλον». Οι ασφαλήτες που βρέθηκαν χαράματα στο πλοίο της ANEK είναι προφανές ότι δεν έψαχναν για ναρκωτικά (όπως παραδέχτηκαν, πήγαν από τα Χανιά και δεν ήταν από το τμήμα της Σούδας). Το γεγονός ότι ήξεραν πως υπάρχει δέμα στο όνομα πρόην απεργού πείνας δείχνει πως είτε παρακολουθούν το τηλεφώνω του είτε συνεργάζονται με τις ακτοπολικές εταιρίες και παρακολουθούν τον κατάλογο των δεμάτων που στέλνονται με τα πλοία.

Αθήνα, 11/5

Δολοφονικές επιθέσεις των ΜΑΤ στην απεργιακή πορεία

Στις 11 Μάρτ πραγματοποιήθηκε ακόμα μια γενική απεργία ενάντια στα αντικοινωνικά μέτρα που επιβállουν το κράτος, το κεφάλαιο και το ΔΝΤ και αθών στην φτώχεια, την ανέχεια και την εξάλθιση όλο και μεγαλύτερα κομμάτια του πληθυσμού. Χιλιάδες κόσμον βγήκαν ακόμα μια φορά στους δρόμους και ήρθαν αντιμέτωποι με τις δυνάμεις καταστολής οι οποίες σε μια προσπάθεια να τρομοκρατήσουν και να καταστείλουν κάθε κίνηση αντίστασης περικύκλωσαν ασφυκτικά ολόκληρη την διαδήλωση.

Τα ΜΑΤ εφαρμόζοντας το δόγμα μηδενικής ανοχής λίγο μετά το σύνταγμα επιτέθηκαν στην πορεία και ειδικά στα μπλοκ των συνελεύσεων γειτονιάς, των σωματείων βάσης, των εργατικών συλλογικοτήτων, της συνέλευσης ανारχικών και της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Ξύλο, δολοφονικά χτυπήματα,

τόνοι χημικών, χειροβομβίδες κρότου λάμψης, συλλήψεις, αιμόφυρτοι και τραυματισμένοι διαδηλωτές συνέβηταν το σκηνικό. Από την δολοφονική επίθεση τραυματίστηκε πολύ σοβαρά ο Γιάννης Κ. από το μπλοκ της Συνέλευσης Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων.

Ακολουθεί ανακοίνωση της Τοπικής Επιτροπής ΕΙΝΑΠ Γενικού Νοσοκομείου Νίκαιας:

Σήμερα γίναμε μάρτυρες της ατέλειωτης και ασύλληπτης βαρβαρότητας που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση των μνημονίων προκειμένου να καταστείλει κάθε υγιή αντίδραση πολίτη που αντιστέκεται στα σχέδια που απεργάζεται το ξένο και ντόπιο κεφάλαιο και εφαρμόζουν πιστά οι υπηρέτες τους στη χώρα. Δεκάδες τραυματισμένοι – χτυπημένοι από τα ΜΑΤ διαδηλωτές διακομίστηκαν με το ΕΚΑΒ ή ήλθαν μόνοι τους στο νοσοκομείο μας. Οι περισσότεροι με θλαστικά τραύματα στο κεφάλι. Ανάμεσά τους 30χρονος διαδηλωτής που διακομίστηκε σε βαριά, προθανάτιο κατάσταση, με ανισοκορία και τέρασιο επισκληρίδιο αιμάτωμα. Αυτήν τη στιγμή χειρουργείται από συνυπόθελους μας που αγωνίζονται να σώσουν τη ζωή του.

Καταγγέλλουμε την αστυνομική αυθαιρεσία και βαρβαρότητα. Καταγγέλλουμε όλα τα μέλη της Ελληνικής Κυβέρνησης και τον πρωθυπουργό της χώρας για την δολοφονική απόπειρα ενάντια στον συγκεκριμένο συμπολίτη μας που είναι σε βαριά κατάσταση και κινδυνεύει η ζωή του, αλλά και ενάντια σε όλους τους άλλους διαδηλωτές.

Η βία και η καταστολή ενάντια στο λαό που αντιστέκεται έχουν κοντά ποδάρια.

Η κυβέρνηση, με την ασύστολη τακτική του βιασμού όλων των λαϊκών δικαιωμάτων που είναι απαραίτητα για την επιβίωση, αλλά και με την ωμή άσκηση βίας που άμεσα απειλεί τις ζωές συμπολιτών μας, το μόνο που καταφέρνει είναι να μεγαλώνει το πείσμα και την απόφαση που έχουμε πάρει να αγωνιστούμε μέχρις εσχάτων για να έχει ο λαός μας ψωμί, παιδεία και ελευθερία.

Δεν θα ησυχάσουμε μέχρις ότου τιμωρηθούν οι ένοχοι της δολοφονικής απόπειρας! Δεν θα ησυχάσουμε μέχρις ότου κερδίσει ο λαός μας όλα όσα δικαιούται!

Γιάννινα 14/5

Κτήνη συνέλαβαν κτηνοτρόφος

Με την επέμβαση των ΜΑΤ έληξε η κατάληψη στο εργοστάσιο της “Δωδώνης” σε μια εξέλιξη πρωτοφανή για τα δεδομένα της πόλης, αλλά και της χώρας. Τα ΜΑΤ μπήκαν το πρωί στη γαλακτοβιομηχανία, παρότι η κατάληψη δεν εμπόδιζε τη λειτουργία της και προσηγάγαν, σε στιγμές έντασης, αρκετούς κτηνοτρόφους. Αφέθησαν ελεύθεροι μετά από παρεμβάσεις στο αστυνομικό μέγαρο.

Κερατέα

ΜΑΤ βανδαλίζουν το λόφο του Οβριόκαστρου

Οβριόκαστρο: Κρανίου τόπος, κάρβουνο κυριολεκτικά οι εγκαταστάσεις του δήμου, απέραντοι σωφοί σκουπιδιών από αποφάγια, παρακείμενα πεγκα πριονισμένα. Η «πολιτιστική» κληρονομιά που άφησαν πίσω τους τα ζώα της ΕΛ.ΑΣ, κατά την περίπου τετράμηνη παρουσία τους στο λόφο. Τα πέντε συνολικά έξιλα φυλάκια που είχαν χτιστεί από τον Δήμο Κερατέας το 2007 για υποπροστασία, τελικά έγιναν κάρβουνο. Οτιδήποτε, τόσο μέσα στα φυλάκια όσο και έξω από αυτά, είχε καιεί. Καναπέδες, καρέκλες, δέντρα και θάμνοι. Κάποια παρατημένα αυτοκίνητα είχαν αναποδογυριστεί, από ένα είχαν αφαιρεθεί τα ελαστικά, ενώ ένα φορτηγό του δήμου είχε καταστραφεί. Από τον όγκο των σκουπιδιών που ο αέρας σκορπίαε διαρκώς σε όλο το λόφο, θα λέγαε κανείς πως η χωματερή έχει αρχίσει ήδη να λειτουργεί.

διαβάζτε: Ζήτη εναντίον Δελάτα σημειώσατε... X

http://bit.ly/jxm0rB

δείτε: άγριοι Ξελοδαρμιοί από ΜΑΤ σε διαδηλωτές κατά τη διάρκεια πορείας που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στα πλαίσια της γενικής απεργία στις 11/5 http://bit.ly/jpMcbH

το ελεύθερο κάμπινγκ είναι δικαίωμα

Εδώ και χιλιετίες η διαβίωση στη φύση είναι μια πραγματικότητα για τον άνθρωπο. Η επιλογή της παραμονής σε ελεύθερους, ανοιχτούς χώρους στη αποτελει αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός/καθεμιάς από εμάς, το οποίο πρέπει να διαφυλαχτεί. Αρκεί να διαφυλαχτεί με πλήρη υπευθυνότητα και η Μητέρα Γη που μας φιλοξενεί μοιράζοντας απλόχερα τις χαρές της. Ως ενεργοί και ελεύθεροι πολίτες αυτής της χώρας πρέπει να απαιτήσουμε άμεσα την κατάργηση των παράλογων διατάξεων του Ν.2160/93 που απαγορεύουν την ελεύθερη κατασκήνωση αλλά και να βρούμε τρόπους να αυτορυθμίσουμε της περιοχές ελεύθερης κατασκήνωσης προάγοντας ένα «ηθικό» κώδικα ελεύθερης κατασκήνωσης.

Ξενοδοχείο "τα Αστέρια"

ένα φανερά τρομοκρατημένο δικαστήριο απ ις άνωθεν εντολές την έκανε με ελαφρά πηδηματικά

Φοβισμένοι, ξεφτιλισμένοι, ανίκανοι να ορθώσουν το ανάστημά τους απέναντι στα αφεντικά τους, χωρίς το ελαχιστο σθένος να υπηρετήσουν το δικιο στο οποίο ορκίστηκαν, να αποδώσουν έστω και αυτήν την ταξική αστική δικαιοσύνη, μεθόδευσαν την απαλλαγή τους απ αυτή την δικη, κρατώντας όμως τον Άρη Σερηριδηό προφυλακισμένο έως ότου αποφανθεί το δικαστικό συμβούλιο για την παράταση ή όχι της προφυλακισής του πέραν του έτους, το οποίο λήγει στις αρχές Μαΐου.

Το δικαστήριο έδωσε αναβολή της δικης μέχρι τις 8 Ιουνίου και με το πρόσχημα της ασθένειας ενός μέλους του, βάσει της νομοθεσίας, την έκανε με ελαφρά πηδηματικά. Στις 8 Ιουνίου θα ξεκινήσει απ την αρχή η ακροαματική διαδικασία με άλλη σύνθεση του δικαστηρίου και θα εξεταστούν όλοι οι μάρτυρες και όσοι ένας τώρα εξετάστηκαν.

Ξεκάθαρη μεθόδευση. Δεν τους έκανε η ακροαματική διαδικασία, στην οποία από τους ίδιους τους μάρτυρες κατηγορίας φάνηκε το στήσιμο της υπόθεσης απ την ΓΑΔΑ, έγινε πασιφανές αυτό που ο Άρης και όλοι εμείς φωνάζουμε απ την αρχή, ότι πρόκειται για σκευωρία και κατάργησαν την διαδικασία, ετοιμάζοντας προφανώς μια άλλη, που συμφέρουσα για τα σχέδιά της αντιτρομοκρατικής.

Δικαστές υπάλληλοι της ασφάλειας και των σχεδιών της εκάστοτε εξουσίας. Δικαστές που αφήνουν ελεύθερους τους καταχραστής της δημόσιας περιουσίας, τους Χριστοφοράκους και τους άλλους μεγαλοπατανίους και κρατούν στην φυλακή ένα χρόνο τώρα έναν κοινωνικό αγωνιστή, χωρίς το παραμικρό στοιχείο εμπλοκής του σε μια απίθαν υπόθεση, με ένα απίθανο και αόρατο στοιχείο, μιας πεταμένης μάσκας σε ένα δρόμο των Εξαρχείων, μάσκα που ακόμα και η ύπαρξή της δεν αποδείχτηκε. Λιδώς Αρχγίου, Ντροπή σας ξεφτίλες. Όσες φορές και να δικάσετε τον Άρη το ξέρουν και οι πέτρες πα ότι είναι αθώος.

Το ελεύθερο πρόφημα και η αξιοπρέπεια κρίνονται σ αυτή την δικη και ο Άρης τα διαθέτει και τα δύο εν αντιθέσει με τους δικώκτες και τους δικαστές του. Λευτεριά στον Άρη.

Αλληλέγγυοι

de bello civili (ή εμπειρίες αντίστασης ενός εργαζόμενου σε κέντρο υγείας την πρώτη μέρα επιβολής του εξετάστρου των 5 ευρώ)

Από την αρχή της εβδομάδας που μας πέρασε έχει φτιαχτεί εισπρακτικός μηχανισμός στο κέντρο υγείας που επιβάλλει αντίτιμο 5 ευρώ σε συγκεκριμένες κατηγορίες ασθενών που το επισκέπτονται.

Η απόφαση αυτή της διεύθυνσης, που έρχεται με τουλάχιστον 3 μήνες καθυστέρηση από την δημοσίευση του σχετικού νομοσχεδίου, μας αφιόνισαε, όλους εμάς που είχαμε σκοπό να αντιπαλέψουμε έμπρακτα αυτό το μέτρο.

Μας αφιόνισαε επειδή αφενός είχαμε σοβαρά και συνεχή προβλήματα μέσα στο κέντρο υγείας με την πάλη ενάντια στους ρουφιάνους της διεύθυνσης (το σύνολο σχεδόν των γιατρών, αλλά όχι μόνο), πράγμα που απορροφούσε σημαντικό χρόνο της καθημερινής μας συζήτησης, δραστηριότητας και πάλης εκεί μέσα κι αφετέρου επειδή είχαμε επαναυπαθεί στο γεγονός ότι το μέτρο θα καθυστερούσε κι άλλο, εξαιτίας του ότι η διεύθυνση δεν είχε βρει πρόθυμους να αναλάβουν αυτό το έργο, και κυρίως, επειδή –λόγω της έλλειψης διεύθυνσης στην υγειονομική μονάδα που υπάγεται το κέντρο υγείας- δεν υπήρχε “πίση από τα πάνω” για άμεση εφαρμογή του μέτρου.

Από την άλλη, επειδή τούτο το μέτρο, επειδή –λόγω της έλλειψης διεύθυνσης στην υγειονομική μονάδα που υπάγεται το κέντρο υγείας- δεν υπήρχε “πίση από τα πάνω” για άμεση εφαρμογή του μέτρου. Από την άλλη, επειδή το ίδιο το μέτρο συστά ούτως ή άλλως κάτι πρωτόγνωρο, επειδή έχει σχεδιαστεί στα γενικά του πλαίσια (από το κράτος (να στηθεί μηχανισμός είσπραξης για να μαζευτούν γρήγορα λεφτά”), χωρίς να υπολογίζει τις λεπτές ευαισθησίες και ισορροπίες των κοινωνικών σχέσεων που αναπτύσσονται στην επαρχία, κι επειδή οι οικονομικές ανάγκες του κράτους εντεινούνται μέσα στην θύελλα της κρίσης, έχει τουλάχιστον 3-4 φορές υποστεί αλλαγές στην τελική του μορφή με εγκυκλίους, που είτε προσπαθούν να διευρύνουν το φάσμα του πληθυσμού που θα πληρώνει (στην αρχή εξαιρούνταν οι ασφαλισμένοι του ΟΓΑ, τώρα όχι), είτε προσπαθούν να αμβλύνουν καταφανώς εξωφρενικές του πλευρές (π.χ στην αρχή όριζε να πληρώνουν όλοι σε κάθε επίσκεψη, μετά εξαίρουσε αυτούς που έρχονταν για συνταγογράφηση για χρόνιες παθήσεις, τους ηλικιωμένους δηλαδή που συνιστούν και την μεγάλη πλειοψηφία των ασθενών που επισκέπτονται καθημερινά το κέντρο υγείας, τώρα αφήνει ασαφές αυτό το πλαίσιο). Έτσι έχει δημιουργηθεί μια ασαφής κατάσταση που έφερνε κι εμάς και την διεύθυνση σε αμηχανία. Η τελευταία, προφανώς ήθελε να επιβάλλει το αντίτιμο, αλλά όταν πια θα ήταν αναπόφευκτο, μας που γνώριζε ότι κάποιοι από εμάς θα το πολεμούσαμε, και προτιμούσε την (ταξική) ειρήνη μέσα στο κέντρο υγείας, παρά μια συγκρουσιακή κατάσταση.

Έτσι η μόνη κίνηση που είχε κάνει η διεύθυνση μέχρι προχτές, ήταν να αναρτήσει ανακοινώσεις, σε διάφορα σημεία του χώρου που ανέφεραν ότι “από εδώ και πέρα θα ισχύει επιβολή αντιτίμου σε συγκεκριμένες κατηγορίες ασθενών”. Κι αυτό βέβαια δεν ήταν λίγο: προετοιμάζε το κλίμα για ότι θα επακολουθούσε.

Πως στήθηκε τώρα ο μηχανισμός. Έχω ήδη πει ότι διάφοροι υπάλληλοι στο κέντρο υγείας αρνήθηκαν τις κρούσεις του διευθυντή να κάνουν αυτή την δουλειά, οπότε επιλέχθηκε μια πρόσφατα διορισμένη κλητήρας, το παιδί για όλες τις δουλειές, που είχε αποσπαστεί στο νοσοκομείο για μερικούς μήνες για να βουλώσει τρύπες της διοίκησης εκεί. Το άτομο αυτό, τουλάχιστον 40 χρονών, δούλευε για πολλά

χρόνια σε εισπρακτικό μηχανισμό ιδιωτικής υπηρεσίας και σε άλλες άθλιες –από άποψη συνθηκών εργασίας- δουλειές του ιδιωτικού τομέα πριν διοριστεί εδώ κι ένα χρόνο στο κέντρο υγείας. Επίσης είναι γυναίκα караβανά που έχει αποσπαστεί στο κέντρο υγείας από άλλο νοσοκομείο και βρίσκεται υπό το διαρκή φόβο της μετάθεσης της, λόγω της δουλειάς

του άντρα της, δηλαδή κουβαλάει ένα σύνολο κοινωνικών σχέσεων που την κάνουν εξαιρετικά μνησικάκη απέναντι στους πιο αδύναμους και εξαιρετικά φοβισμένη απέναντι στους προϊσταμένους, πράγμα που είχε δείξει σε διάφορες περιπτώσεις τον τελευταίο χρόνο και με είχε οδηγήσει σε διάφορες συγκρούσεις μαζί της (στα επιτρεπτά πλαίσια). Μόνο που το άτομο αυτό δεν είχε ενημερωθεί για την τελευταία εγκύκλιο, όπως κι ο διευθυντής άλλωστε (δεν σε κάνουν μόνο τα διπλότυπα των αποδείξεων «εισπράκτορα», πρέπει να ξέρεις και τους νόμους). Οπότε οι καινούργιες ανακοινώσεις που κρέμασαν έξω από το ιατρείο των επειγόντων ήταν καταφανώς ανενήμερες σχετικά με το γράμμα της τελευταίας εγκυκλίου, δηλαδή λάθος.

Στην αρχή προσπαθήσαμε να καθυστερήσουμε την εφαρμογή του μέτρου πατώντας σ’ αυτό: “να περιμένουμε το διευθυντή για να κάνουμε συνέντευξη και να μας ενημερώσει για την διαδικασία”, αλλά αυτή, αγνοώντας αυτή την πρόσκληση, επικαλέστηκε εντολές του νοσοκομείου κι άρχισε να κόβει μόνι της τα διπλότυπα για το αντίτιμο στους ασθενείς. Όμως, επειδή αυτή ακριβώς δεν ήξερε την καινούργια εγκύκλιο (που συμπεριλάμβανε το ότι ασθενείς του ΙΚΑ που προσέρχονται σαν επείγοντα περιστατικά δεν πρέπει να πληρώνουν), έκανε αρκετά λάθη. Οπότε προκύψανε διάφορα προβλήματα, όταν στέλναμε τους ασθενείς πίσω (π.χ. μετανάστες πακιστανούς, ένας μου είπε: “κι μαλακίες είναι αυτές, εγώ είμαι άνεργος”), ζητώντας να χρησιμοποιήσουν τώρα, ότι αυτοί που θα πήγαιναν κόντρα στην διεύθυνση μέσα στο κέντρο υγείας είμασταν 2-3 άτομα, παρόλο που σίγουρα οι μισοί τουλάχιστον εργαζόμενοι είναι ενάντια στο συγκεκριμένο μέτρο, αλλά δεν θα είναι καταρχήν διατεθειμένοι να συγκροστούν ανοιχτά με την διεύθυνση, το πρώτο που σκεφτήκαμε να κάνουμε (εγώ κι άλλος ένας συνάδελφος που έχουμε τραβήξει διάφορες κόντρες τον τελευταίο χρόνο, για διάφορα ζητήματα), είναι να προτρέπουμε τους ασθενείς που μπαινανε στα ιατρεία μας να μην πληρώνουν, πιάνοντας ταυτόχρονα την συζήτηση, τόσο για ενημέρωση, όσο και στην κατεύθυνση της αποδοχής της πολιτικής της εμπροσθημένης της υγείας: “το 5 ευρώ είναι η αρχή”, “μια ζωή πληρώνεις σε ασφαλιστικά ταμεία και τώρα ξανά σου βάζουν να πληρώσετε”, “δεν φτάνει που σας τα μασάνε με τα φακελάκια, τώρα θα τα μασάνε και με αυτό”, “να πληρώσουν αυτοί που τα φάγανε” κλπ, κλπ

Σ’ αυτές τις συζητήσεις, κυρίως με Έλληνες, αλλά όχι μόνο, βλέπαμε ότι:
α. υπήρχε πολύ οργή
β. ότι οι άνθρωποι με διάφορες δικαιολογίες δεν πληρώνανε (“δεν το ήξερα, δεν κρατάω λεφτά μαζί μου”)
γ. ότι υπήρχε προθυμία άρνησης (“εγώ σήκωσα τις μπάρδες των διοδίων για να ρθω εδώ, θα πληρώσω τώρα;”)
δ. ότι υπήρχαν άλλοι που στην ερώτησή μας “γιατί πληρώνετε, τόσα χρόνια δεν φτάνουν τα λεφτά που έχετε δώσει;”, μας απαντούσαν: “νόμιζα ότι θα δεν θα με δεχόσουνα γιατρέ αν δεν πλήρωνα”.

Ειδικά σε σχέση με το τελευταίο, κι επειδή δεν είχαμε κείμενο να μοιράζουμε, κείμενο ενημέρωσης και εναντίωσης στο μέτρο, βγαίναμε έξω από τα ιατρεία και μιλούσαμε δημόσια στους ασθενείς που περιμένανε για εξέταση, παροτρύνοντας τους: “μην πληρώνετε”. Ένας συνάδελφος, που κατά τα άλλα του βαραινούν πολλές ταξικά εχθρικές

συμπεριφορές, αλλά από την άλλη είναι πολιτευόμενος, που άρα παίζει αρκετά στο προφίλ του το “διωρέαν υγεία”, βγήκε και είπε στους ασθενείς, ότι “εγώ βλέπω διωρέαν, όσοι θέλουν να έρθουν από εδώ”.

Σε μια τέτοια “εξόρμηση”, που έγινε ενώπιον του διευθυντή, κάποιος άλλος συνάδελφος δέχτηκε δημόσια παρατήρηση από τον διευθυντή και στην συνέχεια συστάσεις του στυλ “θα χεις πρόβλημα, εγώ δεν σε καρφώνω γιατί είσαι φίλος μου, αλλά κάποιος μπορεί να σε καρφώσει και θα σε τρέχουν”, κ.α.

Όπως και να χει το πράγμα, η διεύθυνση αναγκάστηκε να κολλήσει νέα ανακοίνωση, υποτίθεται στην βάση νέας εγκυκλίου, που όμως ερμηνεύει με αρκετά ελαστικό τρόπο μια συγκεκριμένη διάταξη (περί “σταθερής συνταγογράφησης”), δηλαδή μας δίνει χώρο για νέες κόντρες.

Τις οποίες σήμερα συνεχίσαμε. Επειδή όμως, η “εισπρακτόρισα” κι ένα δύο άλλοι που την πλαισιώναν, είχαν φερθεί με ιδιάζοντα ζήλο στην είσπραξη χρημάτων και τορπιλίζαν τις προσπάθειες μας, π.χ. όταν ο ασθενής που προσερχόταν της έλεγε: “μα γιατί να πληρώσω, με συγχωρείτε δεν είναι δικαιο”, αυτή απαντούσε ότι “είναι υποχρεωτικό, κι έτσι θα γίνεται από εδώ και πέρα, κλπ”, προσωπικά αποφάσισα να της φερθώ με την εχθρότητα που της αναλογεί. Ένα από αυτά που έκανα ήταν να της αναθέτω διάφορα καθήκοντα για να την αποσώψω από την βρωμοδουλειά (“φέρε μου τις βραβαιώσεις άδειας για τους ασθενείς” «σύνδεσε με στο τηλέφωνο με το τάδε νοσοκομείο», κλπ). Με πρόσχημα τον αυξημένο φόρτο εργασίας της, αυτό δεν έπιασε καταρχήν.

Σήμερα ωστόσο, κι εκμεταλλεόμενος την διευρυνμένη ερμηνεία της εγκυκλίου του διευθυντή, κι ενώ η ίδια είχε ήδη υποπέσει σε αρκετά λάθη, τις έστελνα πίσω τους ασθενείς που είχαν πληρώσει να τους επιστρέψει τα χρήματα, αφού πρώτα τους συμβούλευα τα γνωστά. Παράλληλα αρνιόμουν να υπογράνω τα διπλότυπα των αποδείξεων που είχαν ήδη κοπεί. Ακολουθεί στιχομυθία:

-αυτή: πρέπει να βάλτε υπογραφή στα διπλότυπα για να ακιρωθούν

-εγώ: γιατί τα κοφες τα διπλότυπα, αφού η ασθενής ήθελε συνταγογράφηση, δεν ξέρεις την δουλειά που κάνεις;

-αυτή: νόμιζα ότι η ασθενής πήγαινε να της πάρουν αίμα, κι όχι να γράψει φάρμακα

-εγώ: άρα το λάθος είναι δικό σου, όχι δικό μου. Να βάλεις δική σου σφραγίδα και υπογραφή και να ακιρώσεις εσύ τα διπλότυπα

-αυτή: μα δεν έχω δική μου σφραγίδα, ο γιατρός πρέπει να το κάνει αυτό

-εγώ: δεν ήταν δικό μου λάθος, ήταν δικό σου. Με πολύ ζήλο θες να παίρνεις λεφτά από τους ασθενείς γι’ αυτό κάνεις τέτοια λάθη.

-αυτή: μα εγώ δεν θέλω να παίρνω λεφτά από τους ασθενείς

-εγώ: τότε να μην κάνεις αυτή την δουλειά, να παραιτηθείς

-αυτή: βάλε μου σφραγίδα και υπογραφή

εγώ: όχι δεν σου βάζω...

-αυτή: ωραία κι εγώ σταματάω να κόβω αποδείξεις μέχρι να ρθει ο διευθυντής.

(Αυτό τώρα ήταν απειλή εναντίον μου...).

Όλα αυτά μπροστά στην ασθενή, που είχα στείλει για να πάρει πίσω τα λεφτά του εισιτηρίου. Καταλαβαίνετε....

Λοιπόν, μετά από όλα αυτά, ο μηχανισμός για σήμερα μπλοκαρίστηκε, κι εμείς συνεχίσαμε να ενημερώνουμε τους ασθενείς, τι έπρεπε να να, σε περίπτωση που θα τους ζητούσαν λεφτά. Ωσπου το μεσημέρι μια γραμματέας, αναπληρώτρια της «εισπρακτόρισας», ήρθε χαμογελαστή και μου έφερε μία κόλλα χαρτί (από αυτές που σε τυλίγουν ολόκληρο), που απευθυνόταν σε όλους τους συνάδελφους,

αλλά προφανώς έδειχνε κάποιους μόνο, με θέμα «Προβλήματα σχετικά με την είσπραξη του εξετάστρου των 5 ευρώ» που κοινοποιούνταν και στην διοίκηση του νοσοκομείου και το οποίο αναφέρει, ανάμεσα στα άλλα ότι προκειμένου να ακιρώνονται τα διπλότυπα είσπραξης εξετάστρου θα πρέπει να υπογράφονται από τον θεράποντα ιατρό και να αιτιολογείται η ακύρωση- ειδικά σε περίπτωση αμφισβήτησης του χαρακτήρα του περιστατικού (αν δηλαδή είναι, ή δεν είναι επείγον), η αξιολόγηση θα γίνεται από την διεύθυνση του κέντρου υγείας».

Για όποιον δεν είναι στο χώρο της υγείας, θα πρέπει να γνωρίζει ότι ο χαρακτήρας του “επείγοντος” είναι “εκ του ουκ ουεν” για ένα γιατρό. Δηλαδή όποιος δεν γνωρίζει τι είναι “επείγον περιστατικό” δεν είναι γιατρός. Αυτό το πράγμα είναι ζωτικής σημασίας από όλες τις πλευρές.

Από την άλλη πλευρά, είναι εξαιρετικά εύκολο να ονομαστούν όλα τα περιστατικά επείγοντα.

Να σας πω ένα απλό παράδειγμα: έρχεται ασθενής με χρόνιο πρόβλημα υπέρτασης στο κέντρο υγείας με σκοπό να μετρήσει την αρτηριακή του πίεση. Αυτός ο άνθρωπος ορίζεται ως “τακτικό περιστατικό”. Συμβουλευοντας τον όμως, να πει ότι ζαλιζεται, γίνεται αμέσως “επείγον περιστατικό”!

Δηλαδή με μια απλή συνεννόηση γιατρού-αρρώστου τα πράγματα είναι πολύ εύκολα.

Εδώ λοιπόν έχουν φτάσει τα πράγματα μέχρι τώρα.

Τελειώνοντας, θέλω να γράψω ακόμα κάτι.

Κι αυτό είναι ότι δεν έχω καμιά ψευδαίσθηση ότι αυτά που κάνουμε είναι από μόνα τους ικανά να σπάσουν το μέτρο που έχει επιβληθεί. Ούτε στο δικό μας κέντρο υγείας, ούτε γενικά. Χρειάζονται πολλά περισσότερα ακόμα και στοιχειώδη (π.χ. σκεπτόμαστε σίγουρα να μοιράσουμε μια προκήρυξη και στο χωριό, να βάλουμε πανό στο κ.υ.γείας, κλπ). Χρειάζεται κι οι ίδιοι οι ασθενείς να βγουν μπροστά και να κάνουν κόντρες, χρειάζεται άνοιγμα του ζητήματος στις τοπικές κοινότητες, χρειάζεται συντονισμός και αλληλεγγύη των αγωνιζόμενων, χρειάζονται κοινωνικές συμμαχίες, χρειάζονται άλλοι συσχετισμοί ανταγωνισμός ευρύτερα.

■/ Η. 13/01/2011

οδηγός επιβίωσης σε κέντρα υγείας και νοσοκομεία μετά την εφαρμογή του 5ευρου

Από την είσπραξη του 5ευρου εξαιρούνται σύμφωνα με τις εγκυκλίους του υπουργού υγείας (αρ. πρωτ.Υ4α/οικ.1329 της 4/1/2011 και αρ.πρωτ.Υ4α/οικ.4456 της 14/1/2011) οι παρακάτω ασθενείς:

► Τα επείγοντα περιστατικά

► Οι χρόνιοι πάσχοντες ασθενείς που έρχονται να εξεταστούν ή να γράψουν φάρμακα

πχ. καρκινωπαθείς, νεφροπαθείς, καρδιοπαθείς, υπερτασικοί, διαβητικοί, ψυχιατρικοί ασθενείς, χρόνια νευρολογική πάθηση, πάσχοντες από εγκεφαλικό επεισόδιο, χρόνια πάθηση του προστάτη, κατακλίσεις, τύφλωση, κώφωση, μεσογενιακή αναμία, αιματολογική πάθηση, θυρεοειδή, οστεοαρθρίτιδα, οστεοπόρωση, δισκοπάθεια, μωπία, ψωρίαση και οποιαδήποτε άλλη χρόνια πάθηση μπορεί να έχει ο ασθενής.

► Όσοι και όσες έρχονται στα πλαίσια προληπτικού ελέγχου δηλαδή: όσοι και όσες έρχονται να κάνουν κάποιο εμβόλιο (παιδιά ή εποχιακοί εμβολιασμοί ενηλίκων για τη γρίπη ή εμβολιασμοί ενηλίκων για τέτανο ή πνευμονιόκοκκο), όλες οι γυναίκες που κάνουν test pap, όσοι και όσες έρχονται για οδοντιατρικές εξετάσεις, όσοι και όσες κάνουν εργαστηριακές εξετάσεις προληπτικά (το γνωστό τσεκ απ...)

► Όσοι και όσες έχουν βιβλιάριο πρόνοιας, είναι άτομα με ειδικές ανάγκες ή έχουν ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω, στρατιώτες και κρατούμενοι.

► Οι πολιτικοί πρόσφυγες κι αυτοί που έχουν ζητήσει πολιτικό άσυλο.

► Ανήκете σε κάποια από τις παραπάνω κατηγορίες και παρόλα αυτά σας ζητάνε το 5ευρο μπορείτε να κάνετε τα εξής:

1. αν το ζητά ο γιατρός του θμιζετε καταρχάς πως είναι λειτουργός υγείας και όχι εισπράκτορας

2. αν δεν πάσει αυτό επικαλείστε τις παραπάνω εγκυκλίους (μπορείτε να τις βρείτε στο ίντερνετ ...)

και εξηγείτε γιατί δεν πρέπει να πληρώσετε

3. αν δεν πάσει ούτε αυτό διαμαρτύρετε έντονα κατηγορώντας τους υπαλλήλους (γιατρούς ή διοικητικούς) για άγνοια και κακή άσκηση των καθηκόντων τους (που μπορεί να γίνεται και επίτηδες για να ξεφορτωθούν δουλειά) αφού βέβαια κρατήσετε τα ονόματά τους

4. αν δεν πάσει ούτε αυτό, κρατάτε την απόδειξη, ζητάτε εγγραφήσ από την υπηρεσία να σας επιστραφούν τα λεφτά σας καταγγέλλοντας

μετά το θάνατο, το σώμα μας θα ανήκει στο κράτος

Ο εκφασισμός της δημόσιας ζωής δεν έχει τέλος. Δεν τους φτάνει που μας κατέστησαν φτηνό εργατικό δυναμικό, τώρα θέλουν και το πτώμα μας! Βλέπουν την κοινωνία σαν τερπασία μάντρα ανταλλακτικών και τα σώματά μας τρακαρισμένα αυτοκίνητα. Η κυβέρνηση αυτή έχει φτάσει στο σημείο να καταργήσει και αυτό το habeas corpus (“το σώμα μου είναι δικό μου”, σε ελεύθερη μετάφραση), κατάκτηση του 13ου αιώνα!

Με νομοσχέδιο που προωθεί το Υπουργείο Υγείας, το πρόβλημα της δωρεάς οργάνων επιχειρείται να αντιμετωπισθεί με μια επέμβαση στην αυτοδιάθεση του ατόμου. Ενώ μέχρι τώρα δωρητής οργάνων γινόταν το άτομο με σχετική δήλωσή του, αυτό αντιστρέφεται. Το νομοσχέδιο θα καθιστά κάθε άτομο υποχρεωτικά δότη οργάνων μετά το θάνατό του, εκτός αν εν ζωή είχε ασκήσει σχετική προσφυγή αντίταξης, στον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων. Η

συνγκρώνος το περιστατικό - γραπτά πάντα- στη διοίκηση του κέντρου υγείας, του νοσοκομείου, στο συνήγορο του πολίτη ή όπου αλλού νομίζετε.

5. ακόμα πιο αποτελεσματικά από τα παραπάνω, με γρήγορα αποτελέσματα που διαρκούν για καιρό και ωφελούν και άλλους συνανθρώπους μας είναι την επόμενη φορά που θα πάτε στο κέντρο υγείας ή το νοσοκομείο να πάτε τσούρμιο (με το σόι σας, την παρέα σας, τους γείτονες ,τους συγχωριανούς σας). Μια καλή φασαρία από πολύ κόσμο διορθώνει συχνά αμέσως αυτά που οι δικηγόροι και οι καταγγελίες προσπαθούν χρόνια να διορθώσουν....

Αν δεν ανήκете σε καμιά από τις κατηγορίες που εξαιρούνται από το εισιτήριο του 5ευρου κάντε κατευθείαν το 1 και το 5.

Συμπληρωματικές οδηγίες για το 5ευρο:

Ειδικά για τα παιδιά δεν πληρώνουν τα εξής νοσήματα-καταστάσεις: χρόνιο βρογχικό άσθμα, καρδιοπάθειες, κοιλιοκάκη, υποθυρεοειδισμός, τροφικές αλλεργίες, επιληψία και γενικάς σπασμοί, χρόνια κεφαλαλγία, χρόνια κοιλιακά άλγη, κυστική ίνωση, διαβήτης, μωπία, πρεσβυωπία, αστιγματισμός, στασιμότητα σιαμιατικής ανάπτυξης, δυσκολιότητα, χρόνια διάρροια, χρόνιο έμετοι, χρόνιος βήχας, υδροκέφαλος, κινητική και ή πνευματική υστέρηση, ενούρηση, εγκόπριση, κυστεο ουρητηρική παλινδρόμηση, υποτροπιάζουσες ουρολοιμώξεις, κακοήθειες, αναμίες, ενδοκρινικά νοσήματα (όλα αυτά είναι χρόνια νοσήματα).

Προληπτική εξέταση είναι και το δελτίο υγείας του μαθητή και οι βεβαιώσεις για συμμετοχή σε αγώνες ή ομάδες. Επίσης δεν πληρώνουμε για ιατρική εξέταση ή εργαστηριακά κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας,επίσης δεν πληρώνουμε για επανεξέταση, όταν έχουμε ήδη πληρώσει την α εξέταση.

Όλα αυτά καλύπτουν το 90% των περιπτώσεων!!

Κάποια νοσοκομεία εκβιάζουν τους γιατρούς με να μην καταχωρούν στα βιβλία του ιατρείου την εξέταση ασθενούς που δεν πληρωσε, ώστε να παρουσιάσουν τον γιατρό ως τεμπέλη.

Επιμειντε να γραφτείτε στο βιβλίο με πλήρη στοιχεία και διάγνωση.

Για την υπογραφή:

Κάποιοι και κάποιες που επιμένουν να εναντιώνονται σε κάθε εμπόδιο στην πρόσβαση στην περίθαλψη, στο διαχωρισμό των ασθενών σε κατηγορίες και στην εμπροευματοποίηση της ζωής μας γενικώς...

livestreaming από την πλατεία της Ιεράπετρας

Από τις 26/5 γίνεται κατάληψη στο δημαρχείο Ιεράπετρας με αίτημα να μην υπαχθεί το νοσοκομείο σε ενιαία διοίκηση όλου του νομού, εξέλιξη που σημαίνει υποχρηματοδότηση και περαιτέρω υποβάθμιση. Η κατάληψη θεωρητικά θα συνεχιστεί έως ότου παρθεί μια ευνοϊκή απόφαση στον νέο υγειονομικό χάρτη αλλά στην πράξη τα πρώτα ζιζάνια ξεφύτρωσαν. Καλλιεργήθηκε στο Λασιθί η συλλογιστική ότι η επιμονή της Ιεράπετρας να κρατίσει το νοσοκομείο της, εμποδίζει την δημιουργία κοινού μεγάλου νοσοκομείου στο νομό, les και είναι έτοιμο ήδη και το μόνο που μένει να αποφασιστεί είναι πως θα σετάρει την γραβάτα με τα παπούτσια αυτός που θα κόψει την κορδέλα.

Σήμερα 30/5 ο δήμαρχος ήρθε αξημέρωτα κατηγορώντας την κατάληψη ότι ευθύνεται που δεν πληρώθηκαν οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι του δήμου, ήδη 3 μήνες απλήρωτοι – «έτυχε» να θέλουν να τους πληρώσουν τώρα . Τέτοια φτηνά κολπάκια όμως εδώ πιάνουν τόπο.

Ενύσνηε και η χρονική συγκυρία και υπάρχει κάθε μέρα κόσμος στο σημείο της διαμαρτυρίας, χωρίς όμως να θυμίζει αυθόρμητη λαϊκή κινητοποίηση. Γενικές συνελύσεις δεν πραγματοποιούνται, μόνο μαζεύεται μια «επιτροπή αγώνα για το νοσοκομείο» με την αλαζονεία ότι η Ιεράπετρα είναι η δεύτερη Κερατέα, ίσως και ότι η Κερατέα είναι η δεύτερη Ιεράπετρα... Αφού έχει συνεδριάσει πρώτα, διαβάζει ψηφίσματα και αποφάσεις δίνοντας στους υπόλοιπους, που δεν είναι ικανοί να εκφέρουν γνώμη κατά την άποψη της, φυλλάδια να μοιράσουν σε καφετέριες και ταβέρνες, σε αυτό τους εμπιστεύεται τουλάχιστον...

Η επιτροπή αυτή δεν έχει καμιά απεύθυνση στους μετανάστες που αποτιέουν το μισό πληθυσμό της περιοχής. Κάτι τέτοιο το θεωρεί πλήμρο, δεν είναι ακόμα καιρός υποστηρίξει, από το '90 που ήρθαν μετανάστες στην πόλη άλλοστε πέρασαν μόνο 20 χρόνια, ας μην μας φάει η βισοσίνη.

Ένα παράξενο συνονθύλευμα ανθρώπων, άλλοι διαδhlώνουν για το νοσοκομείο και κάποιοι άλλοι κατέβηκαν στο δρόμο απλά στο γενικότερο κλίμα των ημερών, κάποιοι από πηγαία ανάγκη. Λίγοι φοιτητές, λίγοι μαθητές, οι εκπρόσωποι της θρησκευτικής εξουσίας που συμπαριστάται στον λαό μέχρι να της ζητήσει κανένα φράγκο, η φιλαρμονική. Και φυσικά κάποιοι που με εξαγρωνώνουν κομματικά την κατάσταση και μαζί με όλους αυτούς τα πρόσωπα των ημερών – τα μέλη της χρυσής αηγής. Οι τελευταίοι πηρήφανα δhlώνουν ότι ανοίγουν γραφεία στην πόλη αφού στρατολόγησαν από σχολεία και αθλητικούς συλλόγους όσα δεκαπεντάχρονα βρήκαν μπόσικα στον «ακτιβισμό» της εθνοκάβαρσης.

Εκμεταλλεόμενοι την συγκυρία, το άγχος της αρρώστιας όλων όσων είναι η νιώθουν άρρωστοι πετιούνται σαν την άρια ψωλή να τσιμητήσουν κανέναν λευκό αγανακτισμένο.

Ο κόσμος έξω από το κατελημένο δημαρχείο με πανό και μουσικές, μια όμορφη εικόνα για έναν περαστικό αλλά με μια πιο προσεχτική ματιά δεν υπάρχει και πολύς τόπος στην πλατεία της Ιεράπετρας που δεν βρωμάει την μπόχα της πατριωτικής τετοστειροδξίας, του μικροκομματισμού και της ματαιοδοξίας των αυτόκλητων ηγέτων του τοπικού αγώνα, του αέναου αγώνα να τα πάνε με όλους καλά, χωρίς ηθική – χωρίς ιδεολογία.

Οι αγανακτισμένοι της Ιεράπετρας κατέβηκαν παρέα με αυτούς που τους αγανάτχησαν.

■/ αλεξία

■/ Burial

ακροδεξιός και νεοναζισμού γωνία δίπλα στο εθνικιστικό παραλήρημα μίσους

«Είναι καιρός να αντιληφθείτε, ότι οι δρόμοι μάς ανήκουν, χωρίς κανένα ίχνος παραχώρησης. Μπορείτε να αλλάξετε μυαλά και να πορευθείτε στον δρόμο μας, τον δρόμο της Δύναμης και της Ανθρώπινης Ιστορίας. Κάντε το, ειδώλως εξαφανιστείτε από μπροστά μας γιατί ΕΜΕΙΣ, οι Δυνατοί, θα σας λιώσουμε σαν τα σκουλήκια. Έλληνες εθνικιστές, τσακίστε με οποιοδήποτε τρόπο και μέσο, ό,τι κι αν χρειαστεί, τον κάθε βλάκα που θα τολμήσει να αμφισβητήσει εσάς και τις Ιδέες σας. Κάντε τους να μετανιώσουν για τις επιλογές τους...». (Γιώργος Μάστορας – «περιοδικό Αντεπίθεση, όργανο του Μετώπου Νεολαίας της Χρυσής Αυγής» 25/7/1997)

επιστροφή στις ρίζες

Ένα νέο «παιδικό παιχνιδάκι» παραπρήτεια τους τελευταίους μήνες στην πόλη του Ηρακλείου, το οποίο δυστυχώς δεν λαμβάνει χώρα στις οθόνες υπολογιστών, αλλά σε κεντρικούς πεζόδρομους της πόλης. Είναι μερικοί μήνες τώρα που ομάδες νεαρών Ηρακλειωτών ηλικίας από 16 έως 25 ετών βγαίνουν κατά κύριο λόγο τα Σαββατοβράδια και επιδιόκνται σε κυνήγι και ξυλοκόπημα μικροπωλητών μεταναστών. Η όλη πράξη θυμίζει σαφώς, αφού πρόκειται για ομάδες των 15-20 ατόμων τα οποία επιτίθενται και χτυπούν όταν βρουν έναν ή δύο μεμονωμένους μετανάστες ασιατικής ή αφρικανικής καταγωγής, ενώ δεν έχουν λείψει και τα περιστατικά όπου μετά τους ξυλοδαρμούς οι μετανάστες ληστεύονται από τα ίδια άτομα (πορτοφόλια, κινητά τηλέφωνα κλπ).

Θα ξεκινήσω με την άποψη ότι τα συγκεκριμένα ηλίθια νεαρά άτομα δεν ανήκουν κατ' ανάγκην ιδεολογικά στο χώρο της εθνικιστικής νεοαξιστικής ακροδεξιάς. Οι πράξεις τους όμως φανερώνουν ένα από τα (πολλά) αποκροστικά της πρόσωπα, αυτό του ρατσισμού και του εθνοφυλετισμού - γιατί όταν συμβαίνουν επαναλαμβανόμενες, έωστ σποραδικές, επιθέσεις αποκλειστικά εναντίον ανθρώπων που δεν έχουν ελληνική καταγωγή, και εξελίσσονται σε νυχτερινό κυνήγι οποιουδήποτε δεν είναι Έλληνας, τότε το όλο πράγμα αποκτά καθαρά ρατσιστικά και εθνικιστικά χαρακτηριστικά μίσους.

Ανάμεσα στους «θερμόαιμους» αυτούς νέους «που δεν είναι φασίστες, αλλά δεν γουστάρουν τους ξένους» [1], είναι σίγουρο ότι χώνονται (σαν φιδία που είναι) και μερικά εθνικιστικά απόβλητα που ανήκουν στη νεοαξιστική-ρατσιστική «Χρυσή Αυγή», η οποία πάντα έπαιζε (και θα παίξει) το ρόλο του «μακριού χεριού» του κράτους εναντίον όποιου αντιστέκεται στην κυριαρχία του και πάντα αναλάμβανε να κάνει τις «βρώμικες δουλειές» του, σακατεύοντας και μαχαϊρώνοντας τόσο ελλήνες που αντιστέκονται στα σχέδια της πλουτοκρατίας, όσο και μεταναστών που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Μέσα από την προπαγάνδα μίσους με την οποία τριβελίζουν το μυαλό των νέων που παίρνουν μέρος σε τέτοιου είδους πράξεις (οι οποίοι δεν θέλουν και πολύ, έδω που τα λέμε, για να το χρησιμοποιήσουν κριτικά, ζυγίζοντας τις καταστάσεις) όσο κι αν δεν το παραδέχονται ή δεν καταλαβαίνουν, παίζουν τόσο το παιχνίδι του κάθε Καρατζαφέρη και Μιχαλολιάκου, όσο και το παιχνίδι αυτών που όπλισαν τους δολοφόνους του Γρηγορόπουλου και του Μαραγκάκη, οι οποίοι μέσα από το "διαίρει και βασίλευε" της κοινωνίας, θέλουν τον κόσμο χωρισμένο σε εθνικές ομάδες, κλάδους, φάρες και φάτριες που μάχονται η μία την άλλη αφήνοντας το κράτος και τους πάμπλουτους μεγαλοκαρχαρίες του στην ησυχία τους, ώστε να συνεχίζουν να μας κατακλύβουν και να μας

σπρώχνουν στη φτώχεια όλους, Έλληνες και ξένους, χωρίς καμία διάκριση και αντίσταση από μας (αφού εμείς θα σκοτωνώμαστε μεταξύ μας).

Τα «ξυρισμένα μυαλά» του νεοαξισμού και του εθνικισμού.

Αν και ο νεοαξισμός στην Ελλάδα δεν έχει πάρει (ακόμα) διαστάσεις φαινομένου, η θλιβερή μειοψηφία που τον εκφράζει βλιασπραγεί κατά πολιτών (ελλήνων και ξένων) αλλά και προπαγανδίζει μέσα από έντυπα, εφημερίδες, φόρουμ, διαδικτυακά on-line παιχνίδια και μπλόγκς στο ίντερνετ, τη μισαλλόδοξη ιδεολογία της, κάνοντας ταυτόχρονα και προσηλυτιστική προπαγάνδα στα μυαλά των εφήβων . Σε μία περίοδο όπου η οικονομική κρίση και η αναφαλία για το αύριο κάνει πιο ευπεπτη την προπαγάνδα του νεοφασισμού πίσω από τη φράση «έξω οι ξένοι», η αβγοθήκη του νεοαξισμού έχει βρει πρόσφορο έδαφος για να φέρει στο προσκήνιο προκαταλήψεις, μίσος και βία εναντίον οποιουδήποτε ανήκει σε διαφορετική εθνότητα, θρησκεία ή τάξη. Οι πράξεις βίας και τα ρατσιστικά εγκλήματα που υποδαυλίζονται από ακροδεξιές οργανώσεις είναι πια κοινός τόπος στην χώρα μας, και γίνονται εν ονόματι της καθαρότητας της ράτσας, του «ξεπουλήματος της χώρας στο ΔΝΤ» και της α φ ύ π ν ι σ η σ του «ε ν ν ο υ χ ι σ μ έ ν ο υ πατριωτισμού». Μέσα σε αυτή την κατάσταση κοινωνικής σύγκρουσης, οι φασίστες προτάσσουν τον εθνικισμό και τη ρατσιστική βία με τελικό σκοπό την ολοκληρωτική υποταγή όλων μας σε ένα τυραννικό φασιστικό καθεστώς. Με επίκεντρο τη στοχοποίηση και τη βία, στρέφονται ταυτόχρονα εναντίον όποιου αντιστέκεται και παλεύει για την αξιοπρέπεία του, είτε αυτός είναι ντόπιος είτε όχι, είτε είναι απεργός, είτε εξεγερμένος.

Το αυγό του φιδιού δεν έχει σπάσει ακόμη. Επωάζεται όμως, και οι θιασώτες της ακροδεξιάς παράκρουσης έχουν μπει στο παιχνίδι σπάζοντας κεφάλια ώσπου να σπάσει το αβγό που θα γεννήσει και μεγαλύτερη αποδοχή της ρητορείας τους. Οι Χρυσανγίτες έρχονται να σκληρύνουν το παιχνίδι δηλώνοντας ότι απέναντι στον «ελαφρό πατριωτισμό» προτείνουν τον ακραίο εθνικισμό, «γιατί ο ελληνιασμός πάνω από όλα είναι αίμα, είναι ράτσα, και αυτή είναι η μόνη πραγματικότητα», το δε σύνθημα «Η Ελλάδα στους Έλληνες-έξω οι ξένοι» γίνεται κόμμη επιθεδοδ. Γι' αυτούς, ο νέος αέρας που πνέει από την Ευρώπη και τους δροσίζει είναι ότι ο «εθνικισμός κερδίζει έδαφος» και κουκιά. [2]

Δεν είναι τυχαίο ότι οι ακροδεξιές ομάδες επλέγουν να διοισδούν στη νεολαία. Κι εκεί επίσης οι επιπτώσεις της κρίσης είναι εμφανείς. Οι νέοι και νέες ακούν για την κρίση της πολιτικής και των κομμάτων εξουσίας γενικά, αντί να ακούν για κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Η φράση «όλοι ίδιοι είναι»,

κατέχει εξέχουσα θέση στο λόγο τους, αλλά η γενίκευση αυτή, χωρίς συγκεκριμένη πολιτική κατεύθυνση, είναι αυτή που γεννά το σπέρμα του φασιστικού κηρύγματος. Η οικονομική κρίση πλήττει και τους νέους. Μέχρι σήμερα γύρω τους υμνούσαν η καταναλωτική ιδέα αλλά δεν μπορούσαν και δεν μπορούν ν' αποκτήσουν τα προϊόντα της, με αποτέλεσμα να συσσωρεύεται μέσα τους απογοήτευση και οργή. Οι εθνικιστές - νεοφασίστες προσπαθούν να τους προσεγγίσουν στην ανώριμη φάση τους, ακριβώς γιατί δεν απευθύνονται στη λογική. Νέοι μιας εκπαιδευσης, χούλιγκαν ποδοσφαιρικών ομάδων και ομάδες ανέργων είναι τρεις δεξαμενές από τις οποίες «ψαρεύουν» τα μέλη τους, ενώ τις «εξέχουσες» θέσεις στην οργανωση κατέχουν κατά κύριο λόγο μπράβοι της νύχτας και επαγγελματίες μαφιόζοι, όπως φυσικά και πολλοί αστυνομικοί της ΕΛ.ΑΣ [3].

Όσο περισσότερο σου κλέβουν τη ζωή τόσο σε ταίζουν με έθνος και φυλή.

Η πρακτική των εθνικιστών - νεοφασιστών και οι τρόποι δράσης τους είναι γνωστοί. Πλασάρονται στη νεολαία ως δήθεν «προοδευτικοί» και «επαναστάτες» που έχουν

Οι ναζιστές της Χ.Α. με τις ελληνικές σημαίες ανά χείρας χαιρετούν φασιστικά. Φανταστείτε αυτή τη σκηνή μπροστά στο μνημείο του ολοκαυτώματος της Κανδάνου ή στο μνημείο της καταστροφής της Βιάννου.

αναλάβει δήθεν τη «σωτηρία» του λαού και της πατρίδας από τους δυνάστες της, χτυπώντας όμως πάντα αυτούς που υποφέρουν από τους δυνάστες και προστατεύοντας στην πραγματικότητα τους πραγματικά υπεύθυνους για την εξαθλίωσή μας. Οι εθνικιστές βρίσκονταν ανέκαθεν σε ανοικτή συνεργασία με την εξουσία και υπηρετούσαν τους άρχοντες της παγκόσμιας οικονομικής κυριαρχίας. Η ιδέα η ηγεσία της «Χρυσής Αυγής» (Νίκος Μιχαλολιάκος) από τα μέσα της δεκαετίας του '70 ήταν (και συνεχίζουν) έμισθοι πράκτορες της Κεντρικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (ΚΥΠ) παρά με άλλα εθνικοσοσιαλιστικά μιάσματα όπως ο γνωστός νεοναζι Κωσταντίνος Πλεύρης, πατέρας του βουλευτή του ΛΑΟΣ Θεανάση Πλευρή [4]. Ο πολιτικός τους λόγος είναι ένας λόγος γεμάτος μίσος, για να συσπειρώσουν τα πιο συντηρητικά στοιχεία

και να αντισταθμιστεί η κοινωνική οργή εναντίον των κυρίαρχων, την οποία στρέφουν εναντίον των πιο ανυπεράσπιστων. Για να αποκτήσουν ένα κάπως πιο κοινωνικό προφίλ και να ενταχθούν στους κύκλους της νεολαίας, συχνά καμουφλάρονται και υιοθετούν λόγο αντικαθεστωτικό, πατριωτικό και με αντιπατισκές αναφορές. Υποκινούν ανοιχτά εγκλήματα κατά της διαφορετικότητας. Επιτίθενται με βαρβαρότητα σε όποιους δεν συμφωνούν μαζί τους ή «έκαναν το λάθος» να έχουν γεννηθεί σε άλλη χώρα, αναλαμβάνοντας το ρόλο του τιμωρού και υπερασπιστή της φυλής.

Η μεθοδολογία των επιθέσεων ακολουθεί τα κλασικά πρότυπα των μουσολινικών squadristi: αστραπιαίες επιδρομές ομάδων με μαχαίρια, ρόπαλα και σιδερολοτούς, εναντίον μεμονωμένων ατόμων, σασάτεμα του θύματος (ή των θυμάτων) και εξαφάνιση. Χτυπούν θρασυδειλα, κυρίως τη νύχτα και μόνο εκεί που δεν θα έχουν φόβο για απώλειες. Όταν το συμβάν καταγγελθεί, η «Χρυσή Αυγή» διαψευδεί ότι η ίδια έχει σχέση ακόμα κι όταν δράστες είναι επώνυμα μέλη ή στελέχη της [5]. Οι εθνικιστές αρέσκονται, σχηματίζοντας διάφορες παρέες, να τραμπουκίζουν και να τρομοκρατούν όποιον δεν γουστάρουν, λόγω

οι νεοαξιστές και οι εθνικιστές είναι ο μετανάστης που ζει στην εξαθλίωση ή αυτός που πλουτίζει εις βάρος μας; Για ποιά εθνική ενότητα μας μιλούν οι εθνικιστές (όπως και οι ΛΑΟΣ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ

νομιζώ πως θα 'καναν άλλα, αν ήταν νεότεροι και ζούσαν σε ανάλογες εποχές...).

Του εξέχοντα ρατσιστικού λόγου και της προπαγάνδας με έκδηλο, ανοιχτό φτιάξιμο κλίματος εναντίον των μεταναστών που διακρίνει τις μικροαστικές τοπικές κυρίως εφημερίδες ανά τη χώρα [6].

Αναρωτηθείτε όμως: ποιος είναι ο πραγματικός εχθρός; Ο εχθρός είναι ο μετανάστης που ζει στην εξαθλίωση ή αυτός που πλουτίζει εις βάρος μας; Για ποιά εθνική ενότητα μας μιλούν οι εθνικιστές (όπως και οι ΛΑΟΣ, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ

εξάλλου) όταν ο «συμπατριώτης» μας Έλληνας επιχειρηματίας, βιομήχανος ή τραπεζίτης είναι αυτός που μας εκμεταλλεύεται και μας καταπιέζει; Εμείς δουλεύουμε, αυτοί πλουτίζουν. Κι αν το ξεχάσατε μέσα στο βούρκο του «κοινωνικού αυτοματισμού», να σας θυμίσουμε ότι όλοι εμείς (μαθητές, εργαζόμενοι, άνεργοι, Έλληνες και μετανάστες) κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008, δείξαμε μαζί σαν μια γροθιά ότι μπορούμε να στρέψουμε την οργή και το θυμό μας ενάντια σε ένα κόσμο που δεν έχει να μας προσφέρει τίποτε παραπάνω από μίζερια, φτώχεια και κάλπικα όνειρα.

Όπου δε φτάνει το κλοπιμ του μπάτσου, φτάνει το μαχαίρι του φασίστα.

Γνωρίζω πάρα πολύ καλά ότι αρκετοί νέοι (που τώρα παίρνουν μέρος σ' αυτές τις ρατσιστικές επιθέσεις), στην εξέγερση του Δεκέμβρη το

2008, ήταν με την πλευρά των εξεγερμένων, αντιπετοκόμενοι κι αυτοί στη βαρβαρότητα του δολοφονικού αστυνομικού κράτους Κι όταν τότε στέκονταν στο δρόμο ενάντια στους μπάτσους και το κράτος, οι φασίστες ήταν από την άλλη πλευρά του οδοφράγματος. Τα παραδείγματα της Πάτρας, της Αθήνας, της Λάρισας και άλλων πόλεων εκείνη την περίοδο, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφισβήτησης για το ποιά είναι η επιλογή των φασιστικών συμμοριών: ενάντια σε κάθε αγώνα, σε κάθε διεκδίκηση. Με το μέρος των μπάτσων, του κράτους, των αφεντικών, καταστέλλοντας τον

[1] Αυτό δήλωσε επί λέξει ένας από τους νεαρούς, όταν στριμώχτηκε και ρωτήθηκε αν είναι φασίστας από αντιρατσιστές και αντιφασίστες ένα βράδυ, μετά από απειλή του προς ένα μετανάστη ότι «το Σάββατο θα σας περιποιηθούμε».

[2] Άνοδος της ακροδεξιάς παρατηρείται σε διάφορα ευρωπαϊκά κράτη, όπως η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Φινλανδία, η Σουηδία και η Δανία, ενώ στις τελευταίες εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τα ποσοστά της Ξεπέρασαν το 5%. Οι ακροδεξιές πολιτικές ομάδες ανειβάνουν επίσης σε Αυστρία και Γαλλία ενώ η Ιταλία είναι ήδη η μόνη χώρα του Βορρά» και ο «φέρφρ» της «Χρυσής Αυγής» Νίκος Μιχαλολιάκος είναι πλέον μέλος του δημοτικού συμβουλίου του δήμου Αθηναίων μετά τη συγκέντρωση ποσοστού μεγαλύτερου του 5% από τον συνδυασμό «Ελληνική Αυγή για την Αθήνα» στις τελευταίες δημοτικές εκλογές.

[3] «1. Η οργάνωση διατηρεί πολύ καλές σχέσεις και επαφές με αξιωματικούς της ΕΛ.ΑΣ. εν ενεργεία και αποστράτους, αλλά και με απλούς αστυνομικούς, κυρίως από τις τάξεις των ΜΑΤ.

2. Η Αστυνομία τους προμηθεύει με ασυρμάτους και κλομπς, στις μαζικές διαδηλώσεις, στις επιτεύνες της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, αλλά και σε εκδηλώσεις του «αριστερίστικου και αναρχικού χώρου» για να εμφανίζονται ως «αγανακτισμένοι» πολίτες και να προκαλούν επεισόδια.

3. Τα περισσότερα μέλη της «Χρυσής Αυγής» σπλοφορούν παράνομα.

4. Ο αδερφός του «Περιάνδρου» Νίκος Ανδρουτσόπουλος, οργανωμένος κι αυτός στη «Χρυσή Αυγή», ήταν συνοδός ασφαλείας βουλευτή της Ν.Δ., τον οποίο συνόδευσε μάλιστα και στην κηδεία του αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών Γιάννου Κρανιδιώτη.»

(Απόσπασμα από το «άκρωσ απόρητο» έγγραφο στις 10-12-1999 της ειδικής ομάδας της ΕΛ.ΑΣ. που είχε σταθεί για τη σύλληψη του «Περιάνδρου» με πληροφορίες για τη δράση της «Χρυσής Αυγής»).

Αθήνα 18/4/2011. Σύλληψη χρυσαυγίτη εθνικιστή για διπλή δολοφονία

Εξιχνιάστηκε η διπλή δολοφονία της 26ης Φεβρουαρίου 2009 στο Χαλάνδρι με θύματα τον καθηγητή Αστρολογίας Μ.Μ. και την ιδιοκτήτρια εταιρείας πώλησης καλλυντικών μέσω Ιντερνετ Π.Γ., που στεγαζόνταν στον ίδιο χώρο, σύμφωνα με την ανακοίνωση της αστυνομίας.

Ως δράστης συνελήφθη και οδηγήθηκε σήμερα στον εισαγγελέα ο 36χρονος ιδιοκτήτης του καφενείου "Τύλες" στον Άγιο Παντελεήμονα Χρήστος Ρήγας, το οποίο θεωρείται "κέντρο επιχειρήσεων" των χρυσαυγιτών, ο οποίος έχει κατά το παρελθόν κατηγορηθεί για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου στο χώρο της νύχτας και του υποκόσμου. Δεν είναι η πρώτη φορά που το όνομα του 36χρονου εμπλέκεται σε συμβόλαιο ανθρώπων της νύχτας. Τον είχε κατονομάσει ως εντολέα του (για λογαριασμό τρίτου) πρώην υπαξιωματικού του Πολεμικού Ναυτικού που είχε λάβει εντολή να σκοτώσει τους ιδιοκτήτες του γνωστού κλαμπ "Καμαρέλα" στη λεωφόρο Συγγρού. Ο Χ. Ρήγας έχει ένα ιδιαίτερα πλούσιο βιογραφικό. Πριν αναδειχθεί σε πρωτοπαλλήκαρο του Μιχαλολιάκου, είχε αναπτύξει πλούσια δράση στο χώρο της "νύχτας", ενώ κατά το παρελθόν είχε καταδικαστεί για εκβιάσεις, ξυλοδαρμούς κ.λπ.

[6] Βλέπε τα πηχαιία πρωτοσέλιδα της «Νέας Κρήτης» τον τελευταίο μήνα και μόνο: «Φοβού τους λαθρομετανάστες», «έρχονται οι λαθρομετανάστες» –μετά τα γεγονότα στη Β. Αφρική – το παραμύθιο διαλύει την αγορά» (!!) με μεγάλες φωτό Αφρικανών και Πακιστανών μικροπωλητών στον πεζόδρομο Δαυδάλου. Η αποθώωση στη στοχοποίησήσ!

Πάτρα, στα πλαίσια του προεκλογικού του αγώνα. Αυτό, όμως, που δεν είναι ευρέως γνωστό, είναι το γεγονός ότι ο Ρήγας γνωρίζεται με τον αρχιμπάτσο Νταββλιούρο (την περίοδο εκείνη ο Νταββλιούρος ήταν υποδ/της της Ασφάλειας Πατρών και επί διακυβέρνησης της Ν.Δ. δι/της). Πληροφορίες θέλουν τον Ρήγα να είναι το πρόσωπο εκείνο που συνέβαλε τα μέγιστα στην επάνδρωση της ΕΛ.ΑΣ. στην Πάτρα, με εθελοντές "αγανακτισμένωσ πολιτών", από την Αθήνα και την Καλαμάτα τον Δεκέμβρη του 2008.

Δυστυχώς για το λαό, τα αστικά Μ.Μ.Ε συνεχίζουν ουσιαστικά να κάνουν τη "πάπια" και τώρα όπως σε ανάλογες περιπτώσεις, παρότι το συγκεκριμένο εθνικιστικό απόβλητο της νύχτας συνελήφθη για δύο φόνους. Υελλίζουν μασημένα δυο λόγια για «κάποιο μέλος... κάποιου ακροδεξιού κόμματος», χωρίς να αποκαλύπτουν τίποτε για την ταυτότητα και τη δράση του, και για το κόμμα που αντιπροσπεύει. Αν επρόκειτο για κάποιον αναρχικό ή έφηβους ύποπτους για "τρομοκρατία", θα είχαν δημοσιεύσει πλήθος εμετικιών ρεπορτάζ με τα πρόσωπα και τα ονόματα τους να περιφέρονται από ιστοσελίδα σε εφημερίδα και από ραδιόφωνο σε τηλεόραση,τρομοκρατώντας με τα άρρα τους τον κόσμο. Και σε αυτή τη περίπτωση του Ρήγα το ιδιωτικό απόρητο παραμένει σεβαστό μέχρι κεραίας.

[4] Είναι γνωστό το έγγραφο-κατάλογος μισθοσείας της ΚΥΠ που διέρρευσε από την υπηρεσία πριν κάποια χρόνια, όπου μεταξύ των άλλων φασιστών αναφέρονται και τα ονόματα του Νίκου Μιχαλολιάκου και Κωσταντίνου Πλευρή σαν έμμισθων πρακτόρων της. Μπορείτε να δείτε το ντοκουμέντο μαζί με μία μεγάλη αποκαλυπτική συζήτηση όπου συμμετέχουν νεοναζι πρώην «χρυσανγίτες» βγάζοντας τα «άπλυτα» της οργάνωσης τους στη φόρα στο Athens indymedia και στο link: athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&arti cle_id=149283

[5] Τον Ιούνιο του 1998 ο 40χρονος τότε υπαρχηγός της «χρυσής αυγής» Αντώνης Ανδρουτσόπουλος, γνωστός ως «Περιάνδρος», μαζί με άλλους χρυσαυγίτες, είχαν επιτεθεί στον τότε φοιτητή της φιλοσοφικής και μέλος του Κ.Σ. της ΕΦΕΕ Δημήτρη Κουσουρή, καθώς και σε δύο ακόμα άτομα, την ώρα που βρίσκονταν σε καφενείο έξω από τα δικαστήρια της σχολής Ευελπίδων, την περίοδο του μεγάλου κινήματος της νεολαίας και της εκπαιδευτικής κοινότητας κατά του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ που τότε έθετε σε εφαρμογή η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με υπουργό τον Αρσένη. Η Ελληνική Αστυνομία «δεν κατάφερε»(sic) ποτέ να τον εντοπίσει (παρά δόθηκε μόνος του 6 χρόνια μετά) παρά το γεγονός ότι το φθινόπωρο του '98 συστήθηκε ειδική ομάδα από έξι περίπου άτομα για τη σύλληψη του. Ο «Περιάνδρος» δεν βγήκε ποτέ από τα σύνορα της χώρας, όπως διοχέτευαν τότε κύκλοι της ΕΛ.ΑΣ. Για μεγάλο χρονικό διάστημα κρυβόταν αρχικά στο Άγιον Όρος και αργότερα σε κάποιο μοναστήρι έξω από τον Ωρωπό, κυκλοφορούσε δε στην Αθήνα μεταμφιεσμένος. Σύμφωνα με πληροφορίες των «ΝΕΩΝ», η ΕΛ.ΑΣ. απέτυχε να τον συλλάβει γιατί οι ενέργειες της ειδικής ομάδας συμποταρίστηκαν εσωτερικά!

[6] Βλέπε τα πηχαιία πρωτοσέλιδα της «Νέας Κρήτης» τον τελευταίο μήνα και μόνο: «Φοβού τους λαθρομετανάστες», «έρχονται οι λαθρομετανάστες» –μετά τα γεγονότα στη Β. Αφρική – το παραμύθιο διαλύει την αγορά» (!!) με μεγάλες φωτό Αφρικανών και Πακιστανών μικροπωλητών στον πεζόδρομο Δαυδάλου. Η αποθώωση στη στοχοποίησήσ!

✎/ Ενάγχιος Αληθινός

Την περίοδο των εκλογών είχε επισκεφθεί την

όταν η ιστορία διδάσκει η άνοδος της ακροδεξιάς στην ευρώπη του μεσοπολέμου

Η άνοδος του φασισμού και του ναζισμού στην Ευρώπη κατά το Μεσοπόλεμο, δεν ήταν τυχαίο γεγονός αλλά η ύστατη επένδυση του οικονομικού κεφαλαίου για να αντιμετωπίσει τα ανερχόμενα κομμουνιστικά και αναρχικά κινήματα. Την περίοδο του Μεσοπολέμου, ο εδραιωμένος εθνικισμός συναλλασσόταν με ευρύτερα πολιτικά-οικονομικά συμφέροντα και σκοπιμότητες. Τα κοινοβουλευτικά καθεστώτα ανέτρεπαν οι δυνάμεις της Ακροδεξιάς – ενισχυμένες σημαντικά από την κατάρρευση των αυτοκρατορικών καθεστώ-των και την εξασθένιση των κυρίαρχων κοινωνικών τάξεων. Τα ακροδεξιά κινήματα που εμφανίζονταν από φανατικό αντικομ-μουνισμό και ακραίο εθνικισμό, προωθούσαν τη βίαιη καταστολή και τον μιλιταρισμό. Διαδήλυσαν την ακλόνητη πίστη τους στις παραδοσιακές αξίες της θρησκείας, της έννομης τάξης και της οικογένειας. Εωαγγελλίζονταν τη διάλυση των συνδικάτων και την επιβολή εργασιακής πειθαρχίας, μετατράπηκαν σε κινήματα εξουσίας στηρίζόμενα στην ευρεία αποδοχή και υποστηρικτή τους από τα μικροαστικά και μεσοαστικά στρώματα, τους βιομηχάνους, την εκκλησία.

Μέσα στο πλαίσιο εμφυλίων πολέμων και εργατικών εξεγέρσεων, οι οποίες συγκλονίζουν μεγάλο μέρος της ηπειρου μεταξύ 1918 και 1923,ο φασισμός θα προσλάβει τη μορφή τυπικά αντεπανα-στατικό, αντιδημοκρατικό και αντεργατικό φαινομένου. Θα επιβάλλει ταυτοχρόνα και ένα είδος νέων ηγετών οι οποίοι δεν προέρχονται από παλιές ελίτ αλλά από τα κοινωνικά απόβλητα ενός ξεχαρβαλωμένου κόσμου. Είναι εθνικιστές δημαγωγοί οι οποίοι απαρνήθηκαν την αριστερά, όπως ο Μουσολίνι, ή πληβείοι όπως ο Χίτλερ, οι οποίοι ανακάλυψαν το ταλέντο τους ως «καθοδηγητές του πλήθους». Οι παλιές φιλελεύθερες ελίτ υπέκυψαν στον Μουσολίνι το 1922, στον Χίτλερ το 1933, στον Φράνκο τρία χρόνια αργότερα, μέσω μιας

η πραγματική κατάνοιαση και η λήθη...που βολεύει

«Κείνο το βράδυ σώπαιναν οι λύκοι γιατί ούρλιαζαν οι άνθρωποι» (Μενέλαος Λουντέμης-οδός Αβύσσου αριθμός 0)

«Μικροένταση σημειώθηκε νωρίτερα στο κέντρο της Αθήνας, τη στιγμή που η κεφαλή της πορείας της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ έφτανε στη συμβολή των οδών 3ης Σεπτεμβρίου και Ηπείρου, στο σημείο όπου δολοφονήθηκε άγρια ο 44χρονος Μανώλης Καντάρης.

Κάτοικοι της περιοχής ακινητοποίησαν τους συμμετέχοντες στην απεργιακή πορεία διαμαρτυρίας για την οικονομική κρίση, ζητώντας τους να ψάλλουν τον εθνικό ύμνο.»

(www.zougla.gr 11/5/2011)

Η παραπάνω ανατριχιαστική ειδηση μου έφερε στη μνήμη στιγμές του μετεμφυλιακού και χουντικού κράτους και παρακράτους της περιόδου 1947-1974, έτσι όπως τις έχουμε διδαχτεί μέσα από ιστορικές μαρτυρικές αναφορές των διωκόμενων αγωνιστών της εποχής.

Με αφορμή τη στυγερή δολοφονία ενός συμπολίτη μας στο κέντρο της Αθήνας, τα εθνικιστικά απόβλητα για μία ακόμη φορά, εκμεταλλεόμενα φυσικά τόσο την άσχημη οικονομική κατάσταση όλων και περισσότερων συνανθρώπων μας, όπως και την όλο και περισσότερη γκετοποίηση προσφύγων και μεταναστών που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα, βρίσκουν «ανοικτό πεδίο», ώστε να εκμεταλλευτούν τα φοβικά σύνδρομα της ανασφάλειας του κοινωνικού ιστού και να πλασαριστούν ακόμη μία φορά σαν «αγανακτισμένοι πολίτες». Ανέκαθεν ο κοινωνικός αυτοματισμός ήταν ένα από τα εκμεταλλεώσιμα στοιχεία των φασιστών και σήμερα τους δίνεται η ευκαιρία (με την αρωγή του κράτους φυσικά) να τον αναδειξουν στο μεγαλύτερο δυνατόν σημείο.

Το αριστερό κίνημα πρέπει επιτέλους να ξεπηδήσει και να αντιμετωπίσει μαζικά και δυναμικά τα εθνικιστικά απόβλητα. Δεν μιλάω για το αναρχικό κομμάτι του κινήματος (το οποίο είναι το μόνο που έρχεται σε πρακτικό επίπεδο σε ευθεία σύγκρουση με τους απογόνους των ταγματασφαλιτών), αλλά για το κίνημα της αριστεράς εξωκοινοβουλευτικής και κοινοβουλευτικής. Ο πολιτικός λόγος και οι ανακοινώσεις καταγγελίας σε χαρτιά και δελτία τύπου είναι καλά και πάντα χρήσιμα αλλά πέρα από το ότι δεν βγαίνουν έξω από το στενό σχετικά κύκλο του ευρύτερου αριστερού κινήματος, δεν είναι αρκετά στη συγκεκριμένη περίπτωση. Ας μην ξεχνάμε ότι στα ΜΜΕ της κυριαρχίας αυτός ο λόγος δεν αναπαράγεται καν σαν να μην υπάρχει ή οποτε γίνεται

πολιτικής μη-επέμβασης, που θα γίνει μια πολιτική συνθηκολόγηση,στο Μόναχο το 1938.

Ο **Μουσολι**νι εκμεταλλεύθηκε το μίσος των εθνικιστών που ζητούσαν την προσάρτηση της Δαλματίας. Από το 1919, με τη βοήθεια ορισμένων στρατιωτικών και ναυτικών υπηρεσιών κατόρθωσε –με «συμμάχους» τις απεργίες και την αναταραχή- να διαδραματίσει το ρόλο του σωτήρα της Ιταλίας εναντίον του μολοσεβικισμού. Με τη χρηματοδότηση τραπεζιτών, βιομηχάνων και μεγαλοκτηματιών, εκμεταλλεύθηκε την ηθική υποστήριξη των μικροαστών –που του παρείχαν τα στελέχη του τυχοδιωκτικού του στρατού (μελανοχιτώνες)- και έχοντας στη διάθεσή του έφεδρους αξιωματικούς κατόρθωσε να οργανώσει διάφορες εξομήσεις: Ομάδες αιφνιδίαν τη νύχτα τις πόλεις. Σκότωναν τους αρχηγούς της αριστεράς μπροστά στα μάτια των οικογενειών τους. Ανάγκαζαν τον πληθυσμό να αλλάξει κοινότητα. Αργότερα, στη βόρεια Ιταλία, πυρπόλησαν τις λαϊκές κατοικίες, τα εργατικά κέντρα και σκότωσαν χιλιάδες άτομα, με την ανοχή της αστυνομίας και της δικαιοσύνης.

Το 1921, δημιούργησαν φασιστικά συνδικάτα και στρατολογούσαν κυρίως ανέργους, τους οποίους χρησιμοποιούσαν ως απεργιοσπάστες.

Ο Χίτλερ, ο οποίος εμπνεύστηκε από τον φασισμό, ξεπέρασε το πρότυπο του, τον Μουσολίνι. Η **έξιμηνη ψυχετική ιδέα**, η λατρεία της ισχύος και της βίας αποτελεσαν τις βάσεις του εθνικοσοσιαλισμού. Ο Χίτλερ μεγάλωσε διαποτισμένος από τον αβυσσαλέα αντισλαβικό και αντισημιτικό παγγερμανικό εθνικισμό της ύστερης Αυτοκρατορίας των Αψβούργων.Ο Χίτλερ (όπως και οι συμπατριώτες του) είχε πληγεί από την ήττα και άρχισε να αναζητεί τους υπεύθυνους. Γι’ αυτόν, υπεύθυνοι ήταν οι Εβραίοι, φυλή «ακάθαρτη» που ζητούσε να μολύνει την ανώτερη εθνότητα των μεγάλων ξανθών «Αρίων» του Βορρά και να διαδώσει τις «απαίσιες» ιδεολογίες του μαρξισμού, του

διεθνισμού, του ατομικισμού, του συναισθη-ματισμού, του φιλελευθερισμού. Αρχικά ο Χίτλερ πρόβαλε ουτοπικές αξιώσεις κατά του εισοδήματος, της μεγάλης ιδιοκτησίας και των διειθνών τραστ. Αξιώσεις κατάλληλες να γοητεύσουν την μικροαστική τάξη. Όταν όμως δέχθηκε την υποστήριξη των μεγάλων βιομηχάνων, ο Φύερ τελικά περιορίστηκε στην πάλη ενάντια στον μαρξισμό που κατά τη γνώμη του γεννά τις κοινωνικές συγκρούσεις, ενάντια στους Εβραίους «εκμεταλλετές του γερμανικού λαού» και ενάντια στον κοινο-βουλευτισμό, «πηγή αδυναμίας». Ζωτική σημασία για την αυτοεικόνα και τη δημοτικό-τητα του ναζιστικού καθεστώτος είχε ο ισχυρισμός ότι υπερασπιζόταν το νόμο και την τάξη ενάντια στις δυνάμεις της αναρχίας.

Με την παγίωσή του, το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα μπόρεσε να εκμεταλλευθεί τη γενική δυσαρέσκεια που είχε δημιουργήσει οικονομική και πολιτική κρίση του 1930. Ενώ το 1924 είχε κατορθώσει να εκλέξει 10 μόνο βουλευτές στο Ράιχσταγκ (και 12 το 1928), το 1930 πέτυχε να καταλάβει 107 έδρες οι οποίες το 1932 αυξήθηκαν σε 196 και το 1933 σε 288. Τα τμήματα εφόδου και τα Ες-Ες –οι πλέον επίφοβοι ιδιωτικοί στρατοι- διεκδίκησαν πολιτική κυριαρχία στη Γερμανία. Με την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία, τα τμήματα εφόδου ανέλαβαν αστυνομικά καθήκοντα και επέτρεψαν στο

κόμμα να κερδίσει τις εκλογές του Μαρτίου του 1933. Τα τμήματα εφόδου –που τα μέλη τους έφθασαν το ένα εκατομμύριο- αποτελούσαν φανατικοί που αναγνώριζαν μόνο την εξουσία τον αμέσων αρχηγών τους.

Στην υπόλοιπη Ευρώπη, με πρότυπα τον ιταλικό φασισμό και τον γερμανικό ναζισμό, επιβάλλονται αναρχικές λύσεις και δικτα-τορικά καθεστώτα: Ουγγαρία-1919, Ισπανία-1923 και 1936, Πολωνία-1926, Πορτογαλία-1926, Αλβανία-1928, Γιουγκοσλαβία-1929, Λιθουανία-1929, Εσθονία-1933, Αυστρία-1933, Λετονία-1934, Βουλγαρία-1934, Ελλάδα-1936, Ρουμανία-1938. Ο αυταρχισμός πήρε διάφορες μορφές, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούσαν σε κάθε χώρα. Γενικά, οι φασισμοί στηρίχθηκαν στην προπαγάνδα και τη μαζική καταστολή. Οι αντιστοιχίες και οι ομοιοτήτες τους όμως επεκτείνονται σχεδόν σε όλους τους τομείς: Οι υποσχέσεις για αποσώβηση της κομμουνιστικής επανάστασης, για οικονομική ασφάλεια και εθνικούς θριάμβους ικανο-ποιούσαν βασικά αιτήματα των μεσαίων τάξεων. Ο αυταρχισμός, ο εθνικισμός, ο μιλιταρισμός, το κόμμα-κράτος, ο συγκεντρωτισμός, η λογο-κρισία και η εχθρότητα προς τους διανοούμενους χαρακτήρισαν εξίσου τον φασισμό και τον ναζισμό.

■/ Ευάγγιος Αληθινός

”μπιάισοι οικοτόνων (!) για μία κάμερα”

«Διευρῆθη με πρωτοσελίδα, αθωώθηκε με μονόστηλα»
(Στάθης, "Ελευθεροτυπία", 9/5/2011)

Συνηθίσαμε να ζούμε, να καταναλώνουμε και να αναπαράγουμε το ψέμα. Έχει γίνει δεύτερη φύση μας, σε σημείο που, όταν μαθαίνουμε την αλήθεια, στην καλύτερη περίπτωση να αδιαφορούμε και στη χειρότερη να την αμφισβητούμε. Ένα αθώο ψεματάκι, μία παρανόηση ή ακόμη κι ένα στερεότυπο που μεταφέρεται από στόμα σε στόμα, όταν αναπαράγεται συνειδητά ή ασυνείδητα στο χαρτί της εφημερίδας και το γυαλί της τηλεόρασης παύει να είναι αθώο. Ειδικά όταν η «παρεξήγηση» είναι απολύτως συνειδητή και καταλαμφάνει θέση εξεφύλλου η πρώτου θέματος ειδήσεων, τότε έχουμε να κάνουμε με προμελετημένο έγκλημα.

Ο προβοκατόρικός τίτλος του κειμένου αυτό ακριβώς το έγκλημα θέλει να τονίσει...

Η περίπτωση Σείσιδη είναι χαρακτηριστική της εγκληματικής φουσιγνωμίας των media. Ένας αθώος διασύρθηκε από τον ίδιο τον υπουργό και δεκάδες φυλλάδες. Από πρωτοσέλιδο ως εγκληματίας κατέληξε αθώος (με αναπηρία) σε μονόστηλη ειδησούλα μετά τη σελίδα με τα εφημερεύοντα φαρμακεία. Εδώ δεν υπάρχει καν το «συγγνώμη λάθος». Δεν υφίσταται τίποτε για να αναδιατυπωθεί, να διαφευστεί ή να ανασκευαστεί. Απλώς, όσο παύει το θέμα να είναι πασάρικο τόσο στριμψώνεται στις πίσω σελίδες διαρκώς συρρικνώνενο. Τι κι αν καταστράφηκε ένας άνθρωπος; Τι κι αν καταστραφούν δέκα; Τι κι αν χειραγωγήθηκαν χιλίες συνειδήσεις; Τι κι αν χειραγωγηθούν όλες οι συνειδήσεις;

Το θέμα μου όμως δεν είναι ο Σείσιδης, αλλά εκείνος ο δύστυχος άνδρας που δεν έζησε για να δει το δεύτερο παιδί του να γεννιέται, επειδή κάποιιο υπάνθρωποιο δολοφόνοιο τον κατέφαζαν προκειμένου να τον αρπάξουν μία κάμερα. Αναμφίβολα πρόκειται για ένα από τα πιο ειδηχθή εγκλήματα των τελευταίων χρόνων και οι δράστες αξίζουν την πιο βαριά δυνατή ποινή. Όταν όμως η μεταφορά ενός τόσο τραγικού γεγονότος γίνεται από τα συνηθισμένα δημοσιογραφικά κανάλια που αντιλαμβάνονται την ειδηση ως πρσίον προς πώληση, τότε έχουμε να κάνουμε με (δυνάμει) κατά συρροήν δολοφόνους.

η βαρβαρότητα εξαπλώνεται

Είναι αδιανόητο να κρατάς την αναπνοή σου βγαίνοντας από την εξώπορτα σου, να κοιτάς πίσω από τη πλάτη σου διασχίζοντας τη γειτονιά σου και να σε σφάζουν κάτω από το σπίτι σου για μια κάμερα. Είναι αδιανόητη η εξαθλίωση που έχει υποστεί ο δρόμο της μη «νομιμότητας», αλλά όσο μένει στην ουσία αποστασιοποιημένη και μόνο στο επίπεδο του πολιτικής καταγγελίας χωρίς αυτή να συνοδεύεται από πράξεις αντίστασης και αντιπαράθεσης με τα ακροδεξιά αποβράσματα, οι τελευταίοι θα κερδίζουν συνεχώς έδαφος. Το αποτέλεσμα επίσης θα είναι τελικά καταστροφικό και για την ίδια την αριστερά γιατί δεν θα αργήσει ο καιρός που θα έρθει και η σειρά της. Η ιστορία το έχει αποδείξει τον παρελθόν και επαναλαμβάνεται όχι μόνο ως φάρος αλλά έρχεται και σαν φάντασμα να στοιχειώσει το παρών για το λόγο ότι απουσιάζει τελικά η ιστορική μνήμη.
Ευπνήστε και μην ξεχνάτε!

■/ Αλβανός Ακίνδυνος

Το ρατσιστικό πογκρόμ που εξαπολύθηκε με πρόσχημα τη στυγερή δολοφονία του 44χρονου, εκτελέστηκε με την αγαστή συνεργασία αστυνομίας και των γνωστών παρακρατικών της χρυσής αυγής, με την ανοχή μερίδας των ντόπιων κατοίκων της περιοχής.

Όσο ακραίο να μοιάζει, στην ουσία του

Κανένα γεγονός, ειδικά αν πρόκειται για έγκλημα, δεν συμβαίνει σε κενό. Μία διακριτή αλυσίδα αιτιών και αποτελεσμάτων διαχωρίζει τις περιπτώσεις μεταξύ τους και κάθε ερμηνεία της οφείλει να γίνεται με τεράστια προσοχή. Όταν ενημερώνεις μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους δεν παίζεις με τις ερμηνείες αυτές και όταν τις περνάς από τον πολύγραφο της εύκολης ατάκας που πουλάει εξαργυρώνοντας μαζικές φοβίες, τότε φιλε δημοσιογράφε γίνεσαι ο ίδιος δολοφόνος.

Τον περασμένο Μάρτιο δύο άνδρες της ομάδας ΔΙΑΣ έπεσαν νεκροί από σφαίρες σπείρας κακοποιών στο Ρέντη. Εκατοντάδες φωσκοιλιάδες γράφτηκαν για την υπόθεση και δεκάδες μέικ-απ καταστράφηκαν από τα δάκρια καλοχτενισμένων ανκρατζήδων. Μόνημ επιπόδες στη μεταφορά της ειδήσης, τα σπαστά ελληνικά των δραστρών. Άρα; Άρα, αλλοδαποί! Προ ολίγων ημερών συνελλήφθησαν οι κατηγορούμενοι για τη δολοφονία και, όπως προκύπτει, είναι Έλληνες ομογενείς, ενώ οι δύο ταλιαδόροι τους Έλληνες ηγηνεείς. Στο κύκλωμα μάλιστα φαίνεται να εμπλέκεται απόστρατος αστυνομικός, ο οποίος προμήθευε τη συμμορία με αυτοκίνητα. Άρα, όπως όλα δείχνουν, πρόκειται για κλασική περίπτωση οργανωμένου εγκλήματος, μαφιών και δικτύου «ανθρώπων από μέσα». Αυτά είναι δεδομένα, για τα οποία μπορούμε να υποθέσουμε στη μεταφορά της ειδήσης, τα σπαστά ελληνικά τους, μόνο υποθέσεις μπορούμε να κάνουμε. Πίσω θα φαινόταν αν, στο επόμενο παρόμοιο περιστατικό, ισχυριζόμασταν ότι «τις δολοφονίες διέπραξε η αστυνομία», με το σκεπτικό ότι δεν θα είναι η πρώτη φορά που εμπλεκόμενοι άνδρες της ΕΛΑΣ σε κυκλώματα οργανωμένου εγκλήματος; Πόσοι θα έσπευδαν να διαμαρτυρηθούν για φαιδρότητες και για σπίλωση του αστυνομικού σώματος; Δικαίως. Πόσο τραβηγμένο θα ήταν να πούμε ότι «οι Έλληνες είναι μαφιόζοι»; Σίγουρα όχι λιγότερο από το να ισχυριστούμε ότι «οι αλλοδαποί είναι δολοφόνοι». Το ίδιο σχαμερές γενικεύσεις. Το ίδιο βλακώδης αναπαράγωγή στερεότυπων. Με μία μικρή -πλην σημαντική- διαφορά: όποιος πει ότι «η αστυνομία δολοφονεί» ή «η μαφία είναι ελληνική» θα αντιμετωπιστεί από την κοινωνία σαν εμπατής, μηδενιστής ή -και απλώς- βλάκας. Εκείνος όμως που διαδίδει τη βεβαιότητα ότι «πας μη Έλλην δολοφόνος» μπορεί κάλλιστα να διεκδικήσει και τη θέση του πρωθυπουργού στις

επόμενες εκλογές.

Δεν υποβαθμίζω το υπαρκτό ζήτημα του μεταναστευτικού, για το οποίο μάλιστα οι υπεύθυνες κυβερνήσεις συνειδητά κάνουν ό,τι περνά από τα χέρια τους για να το διογκώσουν και να το φτάσουν στα άκρα του. Οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα περιθωριοποιείται είναι απολύτως λογικό να αναπτύξει εγκληματική συμπεριφορά. Αυτό δεν σημαίνει ούτε ότι οι αιτίες της εγκληματικότητας είναι πάντα οι ίδιες, ούτε και οι κακοποιοί πάντα θύματα ενός κάποιου συστήματος που τους οδήγησε στο έγκλημα. Το κυριόδορο όμως; δεν είναι όλα τα εγκλήματα ίδια. Οι δολοφονίες των δύο ανδρών της ΔΙΑΣ δεν μπορούν να καλυφθούν πίσω από το επιχείρημα της «οικονομικής κρίσης». Οι μαφίες και το οργανωμένο έγκλημα έχουν πολύ συγκεκριμένα κοινωνικά χαρακτηριστικά και είναι λογικό να αυξάνουν τη δράση τους αλλά και τον κυνισμό τους σε περιβάλλον κρίσης και γενικευμένου κοινωνικού κανβαλισμού. Όμως έχουν επιλέξει το δρόμο του εγκλήματος και οργανωθεί σε αυτό. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το έγκλημα δεν σχετίζεται επ’ ουδενί με το «εθνικό DNA» και κάθε παραδοχή ότι «ο Αλβανός είναι εγκληματίας», ισούται με τον ισχυρισμό ότι όλοι οι ξανθοί είναι ομοφυλόφιλοι και όλες οι γυναίκες πόρνες. Όταν τέτοιες αθλιότητες υποθετούνται από τα μέσα ενημέρωσης και ειδικά σε συνθήκες κοινωνικής διάλσης, δεν είναι υπερβολή να μιλάμε για έγκλημα εξίσου οργανωμένο με αυτό της κάθε μαφίας (ελληνικής, αλλοδαπής ή...μκτής).

Οι δημοσιογράφοι που με τόση ελαφρότητα συμπληρώνουν την ειδηση με την πρόταση πασπαρτού «*μάλλον αλλοδαποί κακοποιοί*» θα πρέπει επιτέλους να αρχίσουν κάποια στιγμή να αντιλαμβάνονται το ρόλο τους στη δολοφονική αλυσιδωτή αντίδραση που οι ίδιοι πυροδοτούν. Σα να οπλίζουν το χέρι του επόμενου φασίστα, σα να χαρίζουν χειροβομβίδες σε ψυχικά διαταραγμένες προσωπικότητες. Η κοινωνική πραγματικότητα είναι τέτοια, ώστε να τους αξίζει ποινή αντίστοιχη με εκείνη των δολοφόνων του «πατέρα με την κάμερα».

Zaphod Beeblebrox

http://mallon-akindynos.blogspot.com/

Λίγα λόγια για τη δίωξη του ολικού αρνητή στρατεύσης Γεράσιμου Κορωναίου

Ο Γ.Κ. έκανε δημόσια δήλωση ολικής άρνησης στρατεύσης τον Οκτώβριο του 2009 όντας ανυπότακτος από το Μάη του ίδιου χρόνου. Παράλληλα προσπάθειες μπάτσων και στρατονόμων να δημιουργήσουν ένα κλίμα πίεσης στον κοινωνικό του περίγυρο ώστε να τον αναγκάσουν να παρουσιαστεί, δεν έπιασαν τόπο. Πράγμα που οι εξουσιαστές δεν άφησαν να περάσει έτσι. Τον Ιανουάριο του 2011 ασκήθηκε μήνυση εις βάρος του από τον εισαγγελέα στρατοδικείου Ιωαννίνων και κλήθηκε δύο φορές να δώσει εξηγήσεις στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής του όσον αφορά την ανυποταξία του. Δεδομένου ότι γι’ αυτή την υπόθεση δεν είχε να πει κάτι περαιτέρω στις αρχές από αυτά που ήδη είχε δηλώσει στην επιστολή του, δεν εμφανίστηκε. Έπειτα από αυτή τη διαδικασία ο εισαγγελέας προχώρησε στην απαγγελία κατηγοριών (ανυποταξία σε ειρηνική περίοδο) και αναμένεται να οριστεί η ημερομηνία του στρατοδικείου.

Ο ίδιος έχει πάρει την απόφαση να παρουσιαστεί στο στρατοδικείο δίνοντας το πολιτικό στίγμα της δίωξης του στηριζόμενος από την αλληλεγγύη των συντρόφων του και όσων καταλαβαίνουν ότι δεν πρόκειται μόνο για προσωπική του υπόθεση κι επιλέξουν να σταθούν στο πλάι του.

Με αφορμή τη δίωξη του ολικού αρνητή στρατεύσης Γεράσιμου Κορωναίου ξεκινάμε με μια διαπίστωση που μόνο τυφλοί δε μπορούν να δουν: ο στρατός (κάθε στρατός, κάθε κράτους) είναι ένας δολοφονικός μηχανισμός που υπάρχει για να σκοτώνει οργανωμένα και μαζικά για τα συμφέροντα των αφεντικών του και κράτους. Αυτών την ύπαρξη υπερασπίζεται με κάθε τρόπο και κανενός άλλου. Ανέκαθεν αυτό που έκανε ο στρατός ήταν αφενός να διασφαλίζει την εκμεταλλευτική οργάνωση της κοινωνίας στο εξωτερικό της χώρας και αφετέρου να είναι το βασικότερο εργαλείο των εκάστοτε εθνικών αφεντικών στην κόντρα τους με τα υπόλοιπα αφεντικά προκειμένου να αποκτήσουν μια καλύτερη θέση στους διεθνείς συσχετισμούς εξουσίας.

Εξηγούμαστε. Αν και ο πιο σημαντικός λόγος ύπαρξης του στρατού θεωρείται η προστασία της χώρας από τον εξωτερικό εχθρό μάλλον το αντίθετο συμβαίνει τις περισσότερες φορές, δηλαδή με δεδομένη την ύπαρξη του στρατού εφευρίσκονται συνεχώς εξωτερικοί κίνδυνοι προκειμένου να δικαιολογηθεί η ύπαρξη του μαζί με όλο τον παρασιτικό μηχανισμό που συντηρεί. Λίγα ιστορικά παραδείγματα αρκούν. Δε μπορούμε να καταλάβουμε π.χ. ποιον εξωτερικό κίνδυνο πήγε να αντιμετωπίσει ο ελληνικός στρατός στην Ουκρανία το 1917 (πέρα από το να βοηθήσει τα υπόλοιπα καπιταλιστικά κράτη να καταπινούν τη ρώσικη επανάσταση και να πάρει τα ανάλογα εδαφικά οφέλη) ή στην Κορέα το 1953 (καθώς πέφτει λίγο μακριά για να απειληθεί τα ελληνικά σύνορα) ή το 1974 στην Κύπρο που ελληνικό και τουρικό κράτος τσακόνονταν ποιος θα καταλάβει το νησί. Και για να βρούμε στα πιο πρόσφατα ας αναφέρουμε τον ελληνικό στρατό που έχει στρατοπεδεύσει στα βαλκάνια προστατεύοντας τις ελληνικές επιχειρήσεις, την επέμβαση στην αλβανία την άνοιξη του 1997 προκειμένου να βοηθήσει στην κατάνηξη της εκεί εξέγερσης, τις φρεγάτες που περιπολούν στον περσικό κόλπο, τους μισθοφόρους δολοφονικές στο Αφγανιστάν που συνεπιφέρουν στην “αντιτρομοκρατική” εκστρατεία (δηλαδή στο μακέλεμα των εκεί πληθειακών μαζών), τις ελληνικές φρεγάτες στη σομαλία που μαζί με τα άλλα δυτικά κράτη

κάνουν το βίο αβίωτο στους εκεί καταπιεσμένους διασφαλίζοντας πως η οικονομική τους λεηλασία και ο περιβαλλοντικός τους θάνατος θα συνεχίζουν επ’ αόριστον. Βέβαια ακόμα κι όταν ισχύει ότι ο στρατός προστατεύει τα σύνορα εμείς πάλι δε θεωρούμε πως έχουμε κανένα καθήκον να τα υπερασπιστούμε.

Γιατί ο δικός μας ο εχθρός βρίσκεται μέσα στα σύνορα και είναι η κάθε μορφή εξουσία και εκμετάλλευση, γιατί τρέφουμε μπόλικο μίσος όχι για τους εθνικούς εχθρούς που μας υποδεικνύουν τα σχολεία αλλά για οποιονδήποτε χαρίζει τους εκμεταλλεζόμενους σε αντίπαλα στρατόπεδα και τους βάζει να αλληλοφάγονται για συμφέροντα ξένα προς αυτούς. Γιατί στην τελική αυτό ακριβώς είναι τα σύνορα, συμφωνίες μεταξύ των ανθρωποειδοικητών που αφού έστειλαν τους υπηκόους τους να σφαγιστούν μεταξύ τους στη συνέχεια μοίρασαν τη λεία τους χαρίζοντας λεπτές γραμμές πάνω στους χάρτες.

Αν κάπου λέει αλήθεια ο στρατός είναι πως υπάρχει για να διασφαλίζει την ειρήνη. Και αυτό κάνει. Διασφαλίζει την ταξική και κοινωνική ειρήνη, δηλαδή τον καθημερινό πόλεμο χαμηλής έντασης που βιώνουν οι από κάτω αυτής της κοινωνίας, διασφαλίζει πως κάποιοι λίγοι θα μπορούν να ζουν από την εκμετάλλευση όλωντων υπόλοιπων.

Κι όταν αυτός ο πόλεμος οξύνεται και οι από πάνω νιώθουν πως απειλούνται στέλνουν το στρατό να καθαρίσει. Δεν ξεχνάμε την επταετία της χούντας όπου οι στρατιωτικοί πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους στην ανάπτυξη του ελληνικού κεφαλαίου η οποία είχε απειληθεί από τους σκληρούς ταξικούς αγώνες της δεκαετίας του ‘60. Δεν ξεχνάμε πως ο στρατός έχει λειτουργήσει ως απεργοσπαστικός μηχανισμός με πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα τις απεργίες των οδοκαθαριστών το 1991 όπου οι φαντάροι μάζεψαν να σκοπιάδι από τους δρόμους και τις απεργίες των λεωφορειατζήδων την ίδια χρονιά όπου τα στρατιωτικά οχήματα είχαν αντικαταστήσει τα λεωφορεία (δείχνοντας ξεκάθαρα πως ο στρατός είναι εδώ και για να πολεμήσει οποιοδήποτε εργατικό αγώνα που ξεφεύγει από τα όρια του συστήματος). Και για να μην ηγαινούμε πολύ πίσω στο χρόνο ας θυμηθούμε τις απειλές του ελληνικού κράτους να επιβάλει την κατάληξη στην καταστολή διαδηλώσεων και συγκεντρώσεων (τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εξωτερικό).

Πέρα από όλα τα παραπάνω ο στρατός μέσω της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας επιτελεί κι έναν άλλο ρόλο. Γιατί πέρα από τις βλακείες που κατά καιρούς ακούγονται περί κατάργησης της θητείας και του κληρωτού στρατού, ο στρατός είναι παρών και σακατεύει σωματικά, διανοητικά και ψυχολογικά χιλιάδες νεολαίους που είναι αναγκασμένοι να χαράμισουν κάποιους μήνες από τη ζωή τους σε κάποιο στρατόπεδο (ειδικά με την τελευταία αλλαγή του στρατολογικού νόμου ο χακί καταναγκασμός ενισχύεται ακόμα περισσότερο). Σκοπός της στρατιωτικής θητείας είναι η ομαλή ένταξη στην κοινωνία και η αποδοχή της υπάρχουσας βαρβαρότητας προσπαθώντας να φτιάξει ανθρώπους προσιθιμένου να βοηθήσει στην κατάνηξη της εκεί εξέγερσης, τις φρεγάτες που περιπολούν στον περσικό κόλπο, τους μισθοφόρους δολοφονικές στο Αφγανιστάν που συνεπιφέρουν στην “αντιτρομοκρατική” εκστρατεία (δηλαδή στο μακέλεμα των εκεί πληθειακών μαζών), τις ελληνικές φρεγάτες στη σομαλία που μαζί με τα άλλα δυτικά κράτη

Η βασική αρχή για την επιβίωση μες στο

στρατόπεδο είναι να γλύφεις τους ανώτερούς σου και να πατάς όποιον είναι κάτω από σένα (οποιαδήποτε ομοιότητα με την εκτός στρατού ζωή δεν είναι ούτε τυχαία ούτε συμπωματική). Μετά έχουμε την ακόμα μεγαλύτερη εμπέδωση της πειθαρχίας καθώς τα πληκτικά βωρα στα σχολικά κελιά υπό την επίβλεψη καθηγητάδων και διευθυντάδων ακολουθούνται από τις σκοπιές και τις υπηρεσίες στο στρατόπεδο υπό την επίβλεψη των караβανάδων για να δώσουν τελικά τη θέση τους στα βασιανιστικά βωρα στα κάτεργα της μισωτής σκλαβιάς υπό την επίβλεψη του

εργοδότη και των ρουφιάνων του.

Μαθαίνοντας να ρυθμίζεις το χρόνο σου και να διαθέτεις την ενέργειά σου σύμφωνα με τα συμφέροντα άλλων και όχι σύμφωνα με τις επιθυμίες σου. Σε όλα αυτά προστίθενται οι καθημερινοι εξευτελισμοί ώστε να χάσεις κάθε έννοια αυτοεκτίμησης και αξιοπρέπειας, η απόλυτη ομοιομορφία ώστε να ισοπεδωθούν τα όποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς σου και να γίνεις άλλο ένα γρανάκι στην κμαόδομη χανή του στρατού, η εμπέδωση ενός διαρκούς φόβου για κάθε σου “παράπτωμα” (όπως π.χ. οι αγυάλιστες αρβυλές και ό,τι άλλο σκεφτούν οι κομπλεξικοί караβανάδες και η μιλιταριστική βλακεία), ο χλευασμός κάθε ανθρώπινης αδυναμίας και το σκότωμα οτιδήποτε ανθρώπινου έχει μείνει μέσα σου (αφού μόνο έτσι θα είσαι έτοιμος να σκοτώσεις και να σκοτωθείς για τα αφεντικά) και φυσικά η εθνικιστική πόρωση και το ρατσιστικό μίσος για τα ταξικά μας αδέρφια που έτυχε να γεννηθούν σε κάποια άλλη χώρα. Αποκοιμημένος για κάποιους μήνες από φιλίες, ερωτικές σχέσεις και οικεία πρόσωπα μαθαίνοντας να είς μόνο με άντρες με αποτέλεσμα να ισχυροποιούνται τα όποια σεξιστικά και πατριαρχικά στερεότυπα προωθεί αυτή η κοινωνία. Και όλα αυτά σε ένα χώρο περιφραγμένο που λίγα έχει να ζηλέψει από μια φυλακή.

Μετά από όλα αυτά καθόλου δε μας παραξενεύει που πολλοί δεν αντέχουν και αυτοκτονούν κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Αντίθετα μας γεμίζει οργή η προσπάθεια να αποδοθούν αυτές οι αυτοκτονίες στην αδύναμη προσωπικότηα του τάδε φαντάρου ή σε ερωτικές απογοητεύσεις αποκρύβοντας αυτό που στην ουσία είναι, δηλαδή κρατικές δολοφονίες καθώς είναι η ανυπόφορη και καταπιεστική καθημερινότητα της θητείας που ενθύνεται για αυτές τις ζωές και κανένas άλλος.

Πα’ όλα αυτά όπως κάθε καταναγκασμός έτσι και ο χακί εκβίασμός έρχεται αντιμετώπος με την άρνηση του καθώς δεν είναι και λίγοι αυτοί που δεν έχουν καταπεί τις εθνικιστικές ντόπες και δεν είναι διατεθειμένοι να χαράμισουν κάποιους μήνες από τη ζωή τους βαρλώντας

προσοχές στον κάθε μαλάκα караβανά. Μια από αυτές τις μορφές άρνησης είναι και η ολική άρνηση στρατεύσης, δηλαδή η δημόσια συνειδητή πολιτική επιλογή η οποία αρνείται τόσο τη στρατιωτική θητεία όσο και το θεσμό του στρατού στο σύνολό του με χαρακτήρα άμεσης ρήξης με τον κρατικό μηχανισμό επιδιώκοντας να βάλει το ζήτημα της άρνησης των караβανάδων να δώσουν τελικά τη θέση τους στα βασιανιστικά βωρα στα κάτεργα της μισωτής σκλαβιάς υπό την επίβλεψη του

για το ρόλο του στρατού...

Θεωρούμε πως η υπόθεση του ολικού αρνητή στρατεύσης Γ.Κ. δεν αφορά μόνο τον ίδιο αλλά όλους αυτούς και αυτές που παλεύουν για να πάρουν πίσω τη ζωή τους και συνεχίζουν να αντιστέκονται στις μικρές και μεγάλες εξουσίες που προσιθιμένοι να μας επιβληθούν με κάθε τρόπο θέλουν να μας πείσουν πως κάθε αντίσταση είναι μάταιη.

Η άρνηση του Γ.Κ. αποκτάει και μια παραπάνω αξία στις εποχές που ζούμε. Κι αυτό γιατί σε εποχές που η εθνική ομοψυχία και οι “θυσίες για το καλό της πατρίδας” προωθούνται με κάθε τρόπο από το κράτος, τα αφεντικά και τους ρουφιάνους τους κάποιιο επιλέγουν να φτύνουν έμπρακτα αυτά τα ιδεολόγηματα που προσπαθούν να ενώσουν εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενους και αντί γι’ αυτό να προτάσουν την ταξική σύγκρουση με το κράτος και τα αφεντικά. Σε εποχές που ο μιλιταρισμός προσπαθεί να απενοχοποιηθεί κοινωνικά θέλοντας να μας πείσει πως όσοι επιλέγουν το επάγγελμα του μπάτσου, του караβανά, του σκειοσυριτά “κάνουν απλά άλλη μια δουλειά” και δεν είναι ρουφιάνοι και τσιράκια των αφεντικών, είναι πιο απαραίτητο από ποτέ να καταδει-κνύεται ο δολοφονικός και εξουσιαστικός ρόλος των παραπάνω και να προτάσσεται όχι μόνο η άρνηση να γίνουμε κομμάτι τέτοιων μηχανισμών αλλά και να βρούμε τρόπους να τους χτυπήσουμε.

Είναι για όλους αυτούς τους λόγους που στεκομάστε αλληλέγγυοι στο Γ.Κ. και σε όποιον επιλέγει το δρόμο της ολικής άρνησης στρατεύσης. Είναι για αυτούς τους λόγους που θεωρούμε πως η υπόθεση του αφορά πολλούς περισσότερους από εμάς. Κάνοντας πάντα ξεκάθαρο πως η άρνηση της θητείας και του στρατού δεν ηγιάζει από κάποιον αφελή ειρηνισμό αλλά είναι απόρροια των ανοιχτών λογαριασμών που έχουμε με το εκμεταλλευτικό σύστημα, βασικός υπερασπιστής του οποίου είναι ο στρατός. Κάνοντας ξεκάθαρο πως ακόμα κι αν καταργηθεί η θητεία δε θα εκλείνουν οι λόγοι να πολεμάμε το στρατό και το σύστημα που αυτός στηρίζει. Μέχρι να απαλλαγούμε μια και καλή από δαύτο.

Πάτρα, Απριλίου 2011

Αναρχικοί/ές, αντιεξουσιαστές/τριες, αυτόνομοι/ες, σύντροφοι/ισες ενάντια στο στρατό

Α Λ Α Η Λ Ε Γ Γ Υ Η στον ολικό αρνητή στρατεύσης Γεράσιμο Κορωναίο και σε όσους διώκονται για την επιλογή τους να μην υπηρετήσουν.

συνέντευξη Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης

Τι είναι ο σύνδεσμος αντιρρησιών συνείδησης;

Ο σύνδεσμος είναι μια οργάνωση που ασχολείται με το θέμα της αντίρρησης συνείδησης και τον αντιμιλιταρισμό εν γένει.

Πότε δημιουργήθηκε και ποιοι ήταν οι λόγοι της δημιουργίας του;

Ο Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης δημιουργήθηκε το 1988, ως μετεξέλιξη των επιτροπών συμπαράστασης στον Θανάση Μακρή και Μιχάλη Μαργακάκη, των πρώτων Ελλήνων που με τεράστιο προσωπικό κόστος, διακήρυσαν δημόσια την άρνησή τους να στρατευτούν για μη θρησκευτικούς συνειδησιακούς λόγους. Από εκεί και πέρα, ασχολούμαστε με το κομμάτι της ιδεολογικής άρνησης στρατεύσης, είτε αυτή είναι εναλλακτική υπηρεσία, είτε ολική άρνηση.

Ποιες είναι οι βασικότερες επιδιώξεις και αιτήματά σας;

Μετά τη θέσπιση της εναλλακτικής υπηρεσίας, κύριοι στόχοι των αντιρρησιών συνείδησης είναι ο σεβασμός των δικαιωμάτων όσων επέλεγουν να την εκπληρώσουν, η αποφυγή των διακρίσεων σε βάρος τους, η πληροφόρηση για την άρνηση στρατεύσης, την αντιμιλιταριστική δράση και την προώθηση της αντίρρησης συνείδησης ως στάσης μέσα στην κοινωνία, η αποπικοποίηση της ολικής άρνησης στρατεύσης, η διεκδίκηση του δικαιώματος στην αντίρρηση συνείδησης σε κάθε μορφή υποστήριξη που ο πολίτης καλείται να προσφέρει στο στρατό, η κατάργηση της υποχρεωτικής στρατεύσης και η υποστήριξη σε διακόμενους αντιρρησίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Θεωρείτε κάποιες μορφές άρνησης όπως π.χ. την ολική άρνηση στρατεύσης, πιο σημαντικές πολιτικά σε σχέση με άλλες (άρνηση για θρησκευτικούς λόγους όπως αυτή των μαρτύρων του Ιεχωβά, απαλλαγή στρατεύσης για λόγους υγείας, κλπ);

Πολιτικά δημόσια και ωραία. Μας ενδιαφέρουν όλες αυτές οι αρνήσεις που μπορούν να αλλάξουν κάτι, που έχουν πολιτικό λόγο ενάντια στο στρατό. Σίγουρα προτιμάμε κάποιους να απαλλαγεί για λόγους υγείας από το να πάει φαντάρος, αν η πολιτική του δράση είναι σε άλλους τομείς (πχ. αντιρατσισμός, συνδικαλισμός).

Τι είδους δράσεις κάνουνε και με ποιους τρόπους στηρίζετε τους αντιρρησιών συνείδησης;

Κατά κύριο λόγο κάνουμε εκδηλώσεις ενημέρωσης για την άρνηση στρατεύσης. Δυστυχώς πολύς κόσμος είτε θεωρεί δεδομένο πως θα πάει στο στρατό, είτε έχει μείνει με μια απαρχαιωμένη αντίληψη της κατάστασης, με παραδείγματα

συνεργάσιμος εταίρος η Ελλάδα στη Σούδα

Διευκολύνσεις «χωρίς κανέναν περιορισμό», που έπρεπε να μείνουν «αλόφικτες», παρείχαν οι ελληνικές κυβερνήσεις στη βάση της Σούδας και όχι μόνο. Οι ελληνοαμερικανικές στρατιωτικές σχέσεις, άλλωστε, ήταν σημαντικότερες από οποιαδήποτε διαφωνία στα πολιτικά ζητήματα, όπως παραδέχονται οι Αμερικανοί σε σειρά απόρρητων τηλεγραφημάτων που διέρρησαν στο Wikileaks. Οι Αμερικανοί «φλερτάρizan» ακόμη και τους τοπικούς άρχοντες των Χανίων, προκειμένου να προωθήσουν τα ζητήματα της βάσης. Κατά τα λοιπά, διαπιστώναν ότι «οι Έλληνες είναι επιρρεπείς στην κολακεία», γι’ αυτό και πίστευαν ότι ο καλύτερος τρόπος για την προώθηση της στρατιωτικής συνεργασίας ήταν οι προσωπικές σχέσεις... Για περαιτέρω συνδρομή στο Ιράκ είχε συμφωνήσει η ελληνική κυβέρνηση το 2007, όπως προκύπτει από απόρρητο τηλεγράφημα του αμερικανού πρεσβευτή Τσαφς Ρις. Στις 2 Μαΐου 2007 γράφει ότι η Ελλάδα έχει δηλώσει την προθυμία για να συμβάλει περισσότερο στο Ιράκ και σημειώνει ότι έχει συνάψει με όλους τους τρόπους. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρει, στην αρχή του πολέμου στο Ιράκ «η Ελλάδα παρείχε εκτεταμένη υποστήριξη για τον ανεφοδιασμό αεροσκαφών και άλλες τεχνικές δραστηριότητες στη βάση της Σούδας». Αναφέρει μάλιστα ότι ομάδα των ελληνικών Ειδικών

καταστάσεων προ 20ετίας.

Από εκεί και πέρα, συμμετέχουμε όπου μας καλούν, (π.χ. σε φεστιβάλ), και κάνουμε συγκεντρώσεις αλληλεγγύης για διακόμενους αντιρρησίες. Διοργανώνουμε προβολές ταινιών σχετικές με τις θεματικές που μας ενδιαφέρουν. Ενημερώνουμε άτομα που απευθύνονται σε μάς και ζητούν πληροφόρηση είτε υποστήριξη στην επιλογή τους. Σε συνεργασία με άλλες ομάδες οργανώνουμε δράσεις και για θέματα που άπτονται ευρύτερα του στρατού και του μιλιταρισμού (π.χ. εξοπλισμοί)

Ο κόσμος που συμμετέχει στον ΣΑΣ ανήκει σε κάποιον συγκεκριμένο πολιτικό χώρο; Μπορεί να συμμετάσχει στον σύνδεσμο όποιος θέλει ανεξάρτητα από τις πολιτικές ή θρησκευτικές του επιλογές;

Ο κόσμος που συμμετέχει ενεργά, προέρχεται από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους, όπως την αριστερά, την οικολογία και τον αναρχικό χώρο. Η μόνη προϋπόθεση συμμετοχής είναι η εναντίωση στο μιλιταρισμό και εν γένει το στρατό...

Τον Γενάρη του 2009 φασιστοειδή είχαν πετάξει χειροβμβίδα στο στέκι μεταναστών, την ώρα που είχε εκδηλώσει ο σύνδεσμος σας. Μια ξεκάθαρα μακίη δολοφονική απόπειρα, με δεδομένο ότι εκείνη τη στιγμή το στέκι ήταν κατάμεστο από κόσμο και από συγκυριακή τύχη δεν θηρήνισαμε θύματα. Πιστεύετε ότι ο άμεσος στόχος ήταν το συντόπισμα των δραστηρίων;

Η εκδήλωση ήταν στις 24 Φλεβάρη του 2009. Το πρόβλημα με τους φασίστες, είναι ότι ποτέ δεν έχουν το κουράγιο να αναλάβουν την ευθύνη αυτού που έκαναν. Οπότε δεν ξέρεις

ακριβώς γιατί σε χτύπησαν.

Ο στόχος ήταν ξεκάθαρα το Στέκι και αυτό που εκπροσωπεί, έναν ζωντανό και αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό χώρο, στον οποίο συνυπάρχουν πολλά διαφορετικά άτομα και συλλογικότητες, με διαφορετικές αφετηρίες, οπτικές και δράσεις, αλλά με κύριο χαρακτηριστικό των μεταξύ τους σχέσεων την αλληλεγγύη. Αυτό το μοντέλο θέλησαν να χτυπήσουν. Βεβαίως, την επιλογή της συγκεκριμένης μέρας την θεωρούμε κάθε άλλο παρά τυχαία.

Δεν περιμέναμε εξελίξεις με την ταυτότητα των δραστών...

Έχετε επικοινωνία με αντίστοιχες οργανώσεις σε άλλες χώρες;

Είμαστε μέλη του EBCO (European Bureau for Conscientious Objection) και της WRI (War Resisters International).

Από τον Ιούλιο του 2011 στη Γερμανία θα καταργηθεί η υποχρεωτική θητεία και θα αποτελεί ο στρατός από επαγγελματίες μισθοφόρους. Αν συμβεί και στην Ελλάδα κάτι ανάλογο θα έχει εκληρωθεί ένας από τους βασικότερους σκοπούς σας που είναι η κατάργηση της υποχρεωτικής στρατιωτικής μισθοφορίας. Ποια θα είναι η συνέχεια του ΣΑΣ σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο;

Η αλήθεια είναι ότι στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, με τη θητεία να έχει καταργηθεί, οι αντίστοιχες με μας οργανώσεις βρέθηκαν “χωρίς δουλειά”, οπότε είχαν να κάνουν, είτε μετεξελίχθηκαν σε αντιμιλιταριστικές ή ειρηνιστικές. Μετά τη Γερμανία, μένουν στην Ε.Ε. 10 χώρες (Ελλάδα, Δανία, Σουηδία, Αυστρία, Κύπρος, Φινλανδία, Εσθονία, Λεττονία, Λιθουανία, Πολωνία) που διατηρούν το θεσμό της υποχρεωτικής στρατεύσης.

Σαν ΣΑΣ, θα συνεχίσουμε και μετά την κατάργηση της θητείας. Ο στόχος μας είναι η κατάργηση του στρατού και της μιλιταριστικής κουλτούρας, οπότε όπως καταλαβαίνετε έχουμε δρόμο ακόμη. Χωρίς τη θητεία, θα το κάνουμε χωρίς αυτό το βάρος πάνω μας...

Πως μπορεί να επικοινωνήσει κάποιος μαζί σας;

Ο βασικός πυρήνας του ΣΑΣ βρίσκεται στην Αθήνα, στο Στέκι Μεταναστών. Για περισσότερες πληροφορίες, καλύτερα επισκεφτείτε το site μας ή επικοινωνήστε μαζί μας μέσω email ή και τηλεφωνικά: site: http://www.antirrisies.gr email: arnisi@antirrisies.gr τηλέφωνο επικοινωνίας: 6988 509211 Κλείνοντας, θέλω να πω, ότι από πέρσι έχει ξεκινήσει η πρακτική των μαζικών αρνήσεων στρατεύσης, όπως επίσης και η δημιουργία άλλων συλλογικοτήτων που ασχολούνται με το αντικείμενο. Είναι κάτι πολύ ελπιδοφόρο και όσο πληθαίνουν οι φωνές, μάλλον πλησιάζουμε όλοι και όλες μαζί στον κοινό στόχο...

Ινταίρλικ στη βάση της Σούδας, όπου οι Έλληνες βοήθησαν στον ανεφοδιασμό τους. Για τις επίγειες αμερικανικές δυνάμεις, με τους Αμερικανούς τούς πιέζει για περισσότερες επισκέψεις αμερικανικών πλοίων στη Σούδα», όπως αναφέρει στο εμπιστευτικό του τηλεγράφημα ο αμερικανός επιτετραμένος στην Αθήνα Τόμας Κάντριμαν, ο Αρχοντάκης τούς λέει ότι δεν ήθελε τις επισκέψεις τόσο για το οικονομικό όφελος όσο για τα «πολιτικά οφέλη», αφού οι επισκέψεις θα έδειχναν την αμερικανική στήριξη στην τοπική κοινωνία, η οποία ισχυρίζεται ότι «ήταν πολύ φιλοαμερικανική», αφού οι επισκέψεις μια κομμουνιστική μειοψηφία»

Wikileaks

ανοιχτή επιστολή του Χρήστου Τοάκαλου από τις φυλακές Κορυδαλλού, σχετικά με τη στάση του και τις διωκτικές διαδικασίες

Σήμερα, λοιπόν, Τέταρτη, 27 Απριλίου, ανακοινώνω επίσημα προς τις δικαστικές αρχές, να μην με «ξαναενοχλήσουν» με τις διαρκώς επαναλαμβανόμενες κλήσεις τους για παρουσία μου στην ανακριτική διαδικασία, γιατί έμ εισπράτουν την κάθητη Άρνηση και έμπρακτη περιφρόνηση μου.

Δεν υπάρχει ούτε ενα χλιστό διάλογο να μοιραστώ με τους δικαστές μου. Όπως έχω δηλώσει επανειλημμένα ενώπιον τους , δεν αναγνωρίζω τη διαδικασία τους και αρνούμαι να τη νομομοποιήσω ηθικά και πολιτικά με την παρουσία μου. Έχω καθαρή τη συνείδησή μου και δεν απολογούμαι σε αξιωματούχους του κράτους.

Οι μόνοι που θα κρίνουν τις πράξεις μου είναι ο εαυτός μου, οι επαναστατημένοι άνθρωποι που επέλεξαν να εμπλακούν στο "έγκλημα" της ελευθερίας και η ίδια η ιστορία.

Αρνούμαι να παρευρεθώ μπροστά τους , σιδεροδέσμιος με τη συνοδεία των θραυσδεύλων κουκουλοφόρων των ΕΚΑΜ και της Αντιτρομοκρατικής, για να συμμετέχω στη φάρασα που έχουν στήσει.

Δεν θα φανώ συνεπής λοιπόν σε αυτά τα στημένα ραντεβού.

Αντίθετα η δικαστική μαφία ας προετοιμάζεται για τα δικά της ραντεβού με τον ιστορικό προορισμό της. Γιατί αυτοί είναι οι καιροί, που εκτός από τα χρήματα και τι προαγωγές σε ανώτερα αξιώματα που λαμβάνουν, η ανταμιοιβή για τους δικαστικούς λειτουργούς μπορεί να είναι μία δυνατή βροχή από σφαίρες ή μια ισχυρή βόμβα στο αυτοκίνητο τους. Κι αυτό δεν είναι απειλή, απλά μια υπενθύμιση γεγονότων που μπορεί να συμβούν. Παρόλα αυτά με αφορμή τη δημόσια άρνησή μου να συνδιαλλαγώ με τους δικαστικούς αξιωματούχους, θέλω να πω δυο λόγια για τη δικαστική γάγγραινα που επιδιώκει να προσβάλλει σε επιδημία τους αντιεξουσιαστικούς κύκλους.

Παρακολουθώντας κανείς την πορεία των ανακρίσεων φτάνει στο αυτονόητο. Η δικαστική εξουσία λειτουργεί για το κράτος, όπως η μερά εξέταση για τη χριστιανική εκκλησία του μεσαίωνα. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πλέον για τις δικες που έρχονται ότι δεν είναι απλά δικες εναντίον μιας επαναστατικής οργάνωσης, όπως η Συμμαχσία των Πυρήνων της Φωτιάς, αλλά πρόκειται για τη δικαστική διωξη ενός ολόκληρου κομματιού της συγκρουσιακής τάσης του αντιεξουσιαστικού χώρου.

Αυτές τις διώξεις τις υπαγορεύει η αστυνομική βούληση του Κράτους, κατασκευάζοντας συχνά εξωφρενικές σκευωρίες σε βάρος αναρχικών αγωνιστών και έχοντας σκοπό να ποινικοποιήσουν το πιο ενεργό στοιχείο των αναρπτεπτικών κύκλων. Είναι μια διαδικασία αναχαίτισης των πιο μαχητικών και επικίνδυνων στοιχείων, ώστε να εμποδιστεί η διαρκής κινητικότητα τους και η πιθανή τους σύνθεση - σύνδεση με τις απρόβλεπτες καταστάσεις που θα προκληθούν εν όψει της κοινωνικής -οικονομικής κρίσης.

Για να πετύχει τους σχεδιασμούς του, το Κράτος έχει βάλθει να αποδείξει ότι υπάρχει ένα ένοπλο δίκτυο αναρχικών που, είτε συνδέεται με την ε.ο. Συμμαχσία Πυρήνων της Φωτιάς, είτε συγκροτεί αυτόνομες «ανώνυμες» τρομοκρατικές οργανώσεις,

Στις 27 Απριλίου, ο Χρήστος Τοάκαλος , κατηγορούμενος για την υπόθεση των ΣΠΦ με την αναβαθμισμένη κατηγορία του διευθυντικού στελέχους, μεταφέρθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού, μετά από κλήση για εμφάνιση στο δικαστικό συμβούλιο, όπου αρνήθηκε να παρουσιαστεί.

Δημοσιοποιείται η παρακάτω επιστολή του από τις φυλακές Κορυδαλλού, σχετικά με τη στάση του και τις διωκτικές διαδικασίες:

δίχως όμως πράξεις στο ενεργητικό τους, (υπόθεση των Θεσσαλονικιών Συντρόφων Δ.Δημησιάδη, Μ.Τσιλιανίδη, Φ.Φέσσα, Σ.Τζίφκα, υπόθεση των 6 του Δεκέμβρη). Μάλιστα οι δικαστικές αρχές, φτάνοντας στο απόγειο της παροχής υπηρεσιών στο κράτος, δεν διστάζουν να προφυλακίσουν τον αναρχικό Δημήτρη Χατζηβασιλειάδη για απλή οπλοκατοχή (συνελήφθη σε τυχαίο έλεγχο έχοντας μαζί του 2 πιστόλια) «μαντεύοντας» την πρόθεσή του να τα χρησιμοποιήσει «στην τέλεση τρομοκρατικών πράξεων».

Η κατάφορη αλήθεια είναι πως η προφυλάκιση του αποφασίστηκε εξαιτίας των αναρχικών του πεποιηθέντος, θέλω να πω δυο λόγια για τη δικαστική γάγγραινα που επιδιώκει να προσβάλλει σε επιδημία τους αντιεξουσιαστικούς κύκλους.

Παρακολουθώντας κανείς την πορεία των ανακρίσεων φτάνει στο αυτονόητο. Η δικαστική εξουσία λειτουργεί για το κράτος, όπως η μερά εξέταση για τη χριστιανική εκκλησία του μεσαίωνα.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πλέον για τις δικες που έρχονται ότι δεν είναι απλά δικες εναντίον μιας επαναστατικής οργάνωσης, όπως η Συμμαχσία των Πυρήνων της Φωτιάς, αλλά πρόκειται για τη δικαστική διωξη ενός ολόκληρου κομματιού της συγκρουσιακής τάσης του αντιεξουσιαστικού χώρου.

Αυτές τις διώξεις τις υπαγορεύει η αστυνομική βούληση του Κράτους, κατασκευάζοντας συχνά εξωφρενικές σκευωρίες σε βάρος αναρχικών αγωνιστών και έχοντας σκοπό να ποινικοποιήσουν το πιο ενεργό στοιχείο των αναρπτεπτικών κύκλων. Είναι μια διαδικασία αναχαίτισης των πιο μαχητικών και επικίνδυνων στοιχείων, ώστε να εμποδιστεί η διαρκής κινητικότητα τους και η πιθανή τους σύνθεση - σύνδεση με τις απρόβλεπτες καταστάσεις που θα προκληθούν εν όψει της κοινωνικής -οικονομικής κρίσης.

Για να πετύχει τους σχεδιασμούς του, το Κράτος έχει βάλθει να αποδείξει ότι υπάρχει ένα ένοπλο δίκτυο αναρχικών που, είτε συνδέεται με την ε.ο. Συμμαχσία Πυρήνων της Φωτιάς, είτε συγκροτεί αυτόνομες «ανώνυμες» τρομοκρατικές οργανώσεις, Στις 27 Απριλίου, ο Χρήστος Τοάκαλος , κατηγορούμενος για την υπόθεση των ΣΠΦ με την αναβαθμισμένη κατηγορία του διευθυντικού στελέχους, μεταφέρθηκε στις φυλακές Κορυδαλλού, μετά από κλήση για εμφάνιση στο δικαστικό συμβούλιο, όπου αρνήθηκε να παρουσιαστεί. Δημοσιοποιείται η παρακάτω επιστολή του από τις φυλακές Κορυδαλλού, σχετικά με τη στάση του και τις διωκτικές διαδικασίες:

Όταν όλα αυτά αποδείχθηκαν σενάριο επιστημονικής φαντασίας, οι δημοσιογράφοι είπαν «Κανένα πρόβλημα...» και ξανασέβηραν μια καινούργια «αλήθεια» διαισυνδύοντας με την ε.ο. Σ.Π.Φ. Μια σκηνοθετημένη αλήθεια που η κοινωνία των τηλεθεατών την χώνεψε (το ίδιο εύκολα όπως και τις προηγούμενες) , είπε «ευχαριστώ» και πήγε για ύπνο πιο ήσυχη από την προηγούμενη μέρα και πιο πειθαρχημένη για την επόμενη.

Πλέον, ότι δεν μπορεί να καταδικαστεί με πραγματικούς όρους καταδικάζεται με θεαματικούς στο κανάλικο τηλετουργικό θυσιαστήριο των μήντια. Σήμερα, μόνο μέσα στο γενικευμένο κλίμα έκτακτης ανάγκης που σκηνοθετούν οι δημοσιογράφοι μπορεί να στηθεί άνετο το «θέατρο της δικαιοσύνης».

Γιατί σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η δικαστική διώξη δεν αναζητά «ένοχες» ατομικότητες, αλλά κυνηγά το γενικό φαντασιακό του συλλογικού Ενόχου, στοχοποιώντας τους αντιεξουσιαστικούς και αναρπτεπτικούς κύκλους.

Η σύγχυση των κατηγοριών, το θολό νομικό πλέγμα εκδίκασης προθέσεων, οπροφολακίσεις βάσει «πιστοποιητικού κοινωνικών φρονημάτων», τα αόριστα βουλεύματα σχηματισοιούν μια φόρμουλα που περιλαμβάνει τα πάντα. Οι δικαστικές αρχές είναι σαν να λένε: «Είσαι ένοχος σε κάθε περίπτωση...»

Εγώ λοιπόν προσωπικά, ως «συνειδητά ένοχος», έχοντας αναλάβει την ευθύνη για τη συμμετοχή μου στην ε.ο. Συμμαχσία Πυρήνων της Φωτιάς, δεν περίμενα κάτι λιγότερο απ' τους διώκτες μας. Σταθήκαν ανταξίοι του μισθού τους και της αξιοπρέπειας τους.

Όταν μέσα από τη Σ.Π.Φ. εξαπολύσαμε έναν πόλεμο άνευ ορίων εναντίον της εξουσίας και των αξιωματούχων της, ήταν αναμενόμενο να επαιστούνε από τον εχθρό μας μια ποιήη άνευ προσχημάτων.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει πως δεν θα μιλήσω. Άλλωστε, δεν απευθύνομαι ούτε στους μικρούς δικτάτορες των εισαγγελικών αρχών, ούτε στις γραβατωμένες κοιλίες τω διευθυντών, ούτε στους πνευματικά ανάπηρους των αστυνομικών υπηρεσιών, ούτε καν σε μια κοινωνία που στη θέση της καρδιάς της έχει τοποθετήσει μια αρμαθιά από κλειδιά, κλειδιά του αυτοκινήτου, κλειδιά του σπιτιού κλειδιά της περιφραξής, κλειδιά της νόησης, κλειδιά του συναισθήματος, και κλειδιών, κλειδιών, κλειδιώνει τους φόβους της, σπινώντας στις θόνοες και χαμογελώντας στις βιτρίνες.

Απευθύνομαι στα ανυπότακτα και αδάμαστα πνεύματα της εποχής μας, στις μικρές μειοψηφίες που δεν υποκλίνονται, στα ελεύθερα σκεπτόμενα άτομα, στους επαναστατημένους ανθρώπους στον λούκοπο που γλύτωσαν από το κυνήγι. Δεν πρέπει να αφήσουμε τον αγέρα να κοπάσει, γιατί μέσα μας χιλιάδες μικρές πυρκαγιές συνεχίζουν να πυρπολούν την ανταρσία μας. Οι πράξεις μας πρέπει να μιλήσουν ακόμη πιο δυνατά, να φωνάζουν περισσότερο γιατί μόνος τους πρόβλημα έστω και τις «δημοκρατικές διαμαρτυρίες» των «προοδευτικών φορέων».

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της σύλληψης των 6 του Δεκέμβρη. Οι υπάλληλοι του ψεύδους οργανώδη μπροστά από τις κάμερες και μέσα στα τηλεοπτικά στούντιο ότι οι ύποπτοι (γι' αυτούς ένοχοι) είναι μέλη της ε.ο. Σέχτας Επαναστατών. Μάλιστα, την πρώτη μέρα δε δίστασαν να αναγνωρίσουν ως έναν από αυτούς τον κατατητούμενο και επικυρηγμένο σύντροφο Γ.Τσιρώνη (υπόθεση των «ληστών με τα μαύρα», όπου έχουν κατηγορηθεί επίσης, ο Μάριος Ζεϊσιόης και ο αδελφός του Σίμος, ο οποίος υποροβλήθηκε πισώπλατα από τα γουρούνια της αστυνομίας και στη συνέχεια εξαιτίας του τραυματισμού του οι γιατροί του ακρωτηρίασαν το πόδι. Καλή δύναμη Σύντροφε!)

Πλέον, ότι δεν μπορεί να καταδικαστεί με πραγματικούς όρους καταδικάζεται με θεαματικούς στο κανάλικο τηλετουργικό θυσιαστήριο των μήντια. Σήμερα, μόνο μέσα στο γενικευμένο κλίμα έκτακτης ανάγκης που σκηνοθετούν οι δημοσιογράφοι μπορεί να στηθεί άνετο το «θέατρο της δικαιοσύνης».

Γιατί σήμερα, περισσότερο από ποτέ, η δικαστική διώξη δεν αναζητά «ένοχες» ατομικότητες, αλλά κυνηγά το γενικό φαντασιακό του συλλογικού Ενόχου, στοχοποιώντας τους αντιεξουσιαστικούς και αναρπτεπτικούς κύκλους.

Εγώ λοιπόν προσωπικά, ως «συνειδητά ένοχος», έχοντας αναλάβει την ευθύνη για τη συμμετοχή μου στην ε.ο. Συμμαχσία Πυρήνων της Φωτιάς, δεν περίμενα κάτι λιγότερο απ' τους διώκτες μας. Σταθήκαν ανταξίοι του μισθού τους και της αξιοπρέπειας τους.

Όταν μέσα από τη Σ.Π.Φ. εξαπολύσαμε έναν πόλεμο άνευ ορίων εναντίον της εξουσίας και των αξιωματούχων της, ήταν αναμενόμενο να επαιστούνε από τον εχθρό μας μια ποιήη άνευ προσχημάτων.

Όμως, αυτό δεν σημαίνει πως δεν θα μιλήσω. Άλλωστε, δεν απευθύνομαι ούτε στους μικρούς δικτάτορες των εισαγγελικών αρχών, ούτε στις γραβατωμένες κοιλίες τω διευθυντών, ούτε στους πνευματικά ανάπηρους των αστυνομικών υπηρεσιών, ούτε καν σε μια κοινωνία που στη θέση της καρδιάς της έχει τοποθετήσει μια αρμαθιά από κλειδιά, κλειδιά του αυτοκινήτου, κλειδιά του σπιτιού κλειδιά της περιφραξής, κλειδιά της νόησης, κλειδιά του συναισθήματος, και κλειδιών, κλειδιών, κλειδιώνει τους φόβους της, σπινώντας στις θόνοες και χαμογελώντας στις βιτρίνες.

Απευθύνομαι στα ανυπότακτα και αδάμαστα πνεύματα της εποχής μας, στις μικρές μειοψηφίες που δεν υποκλίνονται, στα ελεύθερα σκεπτόμενα άτομα, στους επαναστατημένους ανθρώπους στον λούκοπο που γλύτωσαν από το κυνήγι. Δεν πρέπει να αφήσουμε τον αγέρα να κοπάσει, γιατί μέσα μας χιλιάδες μικρές πυρκαγιές συνεχίζουν να πυρπολούν την ανταρσία μας. Οι πράξεις μας πρέπει να μιλήσουν ακόμη πιο δυνατά, να φωνάζουν περισσότερο γιατί μόνος τους πρόβλημα έστω και τις «δημοκρατικές διαμαρτυρίες» των «προοδευτικών φορέων».

Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση της σύλληψης των 6 του Δεκέμβρη. Οι υπάλληλοι του ψεύδους οργανώδη μπροστά από τις κάμερες και μέσα στα τηλεοπτικά στούντιο ότι οι ύποπτοι (γι' αυτούς ένοχοι) είναι μέλη της ε.ο. Σέχτας Επαναστατών. Μάλιστα, την πρώτη μέρα δε δίστασαν να αναγνωρίσουν ως έναν από αυτούς τον κατατητούμενο και επικυρηγμένο σύντροφο Γ.Τσιρώνη (υπόθεση των «ληστών με τα μαύρα», όπου έχουν κατηγορηθεί επίσης, ο Μάριος Ζεϊσιόης και ο αδελφός του Σίμος, ο οποίος υποροβλήθηκε πισώπλατα από τα γουρούνια της αστυνομίας και στη συνέχεια εξαιτίας του τραυματισμού του οι γιατροί του ακρωτηρίασαν το πόδι. Καλή δύναμη Σύντροφε!)

Πλέον, ότι δεν μπορεί να καταδικαστεί με πραγματικούς όρους καταδικάζεται με θεαματικούς στο κανάλικο τηλετουργικό θυσιαστήριο των μήντια. Σήμερα, μόνο μέσα στο γενικευμένο κλίμα έκτακτης ανάγκης που σκηνοθετούν οι δημοσιογράφοι μπορεί να στηθεί άνετο το «θέατρο της δικαιοσύνης».

Γνωρίζω, αλλά δεν αποδέχομαι να σκύψω το κεφάλι απέναντι τους. Να είναι σίγουροι πως θα δοθούν σκληρές μάχες. Όσο για τον χαρακτηρισμό μου τόσο από τα μήντια, όσο και από τους δικαστικούς αξιωματούχους, ως «διευθυντικό στέλεχος» της οργάνωσης, τους τον επιστρέφω στα μούτρα. Επειδή αυτοί έχουν μάθει να λειτουργούν με προϊσταμένους και υποτελείς, ας μάθουν πως η Συμμαχσία των Πυρήνων της Φωτιάς δεν έχει ούτε διευθυντές ούτε ακολουθητές. Η μόνη μας αρχή είναι η συνείδηση μας.

Το παρόν κείμενο ας θεωρηθεί και ένα ένασμα για το σκληρό και αδιαπραγμάτεμο αγώνα που θα δώσουμε για την επίτευξη της πολιτικής συστέγασης και τη δημιουργία πολιτικών κollectίβων μέσα στη φυλακή.

Διαπιστώνουμε πως ο δημοκρατικός ολοκληρωτισμός εξαπολύει κάποιες από τις επιθέσεις του συγκαλυμμένες σαν μια σιδερένια γροθιά μέσα σε βελούδινο γάντι. Ήδη εμείς τα μέλη της Σ.Π.Φ. αλλά και άλλοι σύντροφοι βιώνουμε το εξευγενισμένο καθεστώς της σύγχρονης «πολιτικής απομόνωσης», καθώς βρισκόμαστε διασκορπισμένοι σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, Κέρκυρα, Κομοτηνή Γρεβενά, Μαλανδρίνο, Δομοκό, Θήβα, Τρίκαλα, Κορυδαλλό.

Οι περισσότεροι από εμάς έχουν τοποθετηθεί σε πτέρυγες προστασίας, (εκεί φιλοξενούνται τα πιο άθλια υποκείμενα της φυλακής, οι ρουφιάνοι και οι βιαστές), ώστε είτε να χάσουμε οποιαδήποτε κοινωνική επαφή, είτε να φορτωθούμε πειθαρχικά, ξυλοφορτώνοντας κάποιο από αυτά τα ανθρώπινα σκουπίδια που έχουμε για συγκρατούμενους.

Φυσικά δεν ξεχνάω και το καθεστώς απομόνωσης που φτιστάνται τα μέλη του Ε.Α. στην ΣΤ πτέρυγα Κορυδαλλού και η στήριξη μου είναι αυτονόητη πέρα και έξω από τις πολιτικές διαφωνίες που υπάρχουν.

Αυτός ο αγώνας για το σπάσιμο κάθε απομόνωσης και για τη συγκρότηση πολιτικών κollectίβων στέγασης είναι το πρώτο βήμα για μια μακρά πορεία προς τις απροσδιόριστες πτυχές της ανταρσίας.

Κλείνοντας θα «κλέψω» μερικά δανεικά λόγια:

«Κι οι δικαστές, μόλις εκείνος μπήκε, έσπυναν και κάτι μίλησαν μεταξύ τους. Και τότε τον ερώτησαν: Είσαστε πολλοί; Και αυτός κανείς δε ξέρει αν από σύμπτωση ή ίσως για να απαντήσει έδειξε έξω από το παράθυρο το πλήθος. Κι οι δικαστές φώναξαν: τι χρειάν έχουμε άλλων μαρτύρων; Και θυμήθηκαν τότε, πως τούτος ο λόγος είχε κάποτε την πολλά χρόνια ξανά ειπωθεί. Και τους πήρε φόβος μεγάλος.»

Αφιερώνω στα αδελφια μου, τους συντρόφους της Συμμαχσίας Πυρήνων της Φωτιάς, Γ.Τοάκαλο, Ο.Οικονομιόου, Π. Αργυρού, Γ.Πολυδώρο, Μ. Νικολόπουλο, Χ.Χατζημιχαλάκη, Νικολόπουλο, Δ.Μπολάνο.

Στέλω επίσης το συντροφικό χαιρετισμό μου στους Ιταλούς συντρόφους της Ε.Α.Ι. και στους μεξικάνους αναρχικούς του Ε.Ι.Τ. (Ε.Ι.Ε). Παραμένω με τη σκέψη μου δίπλα στους συντρόφους στη Χιλή που πραγματοποιούν απεργία πείνας για την «υπόθεση βόμβες».

Ζητω η Ε.Ο. Συμμαχσία Πυρήνων της Φωτιάς ζητω η Ατυπη Αναρχική Ομοσπονδία-Διεθνές Επαναστατικό Μέτωπο

Τοάκαλος Χρήστος,
Μέλος της ε.ο. Σ.Π.Φ.-27 Απριλίου 2011

η εκδικητικότητα των μηχανισμών

Στις 10 Απρίλη 2010, έπειτα από μία θεαματική σύλληψη, 6 αγωνιστές κατηγορούνται για συμμετοχή στην οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας. Οι σύντροφοι Νίκος Μαζιώτης, Κώστας Γουρνάς και Πόλα Ρούπα αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη για την οργάνωση του Επαναστατικού Αγώνα. Οι σύντροφοι Χριστόφορος Κορτέσης, Σαράντος Νικητόπουλος και Βαγγέλης Σταθόπουλος αρνούνται τις κατηγορίες από την πρώτη στιγμή, υποστηρίζοντας ότι η διωξη τους βασίζεται στην πολυετή συμμετοχή τους στους κοινωνικό-ταξικούς αγώνες, καθώς και στην πολιτική τους ένταξη στον αναρχικό χώρο.

Επίσης βασικό στοιχείο της διώξης τους είναι η ποινικοποίηση των πολιτικών και συντροφικών τους σχέσεων. Η υπόθεση παίρνει ακόμα μεγαλύτερες διαστάσεις όταν δεκάδες σύντροφοι και φίλοι καλούνται να απολογηθούν σε γραφεία ειδικών εφετών ανακριτών. Τρανταχτή αποδείξη για την εκδικητικότητα των μηχανισμών αποτελεί η διωξη της Μαρί Μπεραχά, συζύγου του Κώστα Γουρνά, που παραπεμπεται σε δικη για συμμετοχή στην οργάνωση. Η ίδια εκδικητικότητα των μηχανισμών είναι αυτή που για ένα χρόνο κρατά τους 6 αγωνιστές σε διάφορες φυλακές και σε ειδικά καθεστώτα κράτησης.

Με πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα τα υπόγεια της ΣΤ' πτέρυγας Κορυδαλλού, που χρησιμοποιούνται και ως πειθαρχικά, στα οποία κρατούνται έως και σήμερα ο Κώστας Γουρνάς και ο Νίκος Μαζιώτης. Ωστόσο, ιδιαίτερη σημασία έχει να αναφερόμε την αγωνιστική οσάση των συντρόφων, οι οποίοι συμμετείχαν σε κινητοποιήσεις εντός των τειχών, ενώ ταυτόχρονα δε σταμάτησαν να διεκδικούν τα αυτονόητα και να τοποθετούνται δημόσια σε κοινωνικούς αγώνες τόσο για την υπόθεση τους όσο και για τα ίδια τα γεγονότα.

Στις 5 Απρίλιου 2011, έπειτα από 12 μήνες κράτησης, συγκαλείται το προκαθορισμένο συμβούλιο εφετών να κρίνει την παράταση ή μη της προφυλάκισης των κατηγορούμενων για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα. Οι Π. Ρούπα, Ν. Μαζιώτης και Κ. Γουρνάς, μην αναγνωρίζοντας από την αρχή τη διαδικασία της σύλληψης και της φυλάκισής τους, αρνούνται να παραστούν στο Συμβούλιο.

Ενώ, οι Χ. Κορτέσης, Σ. Νικητόπουλος και Β. Σταθόπουλος παρουσιάστηκαν στο συμβούλιο και, υπερασπίζοντας ο καθένας από τη μεριά του αυτό που έλεγαν από την αρχή της σύλληψής τους, αρνήθηκαν τις κατηγορίες. Η προβλεπόμενη δικαστική διαδικασία αποφάσισε ομόφωνα να αμετάκλητα την αποφυλάκιση τους και την αντικατάσταση της προσωρινής τους κράτησης με περιοριστικούς όρους.

Ωστόσο, η εκδικητικότητα των μηχανισμών, που έχει αναδειχθεί σε όλο του το εθρος κατά τη διάρκεια αυτής της υπόθεσης, επανέρχεται στις 19 Μάη μέσω του Αρείου Πάγου. Για πρώτη φορά στα δικαστικά χρονικά, ο Άρειος Πάγος ακυρώνει την ομόφωνη απόφαση του συμβουλίου και μεθοδεύει εκ νέου την προφυλάκιση των τριών συντρόφων.

γράμμα αλληλεγγύης του πατέρα του πολιτικού κρατούμενου Γιάννη Σκουλούδη

«(Η τρομοκρατία ως πράξη αθωότητας...) Από πότε 20 χρονών παιδιά λέγονται τρομοκράτες; Το να σε βαφτίζουν χριστιανό στα 2 και τρομοκράτη στα 22, το να σε επαινούν που διαβάξες εξωσχολικά βιβλία και τώρα να τα προσκομίζουν ως αποδεικτικά στοιχεία εναντίον σου, το να σου φεράν λευκά ποκάμισα στην παρέλαση και τώρα άσπρα αλεξίσφαιρα στα δικαστήρια...»
Οι σκέψεις δικές σας...

Έχουν περάσει 7 μήνες από την ημέρα που συνέλαβαν τον γιό μου Γιάννη Σκουλούδη για τον εμπρησμό οχημάτων της ΔΕΗ. Η ανάληψη της ευθύνης για την δράση αυτή από τον ίδιο έφερε σαν αποτέλεσμα την προφυλάκιση του στο σωφρονιστικό κατάστημα νέων Αιτώνια όπως θέλει να αποκαλεί το κράτος αυτά τα σύγχρονα κολαστήρια ανθρώπινων ψυχών.

Βλέποντας τον πόλεμο να οξύνεται όλο αυτό το διάστημα αισθάνθηκα την ανάγκη να χαιρετήσω, θέλοντας να δώσω δύναμη και κουράγιο, όλους όσους στάθηκαν δίπλα του, όσους αντιστέκονται, αγωνίζονται και συνεχίζουν να μάχονται εντός και εκτός των τειχών κόντρα σε αυτό το σάπιο σύστημα που

Σε δεύτερο χρόνο έρχεται ο εισαγγελέας εφετών,χωρίς κανένα σκεπτικό και αγνοώντας όλες τις νομότυπες ημερομηνίες, να παγώνει το χρόνο ουσιαστικά καταργώντας τον, και παρατείνοντας την προφυλάκιση έτσι ώστε να γυρίσει πίσω στο καθεστώς, πριν από την δωδεκάμηνη απόφαση. Κατά αυτόν τον τρόπο, αυτό το νομικό πραξικόπημα διευρύνεται και θέτει τους συντρόφους σε μία κατάσταση ομηρίας, όπου ο ένας εισαγγελέας πετάει το μαλακί στον άλλον και έπειτα στο συμβούλιο στις 9 Ιούνη για να αποφασίσει για την τύχη των 3 συντρόφων. Εν τω μεταξύ, με αυτό το ανήκουστο καθεστώς που βρίσκονται σε εξέλιξη, οι τρεις σύντροφοι κινδυνεύουν διαρκώς με επανα-προφυλάκιση!!!

Όταν όλα τα ψέματα δεν μπορούν, όλες οι συνθηκολογήσεις δεν φτάνουν.

(...) Η εμπλοκή μου στην υπόθεση του Ε.Α. δεν είναι καθόλου τυχαία. Προσπαθών να μου αποδώσουν ρόλο στην οργάνωση ακριβώς λόγω της αντικαθεστωτικής μου δράσης και των πολιτικών μου σχέσεων. Εδώ οι αρχές έχουν ένα σημαντικό ατού, το ότι δε διατίθενται να αποκηρύξω τις πολιτικές και συντροφικές μου σχέσεις και αυτό το γνωρίζουν καλά διότι με τη στάση μου το έχω αποδείξει. Η υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα είναι άκρως πολιτική και το πολιτικό της διακύβευμα πολύ μεγάλο. Γι' αυτό και η εκδικητικότητα των αρχών σε αυτή, είτε στα μέλη της οργάνωσης είτε σε όσους προσπαθούν να τους εμπλέξουν, εμφανίζεται με τέτοιο μένος.

Παρόλη την πολλαπλότητα και την διαφορετικότητα των επιλογών μέσα στους αγώνες, οι αγωνιστές μοιράζονται τα οράματα για ένα διαφορετικό αύριο και για την ανατροπή αυτού του γερασμένου κόσμου που καθημερινά τρέφεται με τις σάρκες του. Οι σύντροφοι του Ε.Α. είναι εδώ και χρόνια ταγμένοι στον αγώνα, και όχι μόνο στον ένοπλο, και τούτο είναι αναμφισβήτητο. Το έχουν αποδείξει με την χρόνια συμμετοχή τους σε κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και σε κινηματικές διαδικασίες. Όπως έχω κάνει ξεκάθαρο από την αρχή της σύλληψής μου, από τη δική μου μεριά είναι απαράδεκτο να αναφέρομαι στην υπόθεση δίχως την αναφορά σε ανθρώπους που είναι αγωνιστές, πόσο μάλλον στην ίδια υπόθεση. Στην τελική, σε αυτήν την υπόθεση δεν με εμπλέξαν οι σύντροφοι αλλά το κράτος και οι λακέςδες του. Είμαι υποχρεωμένος να παραδεχτώ ότι η συντροφικότητα είναι για μένα αδιαπραγμάτευτη και ότι ο αγώνας για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση είναι ένας αγώνας ζωής ενάντια στον οργανωμένο θάνατο που επιβάλλει η κριταρχία.

Αλληλεγγύη σε όσους διώκονται για την υπόθεση του Ε.Α.
Λευτεριά στους φυλακισμένους αγωνιστές
Λευτεριά σε όλους μας
Βαγγέλης Σταθόπουλος

** Το κείμενο αποτελεί απόσπασμα μεγαλύτερου κειμένου του Βαγγέλη Σταθόπουλου το οποίο δεν το παραθέτουμε αυτούσιο καθώς δημοσιοποιήθηκε όταν η ύλη της εφημερίδας είχε σχεδόν κλείσει.*

Επιστολές / γράμμα του πολιτικού κρατούμενου Χρυσοβαλάντη Πουζιαρίτη

Όταν με οδήγησαν μέσα απ΄ τους τοίχους της φυλακής τα πάντα ήταν εχθρικά και ψυχρά, ακόμα και οι ανθρώποφυλάκες είχαν ένα γυάλινο βλέμμα.

Αφού μου δώσαν τα απαραίτητα (για κουβέρτα, ένα σαπούνι, ένα ξυραφάκι) για να επιβιώσω μέσα στη φυλακή, με οδήγησαν σ΄ ένα μεγάλο διάδρομο. Παντού βασίλευε νεκρική σιγή. Όταν είδα όλες αυτές τις πόρτες, που η καθέμία είχε το νούμερό της, κλειστές, τη μια μετά την άλλη σαν συρτάρια κάποιο νεκροτομείου (πίσω απ΄ όλες αυτές τις πόρτες υπήρχαν άνθρωποι που ζούσαν μέσα στη μοναξιά και στην τυραννία των κελιών)- όταν καταλάβα πως στη φυλακή απλώς επιβιώνεις, γιατί δεν μπορείς να ζήσεις- όταν ανακάλυγα τι με περίμενε, τότε συνειδητοποίησα τι σημαίνει να χάσεις την «ελευθερία» σου.

Ο ανθρωποφύλακας ξεκλείδωσε μια πόρτα, μήκα στο δωμάτιο που θα γινόταν το κελλί μου: 5 μέτρα υγρασίας επί 5 μέτρα ψύχους. Οι τοίχοι γύρω μου απέπνεαν δυστυχία και πόνο. Όταν ξανάκλεισε η πόρτα νόμιζα πως έκλεισε κάποια ταφόπλακα.

Δεν έχω τύψεις για όσα έχω κάνει. Το να μετανιώνει κανείς σημαίνει πως έχει κάνει λάθος.

Όλη νύχτα δεν έκλεισα μάτι. Το πρώιη πόρτα άνοιξε για τη διανομή του πρωινού. Το κελί μου φαινόταν ακόμα πιο βρώμικο και οι ξεβαμμένοι τοίχοι του ήταν γεμάτοι ορνιθοσκαλιόματα, κοινότοπα μηνύματα από ανθρώπους που είχαν μοναδικό εξομολογητή τους τους τοίχους. Απ΄ το παράθυρο είδα τον τοίχο που ήταν το μοναδικό εμπόδιο που με χωρίζει απ΄ την «ελευθερία» μου. Οι σκέψεις μου είχαν ήδη αρχίσει τα ταξίδια.

Συμπεράνα πως, απ΄ την πρώτη κιόλας στιγμή που κλείνεται μέσα ο κρατούμενος, θεωρείται ανύπαρκτος. Εκτός απ΄ την ελευθερία του, χάνει και το δικαίωμά του να εκφράζεται.

Οι περισσότερες συζητήσεις μας είναι ανούσιες. Περπατάμε σ΄ ένα τοιμεντιένιο προαίλιο σαν μαριονέτες, χωρίς λόγο, χωρίς σκοπό, εκτός απ΄ το να περιμένουμε την επόμενη μέρα για να ξανακάνουμε τα ίδια. Δεν κάνουν τίποτα για την επανένταξή μας στην κοινωνία. Αυτοί που όντως θέλουν ν΄ αλλάξουν και να διορθωθούν δεν έχουν καμία ευκαιρία. Οι κρατούμενοι είναι αντικείμενα εκμετάλλευσης και μάλιστα τα τη συναίνεση της διεύθυνσης και όλου του συστήματος. Όσοι μήκαν φυλακή χωρίς χρήματα, ξαναβαγίνουν στην ίδια κατάσταση και η μόνη λύση που έχουν είναι να κάνουν κι άλλο έγκλημα για να καταφέρουν αν επιβιώσουν.

Ψυχολογικά η φυλακή είναι καταστροφική και η ιατρική περιβαλγη ανύπαρκτη. Η πειθαρχία είναι σκληρή και σπάνια καταφέρνω να μένω ψύχραιμος μπροστά στις ληθίδες διαταγές τους.

κείμενο από τους κρατούμενους της Α' πτέρυγας Κορυδαλλού

Εμείς, κρατούμενοι της Α' πτέρυγας φυλακών Κορυδαλλού στασιάζουμε σήμερα Σάββατο 14/05/11 και αρνούμαστε τον μεσημεριανό έλεγχο και το κλειδίωμα των κελιών.

Μπορεί να βρισκόμαστε φυλακισμένοι, για διαφορετικούς λόγους και να μην έχουμε όλοι τις ίδιες αντιλήψεις, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν παραμένουμε άνθρωποι. Νοιαζόμαστε για όλα αυτά που συμβαίνουν έξω από τους τόπους εξορίας μας. Βιώνουμε τις αποφάσεις μας πόρνης δικαιοσύνης με νταβατζήδες δικαστές και εισαγγελείς που μοιράζουν τα χρόνια φυλάκισης σαν να τα στραγάλια. Είναι αυτονόητο πως είμαστε δίπλα σε αυτούς που αγωνίζονται ενάντια στην οικονομική δικτατορία για έναν ελεύθερο και δικαιο κόσμο.

Στις 10/05 δολοφονήθηκε ένας άνθρωπος στο κέντρο της Αθήνας καθώς για άλλη μια φορά κάποιοι καταπιεσμένοι αντί να προτάξουν τα μαχαίρια και τα όπλα τους απέναντι στους πραγματικούς λήσταρχους, τους τραπεζίτες, τα μεγαλοαφεντικά και τους εφορπιστές, τα στρέφουν απέναντι σε άλλους καταπιεσμένους. Με την αφορμή τα μέσα προπαγάνδας ξύπνησαν τον ρατσισμό και οι

Το Χειμώνα είναι ακόμα πιο δύσκολα. Βόλτες μέσα στο λασπωμένο προαύλιο, βροχή, υγρασία και κρύο στα κελιά κι από πάνω η θλίψη που νιώθεις. Αφού η κοινωνία δέχεται να ζούμε σε τέτοιες αξιοθρήνητες συνθήκες με κάνει να συνεχίζω να επαναστατώ. Πάντα θα μισώ αυτή την κοινωνία που μας στερεί κάθε ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Γνώρισα ανθρώπους που είναι πάνω από 10 χρόνια μέσα στη φυλακή. Απορώ πως μπορεί κάποιος άνθρωπος να δεχτεί μια τέτοια καταδική που για μένα είναι χειρότερη κι απ΄ το θάνατο. Πώς μπορούν δυο μάτια για δέκα ολόκληρα χρόνια να βλέπουν μόνο τους ψυχρούς τοίχους του κελιού; Πώς γίνεται για ολόκληρα χρόνια να μην ακούς τους θορύβους της ζωής; Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να δεχτεί τη ζωή, ενώ οι αισθήσεις του είναι νεκρές; Ολόκληρα χρόνια στη φυλακή καταρρίπτουν κάθε άλλοθι της κοινωνίας που υποχρεώνει τον καταδικασμένο να ζει. Σημαίνει να επιβάλλεις σ΄ ένα άνθρωπο αυτό που κανένα ζώο δε θα άντεχε χωρίς να τρελαθεί. Σημαίνει πως αυτός ο άνθρωπος είναι αναγκασμένος να δημιουργήσει ένα κόσμο φανταστικό για να καταφέρει να επιβιώσει. Είμαι σίγουρος πως αν τύχει και βρεθώ σε τέτοια κατάσταση δε θα το δεχόμουνα, θα προτιμούσα να ρισκάρω τα πάντα, ακόμα και τη ζωή μου, για να ξαναβρώ την ελευθερία μου, παρά να βλέπω (ώρα με την ώρα, μέρα με τη μέρα) το πνεύμα μου να εκφυλίζεται και το μέλλον μου να γίνεται αρνητικό.

Ο μόνος σκοπός της φυλακής είναι να καταστρέφει όποιον περάσει την πόρτα της. Εδώ και χρόνια αναγγέλλουν διάφορες μεταρρυθμίσεις, αλλά οι κυβερνητικές υποσχέσεις είναι δολώματα στην προσπάθειά τους να μας ξεγελάσουν. Η κοινωνία είναι φτιαγμένη έτσι που δεν θέλει να μάθει την αληθινή κατάσταση των φυλακών της. Το ότι άνθρωποι παίρνουν ναρκωτικά, αυτοκτονούν ή πεθαίνουν από ψυχικό μαρασμό μέσα στη φυλακή είναι κάτι που δεν ενδιαφέρει καθόλου την κοινωνία. Οι τοίχοι έχουν αρκετό πάχος και ύψος ώστε να μην ακούει κανείς έξω απ΄ αυτούς τις κραυγές του μίσους και της απελπισίας. Για το μόνο που ενδιαφέρεται η κοινωνία είναι να έχει ήσυχη τη συνείδησή της. Πρέπει να δει κανείς πως είναι η ζωή μέσα στη φυλακή για να καταλάβει ότι και η ίδια η κοινωνία κάνει το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών της με τον πιο ύπουλο τρόπο. Τα διαπίστωσα όλ΄ αυτά εδώ και αρκετό καιρό κι έτσι δε νιώθω τύψεις για τη ζωή που διάλεξα. Ηξερα πως η φυλακή δε θα με κάνει να σκύψω το κεφάλι. Γιατί πάντα ένιωθα και ήμουν μαχητής, έτοιμος να πολεμήσω την εσωτερική αδικία. Ακόμα και τώρα, μέσα στη φυλακή, νιώθω ελεύθερος.

Οι νόμοι ισχύουν μόνο στα χαρτιά. Αγνοούνται συστηματικά απ΄ όλους εκείνους που είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή τους. Μια απλή λέξη

παρακρατικές ομάδες των νεοναζι, οι καλύτεροι φίλοι των μπάτσων, εξαπέλυσαν επιθέσεις σε τυχαίους μετανάστες με αποκορύφωμα την δολοφονία του 20χρονου στα Κάτω Πατήσια.

Την σκιστάλη πήραν οι συνάδελφοι τους οι μπάτσοι και επιτέθηκαν στην πορεία που γινόταν ενάντια στα οικονομικά μέτρα που σπρώχνουν όλους μας προς την εξαθλίωση. Δεκάδες τραυματίες διαδηλωτές και ένας σε κόμα μεταξύ ζωής και θανάτου χτυπημένος από τα κοπρόσκυλα των ΜΑΤ. Εξάλλου επιθέσεις από αυτό το σκυλολόι είχαν δεχτεί και οι κρατούμενοι της Γ' πτέρυγας πριν λίγους μήνες καθώς και εκατοντάδες άλλοι τα τελευταία χρόνια σε πολλές φυλακές. Πίσω από τα ψηλά τείχη που χτίστηκαν για να μας κρατούν μακριά από τους ανθρώπους μας, αφήνουμε την επιθυμία για αλληλεγγύη και αγώνα να ξεπερνά θρησκευτικούς και εθνικούς διαχωρισμούς και θα είμαστε δίπλα σε όσους παλεύουν έξω από τις φυλακές για την ελευθερία και απέναντι στους μπάτσους και τους ρουφιάνους που χτυπούν και σκοτώνουν διαδηλωτές και καταπιεσμένους.

Κρατούμενοι της Α' πτέρυγας φυλακών Κορυδαλλού

καταδικάζει ένα άνθρωπο να περάσει πολλά χρόνια στη φυλακή, ένα απλό «λάθος» σε μια κατάθεση θα έπρεπε να στέλνει στη φυλακή όσους κάνουν τέτοια «λάθη». Αλλά η κοινωνία έχει δικαίωμα να κατηγορεί έχοντας ήσυχη τη συνείδησή της. Έχει το δικαίωμα να κάνει «λάθη», όπως και οι μπάτσοι έχουν το δικαίωμα στη βία.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος των φυλακών είναι ότι, αφού χτιστούν, δεν μπορούν να μείνουν άδειες. Έτσι κλείνουν μέσα του οποίονδήποτε. Τους «επικίνδυνους» τους αποιονδήποτε. Η υπερβολική καταπίεση έχει καταστροφικά αποτελέσματα. Γιατί όταν στερούν σ΄ ένα άνθρωπο καταδικασμένο σε μακροχρόνια φυλάκιση μια σχετικά φυσιολογική ζωή, τότε αυτός έχει δύο επιλογές - να αρθεί στη μοίρα του ή να εξεγερθεί. Η εξέγερση βολεύει το σύστημα γιατί βρίσκει το άλλοθι που δεν χρειάζεται για να δικαιολογεί την καταπίεση. Αλλά πίσω από κάθε εξέγερση υπάρχει κάποιος φυλακισμένος που έχει αδικηθεί. Ένας άνθρωπος δεν μπορεί να δεχτεί την ισόβια απομόνωση. Δεν μπορεί να δεχτεί τον πνευματικό του θάνατο. Ολομόναχος, χωρίς ελπίδα, είναι ικανός να φτάσει στα άκρα, να κάνει τα πιο ακραία κι ανατριχιαστικά πράγματα.

Δεν έχει σημασία η ποιηή μου, δε με νοιάζει η ποιηή μου. Είναι το αποτέλεσμα της ζωής που διάλεξα μόνος μου. Μπροστά τους δεν έσκυπα, ούτε θα σκύψω ποτέ το κεφάλι. Αναλαμβάνω όλες τις ευθύνες μου και θα δεχτώ να πληρώσω το τίμημα. Όσο σκληρή και να ΄ναι η αλήθεια, δε φοβάμαι να την κοιτάζω κατάματα.

Από μικρός έβλεπα πολέμους που κάναν οι «μεγάλοι» στ΄ όνομα της ελευθερίας. Έβλεπα το θάνατο και τον πόνο παντού. Κάθε μέρα άνθρωποι σ΄ όλο τον κόσμο σφάζονται, δολοφονούνται, βιάζονται, προδίδονται, βρασιάζονται, στον όνομα ενός ιδανικού που επινόησαν για να

Πουζιαρίτης Χρυσοβαλάντης
Δικαστικός φυλακές Διαβατών

ΤΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΑ* ΔΕ ΜΑΣ ΕΚΠΛΗΣΣΟΥΝ. ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΕΚΦΑΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΧΟΥΝΤΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.

Στις 5 Απριλίου 2011 στο πλαίσιο της προβλεπόμενης δικαστικής διαδικασίας, το συμβούλιο εφείντο αποφάσισε σύμφωνα και ομειτάκλπια την αποφυλάκιση των 3 αναρχικών Χριστόφορου Κορτέση, Σαράντου Νικητόπουλου, Βαγγελή Σταθόπουλου (ήδη η προφυλάκισή τους είχε διαρκήσει 12 μήνες), που διώκονται για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα και από την πρώτη στιγμή αρνούνται τις κατηγορίες.

***** Οπόσο στις 19 Μαΐου 2011 ο Άρειος Πάγος, με μια εν κρυπτώ και άνευ προηγουμένου νομική κίνηση, αναίρει αυτή την απόφαση μεθοδεύοντας την (επι)προφυλάκισή τους!

ΑΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΛΟΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ" ΚΑΙ ΤΗΣ "ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ" ΠΟΥ ΔΕ ΔΙΣΤΑΖΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΛΑΣΤΙΚΟ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ. ΠΩΣ ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΣ.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΜΑΣ

ΛΑΛΗΛΗΓΥΟΥ-ΛΑΛΗΛΗΓΥΟΥ

δικαιολογούν τις πράξεις τους. Μπροστά σ΄ όλους τους δικαστές μου και γενικά σ΄ όλους τους καθηγούρους μου μένω αδιάφορος αν μου μιλούν για σεβασμό προς τη ζωή.

Όποιος περάσει την πόρτα της φυλακής, μένει σ΄ όλη του τη ζωή σύμφωνα με ό,τι κι αν κάνει, όσο κι αν προσπαθεί να ξαναπάρει τη θέση του στην κοινωνία. Η κοινωνία είναι εκδικητική - ένας πρώην κατάδικος δεν μπορεί ποτέ να ξεφλήσει το χρέος του, έστω κι αν το 'χει πληρώσει. Του απαγορεύουν να πηγαίνει σε ορισμένα μέρη, του αρνούνται το δικαίωμα ψήφου, τον βάζουν όμως να πληρώνει φόρους και τον επιστρατεύουν όταν έχει πόλεμο. Του αναγνωρίζουν το δικαίωμα να πληρώνει ή να πεθαίνει για την πατρίδα του, όχι όμως να διαλέγει την κοινωνία στην οποία θέλει να ζήσει. Πάντα θα είναι ένας «αποφυλακισμένος». Ο άνθρωπος που δεν έχει δικαίωμα ν΄ αποφασίζει είναι μισός άνθρωπος. Η θα υποταχτεί ή θα εξεγερθεί.

Εγώ διάλεξα την εξέγερση κι οι απαγορεύσεις της κοινωνίας από τότε μου είναι αδιάφορες. Παραβίασα με τη θηλσύη μου τους νόμους της κι έζησα έξω απ΄ αυτούς. Μπορεί ν΄ αναγνωρίζω το δικαίωμα να με καταδικάζει, όχι όμως και το δικαίωμα να με κρίνει.

Δεν έχω τύψεις, ούτε μετανιώνω για τίποτα. Εύχομαι όμως, αυτή η κοινωνία να φροντίσει για τη μοίρα αυτών που είναι άδικα στη φυλακή - το έγκλημα δε δικαιολογεί πάντα την τιμωρία. Η φυλακή είναι το σχολείο του εγκλήματος. Αυτοί οι άνθρωποι χρειάζονται κάποια ελπίδα. Το να τους δώσει κάποιος το χέρι είναι πιο αποτελεσματικό απ΄ το να τους δέσει με χειροπέδες. Όταν κλείνει η πόρτα του κελιού δε λύνεται το πρόβλημα της εγκληματικότητας. Γι΄ αυτούς υπάρχει ακόμα καιρός.

Δεν γνωρίζουμε τις παραμέτρους που καθορίζουν την τιμή του δάσους, του καθαρού αέρα ή του καθαρού νερού. Ούτε μπορούμε επίσης να αποτιμήσουμε την αξία της ανθρώπινης ζωής. Αυτή η κατάσταση αγοραπωλησιών, παραχωρήσεων και κυρίως κατακτήσεων δεν είναι κάτι καινούργιο για τη Χαλκιδική. Όταν μιλάμε για τη Χαλκιδική (κυρίως τη ΒΑ) και την εξορυκτική δραστηριότητα (μεταλλεία) μιλάμε για μια σχέση πολύ παλιά, θα μπορούσε να μιλήσει κανείς για μια άρρηκτη σχέση. Σ΄ αυτό εξάλλου στηρίζεται και το βασικό επιχείρημα των σημερινών επενδυτών και των φίλων τους που μιλάνε για "αειφόρα μεταλλεία" ότι δηλαδή αφού επί 2500 χρόνια γίνεται εξόρυξη και τα κοιτάσματα δεν εξαντλήθηκαν, μπορούν να τα εξαντλήσουν αυτοί, οι νέοι χρυσοθήρες.

Εμφανίζονται πάντα με πρόσωπο διαφορετικό, σήμερα, σχεδόν καλοπροαίρετο, καθησυχαστικό, μιλούν για παράλληλη ανάπτυξη ακόμη και για βιώσιμη ανάπτυξη, δεν αρκούνται "στην κοινωνική συναίνεση", θέλουν λέει την κοινωνία δίπλα τους, μπορεί και να πιστεύουν πως είναι οι "αναμενόμενοι" σωτήρες της περιοχής. Διατεινόμενοι πως το πνευματικό μας επίπεδο είναι χαμηλότερο του μέσου όρου, προσφέρονται να αξιοποιήσουν τη "μεταλλευτική μας παιδεία", να αναπτύξουν δηλαδή την επιστήμη του τυφλοπόντικα.

Οι κυβερνητικοί παράγοντες συνηγορούν, θεωρώντας πως "είναι γνωστό ότι τα κοιτάσματα απαντώνται σε περιοχές όπου οι δυνατότητες άλλου είδους ανάπτυξης (που οι ίδιοι δεν επέτρεψαν να αναδειχθούν) είναι περιορισμένες". Μεταλλεία ή θάνατος, θάνατος ή θάνατος, λίγες οι επιλογές. Πρόκειται για μια ασίγητη και αδυσώπητη προσπάθεια ώστε η υποτιθέμενη άρρηκτη σχέση με τα μεταλλεία να καταστεί ολοκληρωτικός επικαθορισμός της ζωής από αυτήν. Το ότι αυτό δεν έχει επιτευχθεί ακόμη οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στους αγώνες αυτών που πριν από μερικά χρόνια τα παπαγαλία της εξουσίας, τοπικά και εθνικά, αποκαλούσαν χλευαστικά "αντιδρώντες" και "ύψιμους οκολόγους", στους κατοίκους της Ολυμπιάδας και του Στρυμονικού κόλπου. Οι αδιαμεσολάβητο χρόνιοι αγώνες τους, όπως και οι βάσιμα τεκμηριωμένες και καθ' όλα αληθές αιτιάσεις τους, αποτελούν για μας πηγές έμπνευσης καθώς επιβεβαιώνουν τα λόγια του

ποιητή πως «θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία». Πως είναι εφικτή η οριστική διάρρηξη αυτής της υπεραιώνובιας σχέσης με τη μεταλ-λευτική δραστηριότητα, αυτού του πέπλου καταπίεσης, εκβιασμού, σιωπής, μεταλλευτικής σκόνης και θανάτου. Ότι η συλλογική δράση και προσπάθεια καθιστά δυνατή την αποτροπή τέτοιων ληστρικών επιθέσεων και είναι βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη ενός νέου κοινωνικού διαλόγου.

Τα μεταλλεία όπως και το περιβαλλοντικό πρόβλημα καθαυτό είναι ζητήματα κατεχοήην κοινωνικά. Η μορφή της παραγωγικής οργάνωσης καθορίζει δραματικά τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στο φυσικό περιβάλλον του οποίου η ποιότητα αποτελεί τη φυσική βάση για την ευημερία και τη διατήρηση των ανθρώπινων κοινωνιών. Στην προκειμένη περίπτωση, η γη είναι πλούσια, γόνιμη, φιλική ενώ οι διαθέσιες των γραβατωμένων εκουχρονιστούν άγριες. Με ασαφείς και αντιφατικές έννοιες όπως «οικονομικά μοντέλο», «παράλληλη» ή «βιώσιμη» ανάπτυξη, «αειφορία», παραπλανούν για τις πραγματικές τους προθέσεις, το ξεκοιλίασμα του βουνού και την ταμεντοποίηση της υπόλοιπης περιοχής.

«Βλαπτικότητα» προφανώς δεν είναι

μόνο τα μεταλλεία. Είναι τα καμμένα και εκ των προτέρων οικοπεδοποιημένα δάση, τα 50.000 αυθαίρετα μόνο στη Χαλκιδική, οι χρόνια μπαλωμένα δρόμοι, οι κλειστές στην ελεύθερη κατασκήνωση παραλίες και η εμπρορευματοποίηση κάθε πτυχής της ανθρώπινης δραστηριότητας. Είναι το βρόμικο νερό, οι στερεμένες πηγές και οι αποξηραμένες λίμνες όπως και το πλαστικό μπουκαλάκι εμφιαλωμένου νερού. Βλαπτικότητα είναι οι ανοιχτές χωματερές και η από χρόνια ξεπερασμένη αντίληψη των ΧΥΤΑ που με τη δηλητηριασμένη δυσοσμία τους αλλοιώνουν τις αισθήσεις και δεν μας επιτρέπουν να σκεφτούμε ότι τα προβλήματα λύνονται, δεν παραχώνονται. Βλαπτικότητα είναι η αδιαφορία, η παθητικότητα, η ιδιώτευση και ο

ωχαδερφισμός. Και είναι ακόμη πιο σοβαρή και επικίνδυνη βλαπτικότητα η ψευδαισθηση ή ο κομπασμός ότι εκχερσώνοντας και ισοπεδώνοντας τα βουνά ή μαζώνοντας και χτίζοντας στα ρέματα, συμβάλλουμε στη δημιουργία ενός καλύτερου αβριο για μας και τους επόμενους, ότι ενδιαφερόμαστε για το μέλλον των παιδιών μας.

Όλοι αναγνωρίζουμε ότι η μεταλλευτική δραστηριότητα υπήρξε κινητήριος δύναμη της τοπικής οικονομίας και καθοριστικός παράγοντας του κοινωνικού γίνεσθαι της περιοχής. Όμως η υπόθεση των μεταλλείων στη Β. Χαλκιδική ήταν μια κατάσταση εγκλωβισμού για τους ντόπιους. Από τη μια οι μεταλλωρύχοι, οι οποίοι για δεκαετίες κατέθταν αίμα και ιδρώτα στίς γαλαρίες, κι από την άλλη η πεποϊθήσή μας ότι πρόκειται για μια εριατική, με ολοκληρωτικό τέλος, ιστορία.

Πιστεύουμε ότι ο μόνος τρόπος για να απεγκλωβιστούμε είναι η από κοινού επεξεργασία των προβλημάτων και η συλλογική προσπάθεια εύρεσης λύσεων. Δεν μας ενδιαφέρει να ανταποκριθούμε σε προκατασκευασμένες προτάσεις με όσο βαρύτερους τις τις πραγματικές επιθετικούς προσδιορισμούς και αν συνοδεύονται, περί «αειφόρου», «βιώσιμης», «ήπιας» ή «παράλληλης» ανάπτυξης. «Οικονομική ανάπτυξη» σε ει

μένων. Άμεσα ενδιαφερόμενοι κατά τη γνώμη μας σίγουρα δεν είναι οι τυχαρπαστοι και υπερχρεωμένοι δήθεν επιχειρηματίες, αστικής συνήθως προέλευσης, με τις φαστ - φουντ και ξευνητάδικες αυθαίρετες τους (δεν έχει μενίε ειδικυλλακή κατά τ΄ άλλα παραλία χωρίς beach bar ή καντίνα), ούτε και οι διάφοροι αυτόκλητοι σωτήρες - οι σωτήρες οραματίζονται, στις τρύπες πηγαίνουν άλλοι.

Η εταιρεία, όπως κάθε μεγαλοεταιρεία που εμπλέκεται σε τριτοκοσμικό τύπου επενδύσεις, υπόσχεται και θα υποσχεθεί κι άλλα. Αυτή η αναμονή της εκπλήρωσης της υπόσχησης είναι που παραλείει τα νεύρα και δε μας αφήνει να σκεφτούμε. Δε μας αφήνει να σκεφτούμε ότι μετά από 18-20 χρόνια δε θα υπάρχουν παρά βρόμικα απομεινάρια απ΄ ότι γ γνωρίζουμε. Ότι και τα αποβόμα θα πληρωθούν, όπως πάντα, από τους μεροκαματιάρηδες. Μποδοσάκης, ΤΥΧ άρταζαν ότι, τι πρωλαβαν και με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την έκταση. Και είναι γνωστό σε όλους πως τις στήριξη της φυγής κανείς δε νοιάζεται ούτε και δύναται να σκεφτεί τις οικογενείες αυτών που κοντανάσαιναν μέσα στις τρύπες.

Το επενδυτικό σχέδιο για τη μεταλλουργία χρυσού της ΕΧ, δεν ανήκει σε κανένα νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα, ή στα μεγάλα έργα, δεν είναι εθνικής σημασίας αφού πρόκειται για ξεπουλημένη εύρεση λύσεων. Αναλογιζόμαστε πως από την πρώτη εξόρυξη μέχρι το 1927, είχαν εξορυχθεί 8 εκ.τόνοι μεταλλεύματος και από το 1927 που ανέλαβε ο Μποδοσάκης μέχρι σήμερα 30 εκ.τόνοι, κυρίως από την ΑΕΕΧΠκλ αλλά και από την ΤΥΧ. Σύμφωνα με τον ΕΣΑ της ΕΧ μέχρι το 2028 θα εξορυχθούν 200 εκ.τόνοι, όλο το κοίτασμα, σχεδόν όλο το βουνό. Θα σταματήσουν όταν δεν θα έχει μείνει τίποτα, κανέναν πολυπόθητος πλούτος παρά λίγα ψεύτικα χαρτονομίσματα και πολλά ανεξόφλητα γραμμάτια περιστασιακής ευημερίας χωρίς καμιά δυνατότητα αναστροφής. Ένας τόπος -κρανίου τόπος.

Εκατομύρια κυρκιά μέτρα τοξικά τέλματα ακριβώς πάνω από το κεφάλι της Μ. Παναγίας, εκατοντάδες εκατομύρια τόνοι τοξικά απόβλητα βαριάς χημικής βιομηχανίας ως παρακαταθήκη για όλη σχεδόν τη Χαλκιδική με τη διαβεβαίωση της εταιρείας ότι όλα θα είναι πάντα υπό έλεγχο "μέχρι τη μέγιστη προβλεπόμενη σεισμική δραστηριότητα" ή "τη μέγιστη δυνατή βροχόπτωση" και αυτό ενώ γνωρίζουν ότι ανά τον κόσμο συμβαίνει τουλάχιστον ένα ατύχημα το χρόνο.

Βρισκόμαστε μπροστά σε εταιρείες που η όποια δραστηριότητά τους αποτέλει απόλυτη βλαπτικότητα και συνεχίζουμε να υιοθετείμε την παρουσία τους εξαιτίας ενός χουντικού νόμου, του μεταλλευτικού κώδικα, που κατιχθεί του συντάγματος και αποτρέπει δραστηριότητες που μπορεί να επιδράσουν ανταγωνιστικά στη μεταλλευτική εξόρυξη. Τα περιβόρια για τους ιθαγενείς έχουν στενέψει, μόνη διεξόδος ο αγώνας, η αυτοοργάνωση και η συλλογική δράση αυτών που πιστεύουν ότι ο αγώνας ενάντια στην ολοκληρωτική εκστρατεία λεηλασίας και καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος είναι μονόδρομος.

Ενάντια στην απαξίωση της ίδιας της ζωής και στην ισοπέδωση των ανθρώπινων κοινωνιών. Ενάντια στην ιδιώτευση και στον εκβιασμό των χρυσών επενδύσεων. Ενάντια στο ιδεολόγημα της ανάπτυξης που συγκαλύπτει χρόνια τώρα τα μεγαλύτερα οικολογικά εγκλήματα και εξωραίζει τις αγριότερες μορφές εκμετάλλευσης, κοινωνικής καταπίεσης και αλλοτρίωσης.

αγώνας υπεράσπισης του φυσικού περιβάλλοντος
αγώνας για τη δημιουργία συνθηκών πραγματικής απολαυστικής ζωής και όχι μελλοθανατικής επιβίωσης

✎/ πρωτοβουλία ενάντια στις βλαπτικότητες
proevla.blogspot.com

ο Αριστοτέλης σ'ην Τούνιδα οημειώσεις με αφορμή την αραβική εξέγερση (και όχι μόνο...)

ΙΣΤΟ to πέμπτο βιβλίο των “Πολιτικών” ο Αριστοτέλης, εξετάζοντας τις αιτίες και τις αφορμές για τα ξεσπάσματα των επαναστάσεων, κατέληξε στο παρακάτω συμπέρασμα: “Γίνονται μεν ουν αι στάσεις ού περί μικρών αλλά εκ μικρών, στασιάζουσι δε περί μεγάλων” (προκαλούνται οι επαναστάσεις, όχι για ασήμαντα γεγονότα αλλά από μικρές αφορμές, αποβλέπουν όμως σε σπουδαία αποτελέσματα). Ακόμα κι απ’τα πιο μικρά συμβάντα : “πολλάκις λανθάνει μετάβασιν των νομίμων”.

17 Δεκεμβρίου 2010. Ένας φτωχός κι ασήμαντος μικροπωλητής, ο Μωχάμεντ Μπουαζίζι, θέλησε να διαμαρτυρηθεί για τη μη ανανέωση της άδειας επαγγέλματός του. Προφανώς ούτε που φαντάστηκε μέσα στην απελπισία του πως η αυτοπυρπόληση του στην Τούνιδα θα προκαλούσε, όχι μόνο την πτώση του γαλλοβρεμένου δικτάτορα Μπεν Αλί, αλλά κι ένα ντόμινο (κατά την παλιά αμερικάνικη ορολογία) εξέγερσεων σ’ολόκληρο σχεδόν τον αραβικό κόσμο.

“Και να το ξέρεις, φτωχός και αδικημένος άγριο πράγμα” έγραφε κάποτε ο κομικός ποιητής Μένανδρος. Η καμμένη σάρκα του Μωχάμεντ Μπουαζίζι θα μπορούσε να γίνει ένα συγκινητικό θέμα στα δελτία των ειδήσεων. Δακρυρροούσες κυράδες της αστικής τάξης με τις φιλάνθρωπες γυναίκες των δικτατόρων (βλ. τη Μαριάννα Βαρδινογιάννη και την κολλητή της, τη γυναίκα του Μουμπάρακ) και εκλεκτά μέλη του Ιδρύματος Αρωγής του Καντάφι (σαν τον Γιωργάκη Παπανδρέου), θα μπορούσαν να μιλάνε ώρες με συμπάθεια για τους καύσιμους τους φτωχούς και τα βάσανά τους. Έλα όμως που η καμμένη σάρκα του Μωχάμεντ Μπουαζίζι έγινε η θρυαλλίδα για τη λαϊκή εξέγερση! Πουτάνα τύχη! Τζάμπα το λήφτινγκ...

II Περί τύχης ο λόγος...

Πάνω από δύο χιλιετίες πριν αναπτυχθεί η χαστική θεωρία, ο σταγαιρίτης φιλόσοφος έγραφε για τις πολιετιακές μεταβολές : “συμβαίνει δ’ενίοτε τούτο και δια τύχας”. Κι ο Μαρξ συμπλήρωσε : “Δίχως την τύχη η Ιστορία θα ήταν μαγεία”. Ένα “τυχαίο” γεγονός, όπως είδαμε και στην περίπτωση του ελληνικού Δεκέμβρη, μπορεί να κινήτοποιήσει βαθύτερες κοινωνικές ζυμώσεις. Έτσι, η εν υπνώσει λαϊκή δυσαρέσκεια ενεργοποιήθηκε από ένα γεγονός που σε άλλες περιστάσεις θα έμενε απαρατήρητο. Η λαϊκή δυσαρέσκεια από **δύναμι** μετατράπηκε σε **ενέργεια**.

Αμέτρητοι νεαροί έχουν δολοφονηθεί από μπάτσους. “Έτυχε” να είναι ο Αλέξης Γρηγορόπουλος αυτός που ενεργοποίησε τη δεκεμβριανή εξέγερση του 2008. Αμέτρητοι απελπισμένοι άνθρωποι έχουν αυτοπυρποληθεί για διάφορους λόγους. “Έτυχε” να είναι ο Μωχάμεντ Μπουαζίζι αυτός που ενεργοποίησε τη μεγάλη αραβική εξέγερση.

Όταν όμως μιλώ για τυχαιότητα δεν εννοώ τον μαεφυσικό αχαρμιά ορισμένων που υποστηρίζουν πως “οι νομοτέλειες είναι νεκρές”. Δυστυχώς γι’αυτούς, οι νευτώνιες εξισώσεις κίνησης προβλέπουν την τροχιακή κίνηση των πλανητών και των δρυφώρων τους, παρά τα τόσα χτυπήματα που δέχτηκε ο νευτώνιος ντετερμινισμός. Ο καταπιλισμός συνεχίζει να παράγει νομοτελειακά εγγενείς κρίσεις, παρά τα τόσα χτυπήματα που δέχτηκε ο μαρξιστικός ντετερμινισμός. Κι αν ο φίλος μας που εχθρεύεται τη νομοτέλεια, φάει οποιαδήποτε τροφή, νομοτελειακά θα ακολουθήσει εκείνη η χημιεωμένη διαδικασία που θα επιστρέψει την ύλη στη μητέρα φύση...

Η νομοτέλεια και η απροσδιοριστία λοιπόν, συνυπάρχουν διαλεκτικά τόσο στη φύση, όσο και στην ανθρώπινη κοινωνία (το έλλογο και πολύπλοκο εποικοδόμημα της φύσης).[1]

III Η δύναμις μετατράπηκε σε ενέργεια.

Οι μεταφυσικοί βλέποντας τα φαινόμενα μόνο έτσι όπως εμφανίζονται τη στιγμή της εξέτασής τους, αγνοούν τη δυναμική που βρίσκεται μέσα σ’αυτά. Λίγες μέρες πριν ξεσπάσει η εξέγερση στην Τυνισία, οι γαλλικές μυστικές υπηρεσίες με έκθεσή τους προς την κυβέρνηση του τερατώδη νάνου Σαρκοζί, χαρακτηρίζαν το καθεστώς του σοσιαλφασίστα Μπεν Αλί [2] ως το πιο σταθερό της περιοχής του Μαγκρέμπ, χωρίς την

υπαρξη κινδύνου κοινωνικών αναταραχών. Το ίδιο περίπου συνέβη και απ’τη μεριά των ΗΠΑ, για τον έταιρο σοσιαλφασίστα Μουμπάρακ στην Αίγυπτο.

Τι μας διδάσκει αυτό; Η κοινωνική / ταξική ειρήνη είναι ένας εν υπνώσει πόλεμος!

Ορισμένοι σύντροφοι τα τελευταία χρόνια έχουν κεντρικοποιήσει δυσανάλογα το πραγματικό και σημαντικό φαινόμενο της μικροαστικοποίησης του πρωτοκοσμικού προλεταριάτου. Αυτή η κεντρικοποίηση πολλές φορές δημιουργεί μια έπαρση χιλιών Λουδοβίκων (και του Λουδοβίκου του Ανωγειών συμπεριλαμβανομένου) και μια δογματική ακαμψία χιλίων Ιννοκέντιων σε ορισμένους συντρόφους που νιώθουν περήφανοι επειδή ανακαλύψανε νιφάδες χιονιού στον Βόρειο Πόλο!

Ήδη από το 1858 ο Ένγκελς σε γράμμα του προς τον Μαρξ μιλούσε για την αστικοποίηση του αγγλικού προλεταριάτου, ενώ το 1884 σε επιστολή του, προς τον Καρλ Κάουτσκι έλεγε πως όσο οι προλετάριοι είναι ανώρμιοι για την αυτοαπελευθέρωσή τους (δηλαδή για την αυτοκατάργησή τους!) θα βλέπουν την υπάρχουσα κοινωνική τάξη ως τη μόνη δυνατή και θα γίνονται ουρά της αστικής τάξης. Μια διαρκής κρίση όμως, που θα οξύνει την ταξική πάλη και θα αφυπνήσει την προλεταριακή συνείδηση, θα απεγκλωβίσει το προλεταριάτο απ’την κυριαρχία των καταπιλιστικών ιδεών. Έτσι, το προλεταριάτο από ενσωματωμένη στον καταπιλισμό δύναμη θα μετατραπεί σε δύναμη αντροπής, μέσα από την ένωση της ταξικής πάλης.

Εδώ είναι εμφανή τα ίχνη του αισιόδοξου ντετερμινισμού που χαρακτηρίζει το επαναστατικό κίνημα τον 19ο αιώνα. [3] Με την ιστορική εμπειρία που έχει συσσωρευθεί όμως, θα πρέπει να διορθώσουμε λιγάκι τον Ένγκελς. Η οικονομική κρίση πράγματι οξύνει τον κοινωνικό/ταξικό ανταγωνισμό, δίνοντας τις δυνατότητες μιας επαναστατικής αφύπνισης του προλεταριάτου, αλλά δε δημιουργεί μια μηχανιστική κίνηση προς την κατεύθυνση της κοινωνικής επανάστασης. Ένα σημαντικό κτήμα της λαϊκής δυσαρέσκειας ενδέχεται να ριζοσπαστικοποιηθεί, όχι προς τ’αριστερά αλλά προς τα δεξιά, όπως έγινε και με την άνοδο του φασισμού στο Μεσοπόλεμο. Ακόμα και σε περιόδους ένδυνσης του ταξικού πολέμου, σημαντικό κτήμα του προλεταριάτου ενδέχεται να παραμείνει το ίδιο ανώρμιο με πριν (ή και περισσότερο) και να στραφεί εναντίον των ίδιων του νων ιστορικών συμφερώντων!

Αν μας δείχνει όμως κάτι η αραβική εξέγερση, είναι οι δυνάμεις που κρύβονται στα καταπιεσμένα τμήματα της κοινωνίας. Δυνάμεις που περιμένουν να βγουν απ’τα σκοτάδια της δυνατότητας στο φως της πραγματικότητας. Η κοινωνική ειρήνη που φαίνεται σταθερή και απαραβίαστη συνθήκη, γρήγορα μπορεί να καταρρεύσει σα χάρτινος πύργος.

Μπορεί το δυτικό προλεταριάτο στις μητροπόλεις του καταπιλισμού να μιμηθεί τη μαχητικότητα των αραβικών πεντακάσια εκατομμύρια δολάρια για το διπλάσιασμό της δυναμικότητας των εγκαταστάσεων της βάσης.

IV Όταν, όμως, ιεροποιούμε μια εξέγερση τη μουμποσιούμε...

Η αραβική εξέγερση δεν είναι μια εξέγερση που στοχεύει στην ανατροπή του καταπιλιστικού τρόπου οργάνωσης της κοινωνίας. Είναι μια επανάσταση

VI Η σχίζοφρένεια συνεχίζεται;

Μέσα στο συνεχές κύμα των αραβικών εξεγέρσεων, ο δυτικός υπερ-ιμπεριαλισμός και οι άραβες συνεργάτες του προχώρησαν σε δύο εισβολές : η μια για να “προστατέψουν” τους εξόρισμένους και η άλλη για να καταπνίξουν την εξέγερση. Η πρώτη στη Λιβύη, η δεύτερη στο Μπαχρέιν. Το Μπαχρέιν έχει στρατηγική σημασία για τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό : είναι το αγκυροβόλιο του πέμπτου αμερικάνικου στόλου και έδρα της Centcom (της Ναυτικής Διοίκησης των Αμερικάνικών δυνάμεων στη Μέση Ανατολή). Στην Ίσα του Μπαχρέιν οι αμερικάνοι απολαμβάνου μια περπορική βάση. Οι ΗΠΑ έχουν επενδύσει πεντακάσια εκατομμύρια δολάρια για το διπλάσιασμό της δυναμικότητας των εγκαταστάσεων της βάσης.

4000 στρατιώτες της “Ασπίδας της Ερήμου” απ’τη Σαουδική Αραβία και τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, με τις ευλογίες των δυτικών εκδημοκρατιστών της υπαλλείας, εισβάλλανε στο Μπαχρέιν για να καθιερώσουν την εξέγερση εναντίον της συνιτικής

δυναστείας των Αλ Χαλίφα.

Και τι σύμπτωση! Η φιλοδυτική Σαουδική Αραβία είναι μια ολοκληρωτική θεοκρατική δικτατορία, της οποσκίρησαν απ’τα καθεστώτα, μάλλον έχουν το πάνω χέρι. Δίχως να θέλω να υποτιμήσω τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις σε ολοκληρωτικά καθεστώτα, πιστεύω πως σύντομα το αραβικό προλεταριάτο θα δει πως η μόνη δυνατή και θα γίνονται ουρά της αστικής τάξης. Μια διαρκής κρίση όμως, που θα οξύνει την ταξική πάλη και θα αφυπνήσει την προλεταριακή συνείδηση, θα απεγκλωβίσει το προλεταριάτο απ’την κυριαρχία των καταπιλιστικών ιδεών. Έτσι, το προλεταριάτο από ενσωματωμένη στον καταπιλισμό δύναμη θα μετατραπεί σε δύναμη αντροπής, μέσα από την ένωση της ταξικής πάλης.

Όχι δεν είναι σχίζοφρένεια, είναι ο καταπιλισμός...

Σημειώσεις

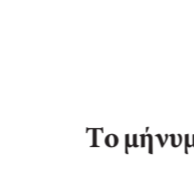
[1] *Ακρίβος επειδή η ανθρώπινη κοινωνία είναι ένα έλλογο εποικοδόμημα της φύσης δεν λειτουργεί αυστηρά τετερμινιστικά. Όπως έλεγε ο Κασοριάδης : “ο ιστορικό εν ξεπερνά το έμβιο αν αφήν μπορεί να δώσει νέες απαντήσεις στις “ιδέες” καταστάσεις ή να πλάσει νέες καταστάσεις”. Αυτό όμως δεν αποκλείει την ύπαρξη της νομοτέλειας : νομοτελειακά η μεγάλη φτώχεια και εξαθλίωση γεννούν εγκληματικότητα, νομοτελειακά ο καταπιλισμός γεννά κρίσεις, νομοτελειακά η μισθωτή εργασία παράγει υπεραξία και σύμφωνα με την αναρχική θεώρηση μια επανάσταση που διατηρεί τις ιεραρχικές δομές νομοτελειακά παράγει μια επαναστατική ελίτ που οδηγεί στη δικτατορική εκτροπή.*

[2] *Τόσο ο Μπεν Αλί, όσο και ο Μουμπάρακ ήταν εκλεκτά μέλη της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, με πρόδρομο τον Γιωργάκη Παπανδρέου, ενώ ήταν γνωστές οι παλιές καλές σχέσεις της οικογένειας Καντάφι με την οικογένεια Παπανδρέου. Ταυτόχρονα, ο “σοσιαλιστής του 21ου αιώνα” Τσάβες χαρακτηρίζει ως “μεγάλο ανθρωπιστή” τον σφαγέα της Συρίας Αλ Ασαντ. Ναι, είναι ο ίδιος ο αντιιμπεριαλιστής Τσάβες που έχει παραδώσει τρεις κομμουνιστές αντικαθεστωτικούς στη φασιστική κυβέρνηση της Κολομβίας. Τόσο σοσιαλισμό έχουμε να δούμε απ’τον εθνικοσοσιαισμό!*

[3] *Ο αισιόδοξος ντετερμινισμός δεν αφορά μόνονα τους Μαρξ και Ένγκελς. Όλες οι τάσεις του επαναστατικού κινήματος του 19ου αιώνα ήταν πεπεισμένες για την αναπόφευκτη της Κοινωνικής Επανάστασης. Μέσα σ’αυτούς κι ο αναρχικός Κρόστκιν και φυσικά ο Μπακούνιν, ο οποίος διακατέχονταν από μια πρωτόγονη μορφή αυταρχολογίας.*

Υ.Γ. Μια μέρα μετά την ολοκλήρωση του κειμένου έσκασε ακόμα μια άσημη είδηση για τη Σοσιαλιστική Διεθνή : οι αμερικανικές αρχές συνέλαβαν τον επικεφαλής του ΔΝΤ Ντομνίκ Στρος Καν για σεξουαλική παρενόχληση, απόπειρα ριασμού και ομηρία 32χρονης εργαζόμενης σε ξενοδοχείο! Όπως λέει κι ο Γούντι Άλεν σε μια ταινία του : “ξέρεις τι ηθική έχουν οι πολιτικοί; ένα βήμα πριν τους παιδεραστές”.

■/ **Πολύκαρπος Γεωργιάδης**
Φυλακές Κέκφυρας, Μάης 2011

Το μήνυμα από την Μαδρίτη

«Είμαστε απλοί άνθρωποι. Είμαστε σαν εσάς: τους ανθρώπους, που ζητυνούν κάθε πρωί για να σπουδάσουν, να εργασούν ή να βρουν δουλειά, άνθρωποι που έχουν οικογένεια και φίλους. Οι άνθρωποι, που δουλεύουν σκληρά κάθε ημέρα για να προσφέρουν ένα καλύτερο μέλλον για τους γύρω τους.

Μερικοί από μας θεωρούνται προοδευτικοί, άλλοι συντηρητικοί. Μερικοί από εμάς πιστεύουν στο Θεό, μερικοί όχι. Μερικοί από εμάς έχουν σαφώς καθορισμένες ιδεολογίες, άλλοι είναι απολιτικές, αλλά είμαστε όλοι ανήσυχος και εξοργισμένοι για τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές προοπτικές που βλέπουμε γύρω μας: τη διαφθορά ανάμεσα σε πολιτικούς, επιχειρηματίες, τραπεζίτες, αφήνοντας μας αρβοθήτους, χωρίς φωνή. Αυτή η κατάσταση έχει γίνει κανονικά, μια καθημερινή ταλαιπωρία, χωρίς επίδδα. Αλλά αν ενίσασουμε τις δυνάμεις μας, μπορούμε να την αλλάξουμε. Ηρθε η ώρα να αλλάξουμε τα πράγματα, ήρθε η ώρα να οικοδομήσουμε μια καλύτερη κοινωνία μαζί. Ως εκ τούτου, υποστηρίζουμε ότι: Οι προτεραιότητες για κάθε προηγμένη κοινωνία πρέπει να είναι η ισότητα, η πρόοδος, η αλληλεγγύη, η ελευθερία του πολιτισμού, η βιωσιμότητα και η ανάπτυξη, η ευημερία και η ευτυχία των ανθρώπων.

Αυτά είναι αναφαίρετες αξίες που πρέπει να ισχύουν στην κοινωνία μας: το δικαίωμα στη στέγαση, την απασχόληση, τον πολιτισμό, την υγεία, την εκπαίδευση, την πολιτική συμμετοχή, την ελευθέρη προσωπική ανάπτυξη, καθώς και τα δικαιώματα των καταναλωτών για μια υγιή και ευτυχισμένη ζωή.

Η τρέχουσα κατάσταση της κυβέρνησης και του οικονομικού μας συστήματος, δεν φροντίζουν αυτά τα δικαιώματα, και με πολλούς τρόπους αποτελούν εμπόδιο για την πρόοδο της ανθρωπότητας.

Η δημοκρατία ανήκει στο λαό το οποίο σημαίνει ότι η κυβέρνηση αποτελείται από κάθε έναν από εμάς. Οστόσο, στην Ισπανία, τα περισσότερα μέλη της πολιτικής τάξης δεν μας λαμβάνουν как υπόψη. Οι πολιτικοί θα πρέπει να μεταφέρουν τη φωνή μας στα θεσμικά όργανα, διευκολύνοντας την πολιτική συμμετοχή των πολιτών μέσω άμεσων καναλιών, κάτι που θα προσφέρει το μεγαλύτερο όφελος για την ευρύτερη κοινωνία. Ο ρόλος τους είναι να πλουτίσουν και να ευμεμερουν εις βάρος μας, που είμαστε απλοί θεατές της δικτατορίας των μεγάλων οικονομικών δυνάμεων που έχουν την κατοχή τους στην εξουσία μέσω του δημοκρατισμού των PP & PSOE.

Η επιθυμία για η εξουσία και η συσώρευση της σε λίγους δημιουργεί ανισότητα, ένταση και αδικία, η οποία οδηγεί στη βία, την οποία εμείς απορριπτόουμε πεπαλαιωμένο και αφύσικο οικονομικό μοντέλο ωθεί την μηχανή της κοινωνίας σε έναν συνεχόμενο κύκλο όπου οι λίγοι πλουτίζουν και οι πολλοί γίνονται φτωχότεροι, μέχρι την κατάρρευση.

Η θέληση και ο σκοπός του ισχύοντος συστήματος είναι η συσώρευση του χρήματος, όχι όσον αφορά την απόδοση και την ευημερία της κοινωνίας. Σπαταλώντας πόρους, μολύνοντας τον πλανήτη, δημιουργώντας ανεργία και δυσारेστημέους πολίτες. Οι πολιτες είναι τα γρανάκια μιας μηχανής σχεδιασμένης για να εμπλουτίσει μια μειοψηφία η οποία δεν αφορά τις ανάγκες μας. Είμαστε ανώνυμοι, αλλά χωρίς εμάς τίποτ από αυτό ανά θα υπήρχε, γιατί εμείς κινούμε τον κόσμο.

Αν ως κοινωνία δεν μάθουμε να εμπιστευόμαστε το μέλλον μας, ζώντας σε μια

κάνε το όπως η Ισπανία ρε φιλαράκι

ανεξέλεγκτη οικονομία η οποία δεν επιστρέφει ποτέ τον παραγόμενο πλούτο στους περισσότερους, δεν θα μπορέσουμε να εξαλείψουμε τις αδικία απ’ την οποία υποφέρουμε.

Χρειαζόμαστε μία ηθική επανάσταση. Αντί να τοποθετούμε τα χρήματα πάνω τους ανθρώπους, ας τα φέρουμε στην υπηρεσία των ανθρώπων. Είμαστε άνθρωποι, όχι προϊόντα. Δεν είμαι ένα προϊόν αυτού που αγοράζω ,του λόγου για τον οποίο το αγοράζω, ούτε αυτού από τον οποίο το αγοράζω

Για όλα τα παραπάνω, είμαι εξοργισμένος.

Νομίζω ότι μπορώ να τα αλλάξω.

Νομίζω ότι μπορώ να βοηθήσω.

Γνωρίζω ότι μαζί μπορούμε .Γνωρίζω ότι μπορώ να βοηθήσω.

Ξερώ ότι μαζί μπορούμε.»

Τι παίζει στην Ισπανία

Αυτό που συμβαίνει αυτές τις ημέρες στις κεντρικές πλατείες της Μαδρίτης, της Βαρκελώνης και άλλων μεγάλων ισπανικών πόλεων δεν ήταν δύσκολο να το προβλέψει κάποιος. Όπως δεν είναι δύσκολο να προβλέψει πως θα εξαπλωθεί και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η κρίση δεν είναι μόνο οικονομική – είναι κρίση βαθύτατα πολιτική. Η δημοκρατία κατάντησε έννοια άνευ περιχομένου και οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται πια πως ζουν σε μια ιδιόμορφη δικτατορία. Τα αιτήματα και τα συνθήματα των Ισπανών που κατέλαβαν τις πλατείες είναι σχεδόν τα ίδια με αυτά που ακούγονται στις διαδηλώσεις στους δρόμους της Αθήνας.

Η πλατφόρμα «Πραγματική Δημοκρατία τώρα» κατάφερε μέσα σε λίγες ώρες να κινητοποιήσει τους πολίτες για να κατέβουν στους δρόμους. Στην πλατεία Puerta del Sol στη Μαδρίτη, οι διαδηλωτές κατάφεραν να διώξουν τους εκπροσώπους του PSOE (του «Σοσιαλιστικού» κόμματος του Θαπατέρο) οι οποίοι ήθελαν να πραγματοποιήσουν εκεί την προεκλογική τους συγκέντρωση. Αυτό ήδη δείχννει την τεράστια δύναμη και απήχηση του κινήματος. Ο κόσμος που συμμετείχε στις πορείες και συνεχίζει να συμμετέχει στο κίνημα αυτό είναι πολιτικά κόμματα του Θαπατέρο) οι οποίοι ήθελαν να πραγματοποιήσουν εκεί την προεκλογική τους συγκέντρωση. Αυτό ήδη δείχννει την τεράστια δύναμη και απήχηση του κινήματος. Ο κόσμος που συμμετείχε στις πορείες και συνεχίζει να συμμετέχει στο κίνημα αυτό είναι πολιτικά κόμματα (Λαϊκό Κόμμα, PP και «Σοσιαλιστικό» Κόμμα, PSOE) και στο πολιτικό σύστημα γενικότερα, προς το παρόν δεν φαίνεται να έχει κοινό προσανατολισμό για την πορεία του κινήματος.

Παρ’ όλα αυτά, για την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της Ισπανίας, το κίνημα αυτό

είναι πολύ σημαντικό, είναι το πρώτο μετά από ένα τεράστιο διάστημα «απάθειας», και φαίνεται να αντανακλά αλλαγές στη συνείδηση και τις νέες αντικειμενικές συνθήκες στη χώρα. Είναι ιδιαίτερα αισιόδοξη η μαζική συμμετοχή των νέων, καθώς στην Ισπανία δεν υπάρχει ανάλογη παράδοση φοιτητικού και νεολαιίστικού κινήματος τα τελευταία χρόνια όπως στην Ελλάδα. Τα δύο μεγάλα κόμματα και τα ισπανικά ΜΜΕ στην αρχή αγνόησαν το κίνημα, μετά προσπάθησαν να το γκελοποιήσουν ή να το εκμεταλλευτούν πολιτικά και τελικά κατέληξαν, από το φόβο της μαζικοποίησής του, να το απαγορεύσουν και να το πονικοποιήσουν. Η Ισπανική κυβέρνηση απαγόρευσε τις κινήτοποιήσεις αυτές, αλλά αυτό δε φαίνεται να πτοεί τον κόσμο που

λειτουργεί η ανοιχτή συνέλευση 12000 ατόμων στη Γρανάδα στην πλατεία δημαρχείου. Τους επαναστατικούς μας χαιρετισμούς σε όλη την Ελλάδα.

Que no nos representan

Δεν μας αντιπροσωπεύουν!

Συμφωνίες της ανοιχτής συνέλευσης 17 Μαΐου 2011, Γρανάδα Minimum

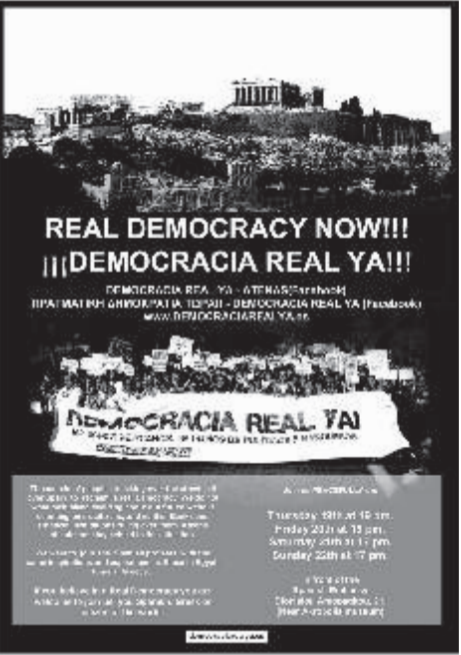
Η συνέλευση διακηρύσσεται Α-ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ, Α-ΚΟΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Α-ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ Δεν αρνούμαστε πως τα άτομα που συμμετέχουν σε αυτή, μπορούν να ανήκουν σε τέτοιου είδους οργανώσεις. Σε κάθε περίπτωση όμως αυτό το κίνημα βρίσκεται έξω από τις εν λόγω οργανώσεις και γι’αυτό είναι εντελώς ανεξάρτητο απ’ αυτές. Με τον ίδιο τρόπο άτομα που μπορούν να ανήκουν σε κάποια οργάνωση καλούνται να συμμετέχουν. Όμως σε καμία περίπτωση, το κίνημα αυτό δεν θα αποτελέσει χώρο διάδοσης και προώθησης των παραπάνω οργανώσεων αλλά θα είναι ένα σημείο συνάντησης με σκοπό να κατευθύνουμε την αγανάκτησή μας και μια μορφή κοινωνικής αυτοοργάνωσης. Σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε ταμπέλες, σημαίες και οργανωτικές ηγεςίες σε αυτό το κίνημα. Το κίνημα αυτό έχει ειρηνικό χαρακτήρα και με τον ίδιο τρόπο οι δράσεις μας θα είναι ειρηνικές. Αν μας απαντήσουν με βία, η στάση μας θα είναι πάντα της μη βίαιας αντίστασης. Θέλουμε να επανακτήσουμε την δημιουργικότητά στις μορφές δράσεις μας. Να επανακτήσουμε την πρωτοβουλία και μαζί της την ικανότητά μας να δημιουργούμε. Θέλουμε να φτάσουμε σε όλη την κοινωνία. Όλοι και όλες είναι προσκεκλημένοι, να συζητήσουν , να δημιουργήσουν και να είναι υπεύθυνοι γι’ αυτό το κίνημα. Η ευθύνη του κινήματος είναι συλλογική: στις αποφάσεις και τις δράσεις που πραγματοποιούνται, όπως και στις θετικές ή αρνητικές συνεντεύες που αυτές μπορεί να έχουν.

Μηχανισμοί για να φέρουμε εις πέρας τα minimum

Πρωταρχική μορφή οργάνωσης και χώρος λήψης αποφάσεων θα είναι η ανοιχτή γενική συνέλευση. Στις συνελεύσεις θα υπάρχει συντονιστής, σεβασμός στον ομιλητή και καταγραφή των πρακτικών, ώστε όλοι να θυμούνται τα συμφωνηθέντα και να μπορούν να πληροφορούνται οι απόντες. Αν κληθεί αναγκαιο θα δημιουργηθούν ομάδες δράσεις, που θα διαμορφώνουν προτάσεις και θα αντιμετωπίζουν τα τεχνικά προβλήματα. Οι προτάσεις θα συζητιούνται, θα συσδιαγορφόνονται και θα αποφασίζονται στην γενική συνέλευση. Ακόμη, στις ομάδες δράσεις θα υπάρχει συντονιστής/στρια, σεβασμός στον ομιλητή και καταγραφή των πρακτικών. Οι συντονιστές οι υπεύθυνοι των πρακτικών θα εναλλάσσονται για να ενδυναμώνουμε τις διαδικασίες της δημοκρατίας και της μάθησης. Στόχος μας είναι η διάδοση σε γειτονίες, σε χώρους εργασίας και αυτοοργάνωσης κλπ. Όπως επίσης, σε ελεύθερα και αποκεντρωμένα δίκτυα σε εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης. Τα καθεστωτικά μέσα ενημέρωσης θα ενημερώνονται μέσα από ανακοινώσεις και προσκλήσεις για τις δράσεις που θεωρούμε απαραίτητες. Είμαστε σε συνεχή διάλογο με επικοινωνία. Αφετηρία μας είναι η αλληλεγγύη με άλλες πόλεις και τα προβλήματα που μπορούν να έχουν οι πολίτες τους (ως συλληφθέντες). Βρισκόμαστε σε συνεχή επικοινωνία και συντονισμό καθώς και σε προώθηση όλων των δράσεων.

Γρανάδα
Συμφωνίες συνέλευσης, 17 Μαΐου 2011

Αναμεταδοτής

συνεχίζει να βγαίνει στο δρόμο. Το κάλεσμα για μια γενική απεργία και η συμμετοχή των εργαζομένων σ’ αυτό το κίνημα, πέρα από τη νεολαία, είναι βασική προϋπόθεση για την κλιμάκωση του αγώνα. Αγνοώντας την γραφειοκρατική και διεφθαρμένη ηγσία των συνδικάτων, οι εργαζόμενοι πρέπει να αυτοοργανωθούν και να δημιουργήσουν επιτροπές, εκλεγμένες από τους ίδιους (δημοκρατικές και ανακλητές) που θα συντονίζουν τον αγώνα. Επίσης, η συνεργασία και η κοινή δράση με τις αποκαλούμενες χώρες εκπροςώπους του PSOE (του «Σοσιαλιστικού» κόμματος του Θαπατέρο) οι οποίοι ήθελαν να πραγματοποιήσουν εκεί την προεκλογική τους συγκέντρωση. Αυτό ήδη δείχννει την τεράστια δύναμη και απήχηση του κινήματος. Ο κόσμος που συμμετείχε στις πορείες και συνεχίζει να συμμετέχει στο κίνημα αυτό είναι πολιτικά κόμματα (Λαϊκό Κόμμα, PP και «Σοσιαλιστικό» Κόμμα, PSOE) και στο πολιτικό σύστημα γενικότερα, προς το παρόν δεν φαίνεται να έχει κοινό προσανατολισμό για την πορεία του κινήματος.

Κείμενο γενικής συνέλευσης Γρανάδας

Βάση αυτού του κείμενο που ακολουθεί